

ŚWIATOWY *KODEKS* ANTYDOPINGOWY

2009

Światowy Kodeks antydopingowy

Światowy Kodeks antydopingowy, który został przyjęty po raz pierwszy w roku 2003, wszedł w życie w roku 2004. Niniejszy dokument zawiera poprawki do Światowego Kodeksu antydopingowego, które zostały przyjęte przez Radę Założycielską Światowej Agencji antydopingowej 17 listopada 2007 r. Poprawiony Światowy Kodeks antydopingowy obowiązuje od 1 stycznia 2009 r.

Wydawca:

World Anti-Doping Agency
Stock Exchange Tower
800 Place Victoria (Suite 1700)
PO Box 120
Montreal, Quebec
Canada H4Z 1B7

URL: www.wada-ama.org

Tel.: +1 514 904 9232
Faks: +1 514 904 8650
E-mail: code@wada-ama.org

SPIS TREŚCI

CEL, ZAKRES I ORGANIZACJA ŚWIATOWEGO PROGRAMU ZWALCZANIA DOPINGU I KODEKSU	8
KODEKS	8
ŚWIATOWY PROGRAM ZWALCZANIA DOPINGU	8
STANDARDY MIĘDZYNARODOWE	8
MODELE NAJLEPSZEJ PRAKTYKI I WYTYCZNE	9
PODSTAWOWE PRZESŁANKI ŚWIATOWEGO KODEKSU ANTYDOPINGOWEGO	9
<u>CZEŚĆ PIERWSZA KONTROLA DOPINGOWA</u>	11
WSTĘP	12
ARTYKUŁ 1 DEFINICJA DOPINGU	14
ARTYKUŁ 2 NARUSZENIA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	14
2.1 OBECNOŚĆ SUBSTANCJI ZABRONIONEJ LUB JEJ METABOLITÓW LUB MARKERÓW W PRÓBCE FIZJOLOGICZNEJ SPORTOWCA	14
2.2 UŻYCIEM LUB PRÓBA UŻYCIA PRZEZ SPORTOWCA SUBSTANCJI ZABRONIONEJ LUB METODY ZABRONIONEJ	15
2.3 ODMOWA LUB NIESTAWIENIE SIĘ BEZ UZASADNIENIA W PUNKCIE POBORU PRÓBKI	16
2.4 NARUSZENIE ODPOWIEDNICH WYMAGAŃ DOTYCZĄCYCH DOSTĘPNOŚCI SPORTOWCA NA BADANIACH POZA ZAWODAMI	16
2.5 MANIPULOWANIE LUB PRÓBA MANIPULOWANIA PODCZAS DOWOLNEJ CZĘŚCI KONTROLI DOPINGOWEJ	16
2.6 POSIADANIE SUBSTANCJI ZABRONIONYCH I METOD ZABRONIONYCH	17
2.7 HANDEL LUB PRÓBA HANDLOWANIA DOWOLNYMI SUBSTANCJAMI ZABRONIONYMI LUB METODAMI ZABRONIONYMI	17
2.8 PODAWANIE LUB PRÓBA PODAWANIA DOWOLNEMU SPORTOWCOWI PODCZAS ZAWODÓW DOWOLNEJ METODY ZABRONIONEJ LUB SUBSTANCJI ZABRONIONEJ	17
ARTYKUŁ 3 DOWÓD DOPINGU	18
3.1 CIĘŻAR DOWODU I STANDARDY DOWODOWE	18
3.2 METODY USTALANIA FAKTÓW I DOMNIEMAŃ	18
ARTYKUŁ 4 LISTA ZABRONIONYCH	20
4.1 PUBLIKOWANIE I AKTUALIZOWANIE LISTY ZABRONIONYCH	20
4.2 SUBSTANCJE ZABRONIONE I METODY ZABRONIONE UMIESZCZONE NA LIŚCIE ZABRONIONYCH	20
4.3 KRYTERIA UMIESZCZANIA SUBSTANCJI I METOD NA LIŚCIE ZABRONIONYCH	21
4.4 UŻYCIEM DLA CELÓW TERAPEUTYCZNYCH	23
4.5 PROGRAM MONITORUJĄCY	24
ARTYKUŁ 5 BADANIE	25
5.1 PLANOWANIE TERMINÓW I MIEJSC KONTROLI	25
5.2 STANDARDY BADANIA	26

5.3	SPORTOWCY POWRACAJĄCY DO WSPÓŁZAWODNICTWA PO WCZEŚNIEJSZYM WYCOFANIU SIĘ ZE WSPÓŁZAWODNICTWA	26
ARTYKUŁ 6	ANALIZA PRÓBEK	27
6.1	KORZYSTANIE Z LABORATORIÓW AKREDYTOWANYCH	27
6.2	CEL POBIERANIA I ANALIZOWANIA PRÓBEK	27
6.3	BADANIA NA PRÓBKACH	27
6.4	STANDARDY ANALIZY PRÓBEK I RAPORTOWANIA	27
6.5	PONOWNNA ANALIZA PRÓBEK	27
ARTYKUŁ 7	ZARZĄDZANIE WYNIKAMI	29
7.1	WSTĘPNA OCENA PO UZYSKANIU NIEKORZYSTNEGO WYNIKU ANALITYCZNEGO	29
7.2	POWIADOMIENIE PO WSTĘPNEJ OCENIE DOTYCZĄCEJ NIEKORZYSTNEGO WYNIKU ANALITYCZNEGO	29
7.3	OCENA WYNIKÓW NIETYPOWYCH	30
7.4	OCENA INNYCH NARUSZEŃ PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH, NIE OBJĘTYCH ARTYKUŁAMI 7.1-7.3	31
7.5	ZASADY DOTYCZĄCE TYMCZASOWEGO ZAWIESZENIA	31
7.6	WYCOFANIE SIĘ Z ZAWODÓW	33
ARTYKUŁ 8	PRAWO DO UCZCIWEGO PRZESŁUCHANIA	34
8.1	UCZCIWE PRZESŁUCHANIE	34
8.2	PRZESŁUCHANIA DOTYCZĄCE ZAWODÓW	35
8.3	ZRZECZENIE SIĘ PRZESŁUCHANIA	35
ARTYKUŁ 9	AUTOMATYCZNE UNIEWAŻNIENIE WYNIKÓW INDYWIDUALNYCH	36
ARTYKUŁ 10	KARY INDYWIDUALNE	37
10.1	UNIEWAŻNIENIE WYNIKÓW W ZAWODACH, W KTÓRYCH DOSZŁO DO NARUSZENIA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	37
10.2	KARA ZAKAZU STARTÓW Z POWODU OBECNOŚCI, UŻYCIA LUB PRÓBY UŻYCIA LUB POSIADANIA SUBSTANCJI ZABRONIONYCH I METOD ZABRONIONYCH	37
10.3	KARA ZAKAZU STARTÓW ZA INNE NARUSZENIA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	38
10.4	REZYGNACJA LUB SKRÓCENIE KARY ZAKAZU STARTÓW W PRZYPADKU WYKRYCIA OBECNOŚCI SUBSTANCJI OKREŚLONYCH W KONKRETNÝCH OKOLICZNOŚCIACH	39
10.5	REZYGNACJA LUB SKRÓCENIE KARY ZAKAZU STARTÓW W WYJĄTKOWYCH OKOLICZNOŚCIACH	39
10.6	OKOLICZNOŚCI OBCIĄŻAJĄCE, KTÓRE MOGĄ ZWIĘKSZYĆ DŁUGOŚĆ KARY ZAKAZU STARTÓW	46
10.7	NARUSZENIA WIELOKROTNE	46
10.8	UNIEWAŻNIENIE WYNIKÓW W ZAWODACH PO POBRANIU PRÓBK I LUB STWIERDZENIU NARUSZENIA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	49
10.9	ROZPOCZĘCIE KARY ZAKAZU STARTÓW	50
10.10	STATUS W CZASIE KARY ZAKAZU STARTÓW	51
10.11	BADANIE W CELU PRZYWRÓCENIA STATUSU	53

10.12	NAŁOŻENIE KAR FINANSOWYCH	53
ARTYKUŁ 11	KONSEKWENCJE DLA ZESPOŁÓW	54
11.1	BADANIE SPORTÓW ZESPOŁOWYCH	54
11.2	KONSEKWENCJE DLA SPORTÓW ZESPOŁOWYCH	54
11.3	ORGAN KIERUJĄCY ZAWODAMI MOŻE WPROWADZIĆ SUROWSZE KONSEKWENCJE DLA SPORTÓW ZESPOŁOWYCH	54
ARTYKUŁ 12	SANKCJE PRZECIW ORGANOM SPORTOWYM	55
ARTYKUŁ 13	ODWOŁANIA	55
13.1	DECYZJE PODLEGAJĄCE ODWOŁANIU	55
13.2	ODWOŁANIA OD DECYZJI DOTYCZĄCYCH NARUSZEŃ PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH, KONSEKWENCJI I TYMCZASOWYCH ZAWIESZEŃ	55
13.3	NIEWYDANIE SZYBKIEJ DECYZJI PRZEZ ORGANIZACJĘ ANTYDOPINGOWĄ	57
13.4	ODWOŁANIA OD DECYZJI PRZYZNAJĄCEJ LUB ODMAWIAJĄCEJ PRAWA DO STOSOWANIA W CELACH TERAPEUTYCZNYCH	58
13.5	ODWOŁANIA OD DECYZJI ZGODNIE Z CZĘŚCIĄ TRZECIĄ I CZĘŚCIĄ CZWARTĄ KODEKSU	58
13.6	ODWOŁANIA OD DECYZJI ZAWIESZAJĄCEJ LUB COFAJĄCEJ AKREDYTACJĘ LABORATORIUM	58
ARTYKUŁ 14	POUFNOŚĆ I SPRAWOZDAWCZOŚĆ	59
14.1	INFORMACJE DOTYCZĄCE NIEKORZYSTNYCH WYNIKÓW BADAŃ ANALITYCZNYCH, WYNIKÓW NIETYPOWYCH I INNYCH POTENCJALNYCH NARUSZEŃ PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	59
14.2	PODANIE DO PUBLICZNEJ WIADOMOŚCI	60
14.3	INFORMACJE O MIEJSCU POBYTU SPORTOWCA	61
14.4	SPRAWOZDAWCZOŚĆ STATYSTYCZNA	61
14.5	BIURO INFORMACYJNE NA TEMAT KONTROLI DOPINGOWEJ	61
14.6	OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH	62
ARTYKUŁ 15	STRONY ODPOWIEDZIALNE ZA KONTROLĘ DOPINGOWĄ	63
15.1	BADANIA PODCZAS ZAWODÓW	63
15.2	BADANIA POZA ZAWODAMI	63
15.3	ZARZĄDZANIE WYNIKAMI, PRZEŚLUCHANIA I KARY	64
15.4	WZAJEMNE UZNAWANIE	65
ARTYKUŁ 16	KONTROLA DOPINGOWA ZWIERZĄT BIORĄCYCH UDZIAŁ W ZAWODACH SPORTOWYCH	66
ARTYKUŁ 17	PRZEPIS O PRZEDAŃNIENIU	66
<u>CZEŚĆ DRUGA</u>	<u>EDUKACJA I BADANIA NAUKOWE</u>	67
ARTYKUŁ 18	EDUKACJA	68
18.1	PODSTAWOWA ZASADA I GŁÓWNY CEL	68
18.2	PROGRAMY I CZYNNOŚCI	68
18.3	ZAWODOWE KODEKSY POSTĘPOWANIA	69
18.4	KOORDYNACJA I WSPÓŁPRACA	70

ARTYKUŁ 19	BADANIA NAUKOWE	70
19.1	CELE ANTYDOPINGOWYCH BADAŃ NAUKOWYCH	70
19.2	RODZAJE BADAŃ NAUKOWYCH	70
19.3	KOORDYNACJA BADAŃ NAUKOWYCH I UDOSTĘPNIANIE WYNIKÓW	70
19.4	PRAKTYKI BADAŃ NAUKOWYCH	70
19.5	BADANIA NAUKOWE Z WYKORZYSTANIEM SUBSTANCJI ZABRONIONYCH I METOD ZABRONIONYCH	70
19.6	NIEWŁAŚCIWE WYKORZYSTANIE WYNIKÓW BADAŃ NAUKOWYCH	70
	<u>CZEŚĆ TRZECIA ROLA I OBOWIĄZKI</u>	71
ARTYKUŁ 20	DODATKOWE ROLA I OBOWIĄZKI SYGNATARIUSZY	72
20.1	ROLA I OBOWIĄZKI MIĘDZYNARODOWEGO KOMITETU OLIMPIJSKIEGO	72
20.2	ROLA I OBOWIĄZKI MIĘDZYNARODOWEGO KOMITETU PARAOLIMPIJSKIEGO	72
20.3	ROLA I OBOWIĄZKI FEDERACJI MIĘDZYNARODOWYCH	73
20.4	ROLA I OBOWIĄZKI KRAJOWYCH KOMITETÓW OLIMPIJSKICH I KRAJOWYCH KOMITETÓW PARAOLIMPIJSKICH	74
20.5	ROLA I OBOWIĄZKI KRAJOWYCH ORGANIZACJI ANTYDOPINGOWYCH	75
20.6	ROLA I OBOWIĄZKI ORGANIZATORÓW WAŻNYCH ZAWODÓW	76
20.7	ROLA I OBOWIĄZKI WADA	77
ARTYKUŁ 21	DODATKOWE ROLA I OBOWIĄZKI SPORTOWCÓW I INNYCH OSÓB	78
21.1	ROLA I OBOWIĄZKI SPORTOWCÓW	78
21.2	ROLA I OBOWIĄZKI PERSONELU POMOCNICZEGO SPORTOWCÓW	78
ARTYKUŁ 22	UDZIAŁ RZĄDÓW	79
22.1	KAŻDY RZĄD PODEJMIE WSZYSTKIE DZIAŁANIA I ŚRODKI NIEZBĘDNE DO PRZESTRZEGANIA KONWENCJI UNESCO	79
22.2	KAŻDY RZĄD ZACHĘCI WSZYSTKIE SWOJE SŁUŻBY PUBLICZNE LUB AGENCJE DO WYMIANY INFORMACJI Z ORGANIZACJAMI ANTYDOPINGOWYMI	79
22.3	KAŻDY RZĄD UZNAJE ARBITRAŻ JAKO PREFEROWANY SPOSÓB ROZSTRZYGANIA SPORÓW DOTYCZĄCYCH DOPINGU	79
22.4	WSZYSTKIE INNE DZIAŁANIA RZĄDU ZWIĄZANE Z WALKĄ Z DOPINGIEM BĘDĄ ZHARMONIZOWANE Z KODEKSEM	79
22.5	RZĄDY POWINNY SPEŁNIĆ OCZEKIWANIA NINIEJSZEGO ARTYKUŁU DO 1 STYCZNIA 2010 R.	79
21.6	NIERATYFIKOWANIE, NIEPRZYJĘCIE, NIEZATWIERDZENIE LUB NIEPRZYSTĄPIENIE PRZEZ RZĄDY DO KONWENCJI UNESCO DO 1 STYCZNIA 2010 R.	79
	<u>CZEŚĆ CZWARTA PRZYJĘCIE, ZGODNOŚĆ, ZMIANA I INTERPRETACJA</u>	80
ARTYKUŁ 23	PRZYJĘCIE, ZGODNOŚĆ I ZMIANA	81
23.1	PRZYJĘCIE KODEKSU	81
23.2	WPROWADZENIE KODEKSU	81
23.3	PRZESTRZEGANIA KODEKSU	82
23.4	MONITOROWANIE PRZESTRZEGANIA KODEKSU I KONWENCJI UNESCO	82

23.5	DALSZE KONSEKWENCJE NIEPRZESTRZEGANIA KODEKSU PRZEZ SYGNATARIUSZA	83
23.6	ZMIANA KODEKSU	83
23.7	ODRZUCENIE KODEKSU	84
ARTYKUŁ 24	INTERPRETACJA KODEKSU	85
ARTYKUŁ 25	PRZEPISY PRZEJŚCIOWE	86
25.1	OGÓLNE STOSOWANIE KODEKSU 2009	86
25.2	NIESTOSOWANIE WSTECZ, CHYBA ŻE MA ZASTOSOWANIE ZASADA „LEX MITIOR”	86
25.3	STOSOWANIE DO DECYZJI WYDANYCH PRZED KODEKSEM 2009	86
25.4	STOSOWANIE DO KONKRETNÝCH NARUSZEŃ POPEŁNIONÝCH PRZED WPROWADZENIEM KODEKSU	86
23.5	DODATKOWE ZMIANY W KODEKSIE	87
ZAŁĄCZNIK 1		88
DEFINICJE		88

CEL, ZAKRES I ORGANIZACJA ŚWIATOWEGO PROGRAMU ZWALCZANIA DOPINGU W SPORCIE I KODEKSU ANTYDOPINGOWEGO

Cele Światowego Kodeksu Antydopingowego i Światowego Programu Zwalczenia Dopingu w Sporcie są następujące:

- Ochrona podstawowego prawa sportowców do uczestniczenia w sporcie wolnym od dopingiu a tym samym promowanie zdrowia, uczciwości i równości sportowców na całym świecie.
- Zapewnienie zharmonizowanych, skoordynowanych i skutecznych programów wykrywania, zniechęcania i zapobiegania dopingowi na szczeblu międzynarodowym i krajowym.

Kodeks

Kodeks jest podstawowym i uniwersalnym dokumentem, na którym oparty jest Światowy Program Zwalczenia Dopingu w Sporcie. Celem Kodeksu jest promowanie działań na rzecz zwalczenia dopingiu poprzez powszechną harmonizację podstawowych elementów antydopingowych. Ma on być wystarczająco precyzyjny, by można było osiągnąć pełną harmonizację w kwestiach, w których wymagana jest jedność stanowisk, a jednocześnie na tyle ogólny w innych obszarach, by umożliwić elastyczne wdrażanie uzgodnionych zasad antydopingowych.

[Komentarz: Karta Olimpijska obowiązująca od 7 lipca 2007 r. oraz Konwencja UNESCO przyjęta 19 października 2005 r. uznają zapobieganie i walkę z dopingiem w sporcie za kluczową część misji Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego i UNESCO a także uznają fundamentalną rolę Kodeksu].

Światowy Program Zwalczenia Dopingu

Światowy Program Zwalczenia Dopingu obejmuje wszystkie elementy niezbędne do zapewnienia optymalnej harmonizacji i najlepszych praktyk w międzynarodowych i narodowych programach zwalczenia dopingiu. Głównymi elementami programu są:

- Szczebel 1: Kodeks
- Szczebel 2: Standardy międzynarodowe
- Szczebel 3: Modele najlepszej praktyki i wytyczne

Standardy międzynarodowe

Standardy międzynarodowe dotyczące różnych obszarów technicznych i operacyjnych w programie zwalczenia dopingiu są opracowywane w porozumieniu z sygnatariuszami i rządami oraz zatwierdzone przez WADA. Celem standardów międzynarodowych jest zharmonizowanie działań prowadzonych przez organizacje antydopingowe odpowiedzialne za konkretne techniczne i operacyjne części programów zwalczenia dopingiu. Zgodnie z Kodeksem, przestrzeganie standardów międzynarodowych jest obowiązkowe. Standardy międzynarodowe mogą być okresowo poprawiane przez Komitet Wykonawczy WADA po uzasadnionych konsultacjach z sygnatariuszami i rządami. Jeśli w Kodeksie nie postanowiono inaczej, standardy

międzynarodowe oraz wszystkie poprawki wchodzi w życie w dniu podanym w standardzie międzynarodowym lub poprawce.

[Komentarz: Standardy międzynarodowe zawierają wiele szczegółów technicznych niezbędnych do wdrożenia Kodeksu. Standardy międzynarodowe, chociaż wyraźnie stanowią część Kodeksu przez odwołanie, zostaną, w konsultacji z sygnatariuszami i rządami, opracowane przez ekspertów i opublikowane w osobnych dokumentach technicznych. Komitet Wykonawczy WADA musi mieć możliwość wprowadzania zmian do standardów międzynarodowych bez konieczności poprawiania Kodeksu lub regulaminów i przepisów poszczególnych zainteresowanych stron].

Modele najlepszej praktyki i wytyczne

Modele najlepszej praktyki i wytyczne oparte o Kodeks zostaną opracowane jako rozwiązania stosowane w różnych dziedzinach zwalczania dopingu. Modele zostaną zarekomendowane przez WADA i będą udostępniane sygnatariuszom na żądanie, ale nie będą obowiązuje. Oprócz modeli dokumentacji antydopingowej WADA udzieli także sygnatariuszom pewnej pomocy szkoleniowej.

[Komentarz: Po przyjęciu Kodeksu 2009, WADA przygotowuje poprawione modelowe reguły i przepisy antydopingowe dostosowane do potrzeb każdej z głównych grup sygnatariuszy (np. federacji międzynarodowych oraz krajowych organizacji antydopingowych itp.). Te modelowe reguły i przepisy będą zgodne z Kodeksem i oparte na Kodeksie, będą najnowszymi przykładami najlepszych praktyk oraz będą zawierać wszystkie szczegóły (w tym odwołanie do standardów międzynarodowych) niezbędne do przeprowadzenia skutecznego programu zwalczania dopingu.

Wspomniane modelowe reguły i przepisy będą stanowiły opcje do wyboru przez zainteresowane strony. Niektóre zainteresowane strony mogą przyjąć modelowe reguły i przepisy i inne modele najlepszych praktyk w sposób dosłowny. Inne zainteresowane strony mogą przyjąć modele z pewnymi modyfikacjami. Jeszcze inne zainteresowane strony mogą opracować własne reguły i przepisy zgodne z ogólnymi zasadami i konkretnymi wymaganiami określonymi w Kodeksie.

Opracowane mogą być inne modelowe dokumenty lub wytyczne dla konkretnych części prac antydopingowych w oparciu o ogólnie rozpoznane i uznane potrzeby i oczekiwania zainteresowanej strony. Do nich mogą należeć modele lub wytyczne narodowych programów antydopingowych, zarządzanie wynikami, badania (oprócz konkretnych wymogów określonych w międzynarodowym standardzie badań), programy edukacyjne itp. Wszystkie modele najlepszej praktyki zostaną poddane ocenie i zostaną zatwierdzone przez WADA przed ich włączeniem do Światowego Programu Antydopingowego].

PODSTAWOWE PRZESŁANKI ŚWIATOWEGO KODEKSU ANTYDOPINGOWEGO

Celem programów zwalczania dopingu w sporcie jest zachowanie tego, co jest z natury rzeczy wartościowe w sporcie. Wartość tę często nazywa się „duchem sportu”; jest ona esencją Olimpizmu; jest odzwierciedleniem prawdy. Duch sportu jest świętowaniem ducha człowieka, ciała i umysłu i charakteryzuje się następującymi wartościami:

- Etyka, zasada fair play i uczciwość
- Zdrowie
- Doskonałość w działaniu
- Charakter i wykształcenie
- Zabawa i radość

- Praca zespołowa
- Poświęcenie i zaangażowanie
- Poszanowanie reguł i prawa
- Poszanowanie samego siebie i innych uczestników
- Odwaga
- Wspólnota i solidarność

Doping jest zasadniczo sprzeczny z duchem sportu.

Aby można było walczyć z dopingiem poprzez promowanie ducha sportu Kodeks wymaga od każdej organizacji antidopingowej opracowania i wdrożenia programów edukacyjnych dla sportowców, w tym młodzieży, oraz personelu pomocniczego sportowca.

CZEŚĆ PIERWSZA
KONTROLA DOPINGOWA

WSTĘP

Część pierwsza Kodeksu zawiera konkretne przepisy i zasady antydopingowe, które powinny być przestrzegane przez organizacje odpowiedzialne za przyjęcie, wdrożenie lub egzekwowanie reguł antydopingowych w ramach swoich kompetencji – np. Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, międzynarodowe federacje, organizatorów ważnych zawodów, oraz krajowe organizacje antydopingowe. Wszystkie te organizacje są łącznie zwane organizacjami antydopingowymi.

Wszystkie postanowienia Kodeksu są obowiązkowe i muszą być przestrzegane w zakresie, w jakim ich dotyczą, przez każdą organizację antydopingową oraz sportowca lub inną osobę. Kodeks nie zastępuje ani nie eliminuje potrzeby przyjęcia przez każdą organizację antydopingową wszechstronnych przepisów antydopingowych. Chociaż niektóre postanowienia Kodeksu muszą być włączone bez merytorycznych zmian przez każdą organizację antydopingową do jej własnych przepisów antydopingowych, inne postanowienia Kodeksu są jedynie obowiązującymi ogólnymi zasadami, dzięki czemu każda organizacja antydopingowa ma możliwość sformułowania swoich własnych przepisów lub wprowadzenia wymogów, jakie muszą być przestrzegane przez każdą organizację antydopingową, ale nie muszą być powtarzane w jej własnych przepisach antydopingowych.

Przepisy antydopingowe, tak jak przepisy dotyczące współzawodnictwa, są przepisami sportowymi określającymi warunki, w jakich uprawiany jest sport. Sportowcy lub inne osoby akceptują te przepisy jako warunek uczestnictwa i są nimi związane. Każdy sygnatariusz wprowadza przepisy i procedury, dzięki którym wszyscy sportowcy lub inne osoby, nad którymi sygnatariusz i jego organizacje członkowskie sprawują nadzór zostają poinformowani o przepisach antydopingowych i wyrażają zgodę na przestrzeganie przepisów antydopingowych obowiązujących w danych organizacjach antydopingowych.

Każdy sygnatariusz wprowadzi przepisy i procedury, na mocy których wszyscy sportowcy lub inne osoby, nad którymi sygnatariusz i jego organizacje członkowskie sprawują nadzór wyrażą zgodę na upowszechnienie ich prywatnych danych zgodnie z wymaganiami lub na mocy Kodeksu i będą związani przepisami antydopingowymi Kodeksu oraz będą przestrzegać przepisów antydopingowych Kodeksu oraz dopilnuje, aby na tych sportowców lub inne osoby, które tych przepisów nie przestrzegają były nakładane właściwe konsekwencje. Przepisy i procedury stosowane wyraźnie w odniesieniu do sportu, których celem jest wyegzekwowanie przepisów antydopingowych w sposób globalny i zharmonizowany, mają inny charakter i dlatego nie powinny być podporządkowane ani ograniczone wymogami i standardami prawnymi stosowanymi w postępowaniu karnym czy kwestiach związanych z zatrudnieniem. Podczas oceny faktów oraz zasad prawa w danym przypadku wszystkie sądy, sądy arbitrażowe oraz inne organy orzekające powinny mieć świadomość i przestrzegać odmiennego charakteru przepisów antydopingowych zawartych w Kodeksie oraz faktu, że przepisy te stanowią konsensus szerokiego spektrum stron na całym świecie zainteresowanych czystym sportem.

[Komentarz: Te artykuły Kodeksu, które muszą być włączone bez merytorycznych zmian do przepisów każdej organizacji antydopingowej zawarte są w Artykule 23.2.2. Na przykład kwestią krytyczną dla harmonizacji jest to, aby decyzje wszystkich sygnatariuszy były oparte o tę samą listę naruszeń przepisów antydopingowych, ten sam obowiązek udowodnienia naruszenia oraz aby sygnatariusze stosowali te same konsekwencje za te same naruszenia przepisów antydopingowych. Przepisy prawa muszą być takie same, bez względu na to, czy przesłuchanie ma miejsce przed federacją międzynarodową, jest prowadzone na szczeblu krajowym czy odbywa się przed Sportowym Sądem Arbitrażowym.]

Postanowienia Kodeksu, które nie zostały wymienione w Artykule 23.2.2, nadal obowiązują, chociaż organizacja antydopingowa nie musi ich włączać dosłownie do swoich przepisów. Przepisy te należą do dwóch kategorii – niektóre przepisy nakazują organizacjom antydopingowym podjęcie pewnych działań, ale organizacja antydopingowa nie ma obowiązku powtarzania tych przepisów w swoich własnych przepisach antydopingowych. Na przykład, każda organizacja musi zaplanować i przeprowadzić badanie zgodnie z Artykułem 5, ale te wskazania dla organizacji antydopingowej nie muszą być powtarzane przez Organizację antydopingową w jej własnych przepisach antydopingowych. Po drugie, niektóre przepisy są obowiązkowe co do ich treści, ale każda organizacja antydopingowa może, ale nie musi wdrażać zasad określonych w przepisie. Na przykład, dla skutecznej harmonizacji nie trzeba zmuszać wszystkich sygnatariuszy do używania jednego systemu zarządzania wynikami oraz jednego procesu przestuchań. Obecnie istnieje wiele różnych ale równie skutecznych procesów zarządzania wynikami i przestuchań obowiązujących w różnych międzynarodowych federacjach i różnych organach krajowych. Kodeks nie wymaga absolutnej jednolitości w zarządzaniu wynikami i procedurami przestuchań; jednakże wymaga, aby różne podejścia stosowane przez sygnatariusza były zgodne z zasadami określonymi w Kodeksie].

[Komentarz: Przez swój udział w sporcie sportowcy są związani zasadami współzawodnictwa swojej dyscypliny. W ten sam sposób sportowcy oraz personel pomocniczy sportowca powinni być związani przepisami antydopingowymi opartymi o Artykuł 2 Kodeksu na mocy swoich umów członkowskich, akredytacyjnych lub z racji uczestnictwa w organizacjach sportowych lub zawodach sportowych podlegających Kodeksowi. Jednakże każdy sygnatariusz podejmie niezbędne kroki by wszyscy podlegli mu sportowcy i personel pomocniczy sportowca byli związani odpowiednimi przepisami antydopingowymi odpowiedniej organizacji antydopingowej].

ARTYKUŁ 1 DEFINICJA DOPINGU

Doping definiuje się jako wystąpienie jednego lub więcej naruszeń regulaminu antydopingowego określonych w Artykułach 2.1 do 2.8 Kodeksu.

ARTYKUŁ 2 NARUSZENIA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH

Sportowcy lub inne osoby mają obowiązek wiedzieć, co stanowi naruszenie przepisów antydopingowych oraz znać substancje i metody, które zostały umieszczone na liście zakazanych.

[Komentarz 'a' do Artykułu 2: Celem Artykułu 2 jest określenie okoliczności i zachowań, które stanowią naruszenie przepisów antydopingowych. Przesłuchania w sprawach o doping przeprowadzane są w oparciu o stwierdzenie, że jeden lub kilka tych konkretnych przepisów zostało naruszonych].

Poniższe stanowią naruszenie przepisów antydopingowych:

2.1 Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej sportowca

- 2.1.1 Obowiązkiem każdego sportowca jest dopilnowanie, aby do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona. Sportowcy odpowiadają za każdą substancję zabronioną lub jej metabolity lub markery, których obecność zostanie stwierdzona w pobranych od nich próbkach fizjologicznych. Zgodnie z Artykułem 2.1 by stwierdzić naruszenie przepisu antydopingowego nie trzeba wykazać zamiaru, winy, zaniedbania, ani świadomego użycia przez sportowca.

[Komentarz do Artykułu 2.1.1: Dla celów naruszeń przepisów antydopingowych obejmujących obecność substancji zabronionej (lub jej metabolitów lub markerów) Kodeks przyjmuje przepis o całkowitej odpowiedzialności znajdujący się w Kodeksie Antydopingowym Ruchu Olimpijskiego (Olympic Movement Anti-Doping Code - OMADC) oraz w zdecydowanej większości przepisów antydopingowych istniejących przed wprowadzeniem Kodeksu. Zgodnie z zasadą całkowitej odpowiedzialności naruszenie przepisu antydopingowego ma miejsce za każdym razem, gdy w próbce fizjologicznej pobranej od sportowca stwierdzona zostanie obecność substancji zabronionej. Naruszenie ma miejsce bez względu na to, czy sportowiec świadomie lub nieświadomie użył substancji zabronionej lub wykazał się zaniedbaniem lub ponosi winę. Jeśli próbka dodatnia pochodziła z badań wykonanych w trakcie zawodów, wówczas wyniki tych zawodów zostają automatycznie unieważnione (Artykuł 9 (Automatyczne unieważnienie wyników indywidualnych)). Jednakże w takim wypadku sportowiec może uniknąć kary lub uzyskać jej skrócenie jeśli udowodni, że nie ponosi winy lub znaczącej winy. (Artykuł 10.5 (Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów z powodu wystąpienia okoliczności wyjątkowych)) lub w pewnych okolicznościach jego zamiarem nie było poprawienie wyników sportowych (Artykuł 10.4 (Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu dla określonych substancji w okolicznościach wyjątkowych)).

Przepis o całkowitej odpowiedzialności w przypadku stwierdzenia obecności substancji zabronionej w próbce pobranej od sportowca, z możliwością zmiany kary w oparciu o określone kryteria, stwarza rozsądną równowagę między skutecznym egzekwowaniem przepisów o zakazie stosowania dopingu, co jest korzystne dla wszystkich „czystych” sportowców i zgodne z zasadą uczciwości w tych wyjątkowych okolicznościach, gdy substancja zabroniona została wprowadzona do organizmu sportowca bez jego winy lub zaniedbania z jego strony lub istotnej winy lub istotnego zaniedbania z jego strony. Należy podkreślić, że o ile ustalenie, czy przepis o zakazie stosowania dopingu został naruszony czy nie oparte jest o zasadę całkowitej odpowiedzialności, kara zakazu startów przez określony czas nie jest automatyczna. Zasada

całkowitej odpowiedzialności określona w Kodeksie jest konsekwentnie stosowana w orzecznictwie Sportowego Sądu Arbitrażowego].

- 2.1.2 Wystarczającym dowodem naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.1 jest: obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce A pobranej od sportowca, gdy sportowiec rezygnuje z analizy próbki B i próbka B nie jest poddawana analizie lub gdy próbka B sportowca jest poddana analizie i analiza próbki B pobranej od sportowca potwierdza obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów stwierdzonych w próbce A pobranej od sportowca.

[Komentarz do Artykułu 2.1.2: Organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami może, według swego uznania, podjąć decyzję o analizie próbki B nawet, jeśli sportowiec nie zażądał analizy próbki B].

- 2.1.3 Z wyjątkiem tych substancji, dla których na liście substancji zabronionych określony został próg ilościowy, naruszenie przepisów antydopingowych stanowi wykryta obecność jakiegokolwiek ilości substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce pobranej od sportowca.
- 2.1.4 Jako wyjątek od ogólnej zasady określonej w Artykule 2.1, lista substancji zabronionych może zawierać specjalne kryteria oceny tych substancji zabronionych, które mogą być także produkowane endogennie.

2.2 Użycie lub próba użycia przez sportowca substancji zabronionej lub metody zabronionej

[Komentarz do Artykułu 2.2: Użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej zawsze może być stwierdzona przy pomocy dowolnych rzetelnych metod. Zgodnie z Komentarzem do Artykułu 3.2 (Metody ustalania faktów i domniemań), w przeciwieństwie do dowodu wymaganego do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.1, użycie lub próbę użycia można także stwierdzić przy pomocy innych wiarygodnych metod, takich jak przyznanie się sportowca, zeznanie świadka, dokumenty, wnioski wyciągnięte z badań długoterminowych lub inne informacje analityczne, które inaczej nie zaspokajają wymogów niezbędnych do ustalenia „obecności” substancji zabronionej zgodnie z Artykułem 2.1. Na przykład, użycie można stwierdzić w oparciu o wiarygodne dane analityczne uzyskane w wyniku analizy próbki A (bez potwierdzania analizą próbki B) lub wyłącznie w wyniku analizy próbki B, gdy organizacja antydopingowa przekonująco uzasadni brak potwierdzenia uzyskanego wyniku w innej próbce].

- 2.2.1 Obowiązkiem każdego sportowca jest dopilnowanie, aby do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona. Aby stwierdzić naruszenie przepisu antydopingowego polegającego na użyciu substancji zabronionej lub metody zabronionej nie trzeba wykazać zamiaru, winy, zaniedbania, ani świadomego użycia przez Sportowca.
- 2.2.2 Pozytywne działanie lub brak działania będące konsekwencją użycia lub próby użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej nie jest istotne. Czynnikiem wystarczającym do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych jest samo użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej.

[Komentarz do Artykułu 2.2.2: Udowodnienie „próby użycia” substancji zabronionej wymaga udowodnienia sportowcowi jego „zamiaru”. Fakt, że do udowodnienia tego konkretnego naruszenia przepisów antydopingowych konieczne może być udowodnienie zamiaru nie narusza zasady całkowitej odpowiedzialności za naruszenia określone w Artykule 2.1 i naruszenia określone w Artykule 2.2 dotyczące użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej.

Użycie przez sportowca substancji zabronionej stanowi naruszenie przepisów antydopingowych, chyba że używanie takiej substancji nie jest zabronione poza zawodami a sportowiec używa takiej substancji poza zawodami. (Jednakże obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce pobranej podczas zawodów jest naruszeniem Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów) bez względu na to, kiedy taka substancja mogła być podana)].

2.3 Odmowa lub niestawienie się bez uzasadnienia w punkcie poboru próbki po powiadomieniu zgodnie z odpowiednimi przepisami antydopingowymi lub w inny sposób unikanie pobrania próbki

[Komentarz do Artykułu 2.3: Niezgłoszenie się lub niewyrażenie zgody na pobranie próbki po powiadomieniu było zabronione w prawie wszystkich przepisach antydopingowych przed wprowadzeniem Kodeksu. Niniejszy artykuł rozszerza typowy przepis przedkodeksowy i traktuje „unikanie pobrania próbki w inny sposób” jako zachowanie zabronione. Zatem, na przykład, naruszeniem przepisów antydopingowych byłaby także sytuacja, gdyby ustalono, że sportowiec ukrywał się przed osobą przeprowadzającą kontrolę dopingową, która podejmowała próbę powiadomienia lub przeprowadzenia badania. Naruszenie polegające na „niewyrażeniu zgody lub niezgłoszeniu się do pobrania próbki” może być świadomym działaniem lub zaniedbaniem ze strony sportowca, natomiast „unikanie” pobrania próbki stanowi świadome zachowanie sportowca].

2.4 Naruszenie odpowiednich wymagań określających dostępność sportowca na badaniach poza zawodami, w tym nieprzedstawienie wymaganych informacji na temat miejsca pobytu oraz niepoddanie się badaniom ogłoszonym w oparciu o międzynarodowy standard badań. Dowolne trzy przypadki niezgłoszenia się na badania i/lub niedostarczenia informacji na temat miejsca pobytu w okresie osiemnastu miesięcy ustalone przez organizacje antydopingowe uprawnione do kontroli sportowca stanowią naruszenie przepisów antydopingowych

[Komentarz do Artykułu 2.4: Stosując postanowienia niniejszego Artykułu pojedyncze przypadki niepowiadomienia o miejscu pobytu i niestawienia się na badania zgodnie z przepisami międzynarodowej federacji sportowca lub dowolnej innej organizacji antydopingowej uprawnionej do zgłaszania przypadków niepowiadomienia o miejscu pobytu i niestawieniu się na badania zgodnie z międzynarodowym standardem badań są traktowane łącznie. W odpowiednich okolicznościach niestawienie się na badania lub niepowiadomienie o miejscu pobytu mogą także stanowić naruszenie przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.3 lub Artykułem 2.5].

2.5 Manipulowanie lub próba manipulowania podczas dowolnej części kontroli dopingowej

[Komentarz do Artykułu 2.5: Niniejszy Artykuł zabrania zachowań, które naruszają proces kontroli dopingowej, ale które nie są objęte typową definicją metod zabronionych. Do takich zachowań zalicza się, na przykład, zmianę numerów identyfikacyjnych na formularzu kontroli dopingowej podczas badania lub zabicie butelki z próbką B w czasie analizy próbki B lub podanie nieprawdziwych informacji organizacji antydopingowej].

2.6 Posiadanie substancji zabronionych i metod zabronionych

- 2.6.1 Stosowanie przez sportowca uczestniczącego w zawodach dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej lub stosowanie przez sportowca poza zawodami dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej, która jest zabroniona poza zawodami, chyba że sportowiec udowodni, że stosowanie/posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu do celów terapeutycznych zgodnie z Artykułem 4.4 (Stosowanie do celów terapeutycznych) lub poda inne akceptowalne uzasadnienie.
- 2.6.2 Stosowanie dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej przez personel pomocniczy sportowca podczas zawodów lub stosowanie dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej przez personel pomocniczy sportowca poza zawodami, które są zabronione poza zawodami, mające związek ze sportowcem, zawodami lub treningiem, chyba że personel pomocniczy sportowca udowodni, że stosowanie/posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu do celów terapeutycznych zgodnie z Artykułem 4.4 (Stosowanie do celów terapeutycznych) lub poda inne akceptowalne uzasadnienie.

[Komentarz do Artykułu 2.6.1 i 2.6.2: Akceptowalnym uzasadnieniem nie będzie, na przykład, tłumaczenie, że substancja zabroniona została kupiona lub znajdowała się w posiadaniu sportowca lub personelu pomocniczego sportowca w celu przekazania jej znajomemu lub krewnemu, chyba że czynione to jest w związku z zaleceniem lekarza, gdy taka osoba (sportowiec lub osoba z personelu pomocniczego sportowca) jest w posiadaniu recepty wystawionej przez lekarza, np. zalecającej zakup insuliny dla dziecka chorującego na cukrzycę].

[Komentarz do Artykułu 2.6.2: Akceptowalnym uzasadnieniem jest na przykład posiadanie substancji zabronionej przez lekarza zespołu używanej do leczenia nagłych i wyjątkowych przypadków].

2.7 Handel lub próba handlowania dowolnymi substancjami zabronionymi lub metodami zabronionymi

2.8 Podawanie lub próba podawania sportowcowi podczas zawodów dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej lub podawanie lub próba podawania sportowcowi poza zawodami dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej, które są zabronione poza zawodami lub pomaganie, zachęcanie, ułatwianie, podżeganie, ukrywanie lub każdy inny rodzaj współdziałania wiążący się z naruszeniem przepisów antydopingowych lub próbą ich naruszenia

[Komentarz 'b' do Artykułu 2: Zgodnie z Kodeksem nie jest naruszeniem przepisów antydopingowych sytuacja, gdy sportowiec lub inna osoba pracuje lub jest związana z personelem pomocniczym sportowca, na których nałożono karę zakazu współpracy ze sportowcem. Jednakże organizacja sportowa może przyjąć własne przepisy, które zabraniają takiego zachowania].

ARTYKUŁ 3 DOWÓD DOPINGU

3.1 Ciężar dowodu i standardy dowodowe

Ciężar dowodu naruszenia przepisów antydopingowych spoczywa na organizacji antydopingowej. Standardem dowodowym będzie wykazanie przez organizację antydopingową faktu naruszenia przepisów antydopingowych w sposób uznany za nie budzący wątpliwości dla organu przesłuchującego, mając na uwadze poważny charakter przedstawianych zarzutów. Taki dowód we wszystkich wypadkach jest większy niż inne dowody pośrednie, ale mniejszy niż dowód bezsporny. W sytuacjach, w których zgodnie z Kodeksem na sportowcu lub innej osobie podejrzewanej o naruszenie przepisów antydopingowej ciąży obowiązek przedstawienia dowodów lub określonych faktów lub okoliczności pozwalających odrzucić domniemanie naruszenia przepisów antydopingowych za dowód przyjmuje się dowody pośrednie, z wyjątkiem jak stwierdzono w Artykułach 10.4 i 10.6, gdy od sportowca wymaga się przedstawienia dowodu o większym ciężarze gatunkowym.

[Komentarz do Artykułu 3.1: Standard dowodowy, jaki musi spełnić organizacja antydopingowa jest porównywalny ze standardem, który jest stosowany w większości krajów w sprawach dotyczących wykroczeń zawodowych. Jest on także szeroko stosowany przez sądy i trybunały w sprawach o doping. Zob. na przykład decyzję CAS w sprawie N., J., Y., W. przeciw FINA, CAS 98/208, 22 grudnia 1998 r.]

3.2 Metody ustalania faktów i domniemań

Fakty dotyczące naruszeń przepisów antydopingowych mogą być ustalone przy pomocy dowolnych wiarygodnych metod, w tym także przez przyznanie się (do naruszenia przepisów antydopingowych). W sprawach dotyczących dopingu stosuje się następujące przepisy dowodowe:

[Komentarz do Artykułu 3.2: Na przykład organizacja antydopingowa może stwierdzić naruszenie przepisów antydopingowych na mocy Artykułu 2.2 (Użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej) w oparciu o przyznanie się sportowca, wiarygodne zeznanie osób trzecich, wiarygodne dokumenty, wiarygodne dane analityczne z badania próbki A lub próbki B zgodnie z Komentarzem do Artykułu 2.2 lub w oparciu o wnioski wyciągnięte z profilu serii próbek krwi lub moczu sportowca].

3.2.1 Domniemywa się, że laboratoria akredytowane przez WADA przeprowadziły analizę próbki oraz przestrzegały procedur ochrony próbki zgodnie z międzynarodowym standardem analizy laboratoryjnej. Sportowiec lub inna osoba może odrzucić to domniemanie poprzez udowodnienie, że nastąpiło odejście od międzynarodowego standardu badań, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy.

Jeśli sportowiec lub inna osoba odrzuci domniemanie wykazując, że nastąpiło odejście od międzynarodowego standardu analizy laboratoryjnej, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy, wówczas na organizacji antydopingowej będzie spoczywał ciężar dowodu, że takie odejście nie miało wpływu na uzyskanie niekorzystnego wyniku analizy.

[Komentarz do Artykułu 3.2.1: Ciężar dowodu spoczywa na sportowcu lub innej osobie, która musi przedstawić dowód o większym ciężarze gatunkowym, że nastąpiło odejście od międzynarodowego standardu badań, w wyniku czego mogło dojść do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy. Jeśli sportowiec lub inna osoba wybiorą takie rozwiązanie, ciężar dowodu przechodzi na organizację antydopingową, która musi przekonać organ przesłuchujący, że odejście nie wpłynęło na uzyskanie niekorzystnego wyniku badania].

- 3.2.2 Odejście od jakiegokolwiek innego standardu międzynarodowego lub innego przepisu antydopingowego lub polityki antydopingowej, które nie spowodowało uzyskanie niekorzystnego wyniku analizy lub innego naruszenia przepisów antydopingowych nie powoduje unieważnienia takich wyników. Jeśli sportowiec lub inna osoba udowodni, że odejście od innego standardu międzynarodowego lub innego przepisu antydopingowego lub polityki antydopingowej mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy lub gdy miało miejsce inne naruszenie przepisów antydopingowych, wówczas ciężar dowodu, że takie odejście nie przyczyniło się do uzyskania niekorzystnego wyniku badania lub przedstawienia faktycznej podstawy naruszenia przepisów antydopingowych spoczywa na organizacji antydopingowej.
- 3.2.3 Fakty ustalone na mocy decyzji sądu lub właściwego trybunału dyscyplinarnego, które nie są przedmiotem odwołania, będą stanowiły niezaprzeczalny dowód przeciw sportowcowi lub innej osobie, której decyzja dotyczyła, potwierdzający fakty, chyba że sportowiec lub inna osoba udowodni, że podjęta decyzja naruszyła zasady naturalnego poczucia sprawiedliwości.
- 3.2.4 Zespół orzekający rozpatrujący sprawę naruszenia przepisów antydopingowych może orzec na niekorzyść sportowca lub innej osoby, której zarzuca się naruszenie przepisów antydopingowych, jeśli sportowiec lub inna osoba mimo otrzymania powiadomienia o posiedzeniu panelu orzekającego w czasie umożliwiającym jej przybycie na posiedzenie na takim posiedzeniu się nie pojawi (osobiście lub telefonicznie, zgodnie z sugestią panelu orzekającego) i nie odpowie na pytania postawione przez zespół orzekający lub organizacji antydopingowej twierdzącej, że nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych.

[Komentarz do Artykułu 3.2.4: W takich okolicznościach CAS wielokrotnie orzekał na niekorzyść].

ARTYKUŁ 4 LISTA ZABRONIONYCH

4.1 Publikowanie i aktualizowanie listy zabronionych

Tak często, jak będzie to potrzebne, ale nie rzadziej niż raz do roku, WADA publikuje listę zabronionych jako standard międzynarodowy. Proponowana zawartość listy zabronionych oraz wszystkie poprawki zostaną przesłane bezzwłocznie wszystkim sygnatariuszom i rządów do zaopiniowania. Każda wersja listy zabronionych publikowana raz do roku oraz wszystkie poprawki będą przekazywane bezzwłocznie przez WADA każdemu sygnatariuszowi i rządowi oraz będą publikowane na stronie internetowej WADA, a każdy sygnatariusz podejmie odpowiednie kroki by rozpropagować listę zabronionych wśród swoich członków i oddziałów. Przepisy każdej organizacji antydopingowej będą zawierały przepis, zgodnie z którym jeśli na liście zabronionych lub w poprawce nie określono inaczej, lista zabronionych oraz poprawki wchodzi w życie zgodnie z przepisami organizacji antydopingowej trzy miesiące od ogłoszenia listy zabronionych przez WADA i nie wymagają żadnego innego działania ze strony Organizacji antydopingowej.

[Komentarz do Artykułu 4.1: Lista zabronionych będzie poprawiana i publikowana bezzwłocznie, gdy tylko pojawi się taka potrzeba. Jednakże bez względu na to, czy zostaną wprowadzone jakieś zmiany na liście, czy nie, każdego roku będzie publikowana nowa lista zabronionych. WADA będzie zawsze publikowała najbardziej aktualną listę zabronionych substancji i metod na swojej stronie internetowej. Lista zabronionych substancji i metod stanowi integralną część Międzynarodowej Konwencji ds. Walki z Dopingiem w Sporcie. WADA informuje Dyrektora Generalnego UNESCO o wszelkich zmianach wprowadzonych na liście zabronionych substancji i metod].

4.2 Substancje zabronione i metody zabronione umieszczone na liście zabronionych

4.2.1 Zabronione substancje i metody

Lista zabronionych substancji i metod będzie zawierać te substancje zabronione i metody zabronione, które są zabronione jako doping przez cały czas (zarówno podczas zawodów jak i poza zawodami) z uwagi na fakt, że mogą wpływać na wynik w przyszłych zawodach lub z uwagi na możliwość maskowania oraz te substancje i metody, które są zabronione tylko podczas zawodów. Lista zabronionych substancji i metod może być rozszerzona przez WADA dla konkretnej dyscypliny sportowej. Substancje zabronione i metody zabronione mogą być umieszczone na liście zabronionych według kategorii ogólnej (np. związki anaboliczne) lub przez odwołanie do konkretnej substancji lub metody.

[Komentarz do Artykułu 4.2.1: Obowiązywać będzie jedna lista zabronionych substancji i metod. Do substancji, które są zabronione przez cały czas zalicza się środki maskujące i te substancje, które, gdy są stosowane podczas treningu, mogą mieć długoterminowy wpływ na poprawę wyników, na przykład anaboliki. Wszystkie substancje i metody na liście zabronionych są zabronione podczas zawodów. Użycie poza zawodami (Artykuł 2.2) substancji, która jest zabroniona tylko podczas zawodów nie stanowi naruszenia przepisów antydopingowych, chyba że dla próbki pobranej podczas zawodów stwierdzono niekorzystny wynik analizy dla substancji lub jej metabolitów (Artykuł 2.1).]

Obowiązywać będzie tylko jeden dokument pod nazwą „Lista zabronionych (substancji i metod)”. WADA może dodawać inne substancje lub metody do listy zabronionych dla konkretnych sportów (np. betablokery dla strzelectwa), ale fakt ten będzie odzwierciedlony tylko na jednej liście zabronionych. Poszczególne dyscypliny sportowe nie mogą starać się o wyłączenia z podstawowej listy zabronionych substancji (np. wyeliminowanie anaboliików z listy zabronionych dla „sportów umysłowych”). Uzasadnieniem tej decyzji jest to, że istnieją pewne podstawowe środki dopingowe, których nikt, kto nazywa siebie sportowcem nie powinien zażywać].

4.2.2 Substancje określone

Na potrzeby Artykułu 10 [Kary indywidualne] wszystkie substancje zabronione są „substancjami określonymi”, z wyjątkiem substancji należących do klas środków anabolicznych i hormonów oraz tych środków stymulujących i antagonistów hormonów oraz modulatorów tak określonych na liście zabronionych substancji i metod. Metody zabronione nie są substancjami określonymi.

[Komentarz do Artykułu 4.2.2: Podczas prac nad Kodeksem grupy interesu zastanawiały się nad właściwą równowagą między karami nie elastycznymi, które promują harmonizację w stosowaniu przepisów i karami bardziej elastycznymi, które lepiej uwzględniają okoliczności każdego przypadku. Równowaga ta była także przedmiotem dyskusji przed podjęciem przez CAS decyzji interpretujących Kodeks. Po trzech latach doświadczenia w stosowaniu Kodeksu, wśród interesariuszy panuje przekonanie, że stwierdzenie wystąpienia naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułami 2.1 (Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów) i 2.2 (Użycie substancji zabronionej lub metody zabronionej) nadal powinno być oparte o zasadę całkowitej odpowiedzialności, kary określone w Kodeksie powinny być bardziej elastyczne, gdy sportowiec lub inna osoba może udowodnić, że nie było jego/jej zamiarem poprawienie wyników sportowych. Zmiana Artykułu 4.2 i związane z nią zmiany w Artykule 10 dają tę dodatkową elastyczność w przypadku naruszeń obejmujących wiele substancji zabronionych. Przepisy określone w Artykule 10.5 (Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów w wyjątkowych okolicznościach) pozostają jedyną podstawą rezygnacji lub skrócenia kary w związku ze stosowaniem sterydów anabolicznych i hormonów, a także środków stymulujących i antagonistów hormonów oraz modulatorów tak określonych na liście zabronionych substancji lub zabronionych metod].

4.2.3 Nowe klasy substancji zabronionych

Jeśli WADA rozszerzy listę zabronionych substancji i metody dodając do niej nową klasę substancji zabronionych zgodnie z Artykułem 4.1, Komitet Wykonawczy WADA ustali, czy którekolwiek lub wszystkie substancje zabronione w nowej klasie substancji zabronionych będą uważane za substancje określone zgodnie z Artykułem 4.2.2.

4.3 Kryteria umieszczania substancji i metod na liście zabronionych

WADA bierze pod uwagę następujące kryteria przy podejmowaniu decyzji o umieszczeniu substancji lub metody na liście zabronionych.

4.3.1 Substancja lub metoda zostanie umieszczona na liście zabronionych jeśli WADA uzna, że substancja lub metoda spełnia dwa z następujących trzech kryteriów:

- 4.3.1.1 Istnieją medyczne lub inne naukowe dowody, działanie farmakologiczne lub doświadczenie, że substancja lub metoda, sama lub w połączeniu z innymi substancjami lub metodami, może poprawiać lub poprawia wyniki sportowe;

[Komentarz do Artykułu 4.3.1.1: Artykuł zakłada, że mogą istnieć substancje, które, gdy zostaną użyte samodzielnie, nie są zabronione, ale są zabronione, jeśli zostaną użyte w połączeniu z pewnymi innymi substancjami. Substancja, która zostanie dodana do listy zabronionych, ponieważ może przyczyniać się do poprawy wyników tylko w połączeniu z inną substancją zostanie opisana jako taka i będzie zabroniona tylko, jeśli będą istniały dowody dotyczące obu substancji stosowanych łącznie].

- 4.3.1.2 Istnieją medyczne lub inne naukowe dowody, działanie farmakologiczne lub doświadczenie, że użycie substancji lub metody stanowi faktyczne lub potencjalne zagrożenie dla zdrowia sportowca;
- 4.3.1.3 WADA ustaliła, że użycie substancji lub metody narusza ducha sportu opisanego we Wstępie do Kodeksu.

- 4.3.2 Substancja lub metoda zostanie także wpisana na listę zabronionych jeśli WADA ustali, że istnieją medyczne lub inne naukowe dowody, działanie farmakologiczne lub doświadczenie potwierdzające, że substancja lub metoda może maskować użycie innych substancji zabronionych lub metod zabronionych.

[Komentarz do Artykułu 4.3.2: Substancja zostanie umieszczona na liście zabronionych, jeśli substancja jest środkiem maskującym lub spełnia dwa z następujących trzech kryteriów: (1) może poprawiać lub poprawia wyniki sportowe; (2) stanowi potencjalne lub faktyczne zagrożenie dla zdrowia; lub (3) jest sprzeczna z duchem sportu. Żaden z powyższych trzech kryteriów sam nie jest wystarczającą podstawą, by daną substancję umieścić na liście zabronionych. Gdyby potencjalną możliwością poprawiania wyników stosować jako wyłączone kryterium, trzeba by na liście umieścić, na przykład, trening fizyczny i umysłowy, czerwone mięso, ładowanie węglowodanów i trening na wysokości. Ryzyko uszkodzenia ciała obejmowałoby palenie. Wymóg spełnienia wszystkich tych kryteriów również nie byłby zadowalający. Na przykład wykorzystanie technologii transferu genetycznego w celu istotnego poprawienia wyników sportowych powinno być zabronione jako sprzeczne z duchem sportu, nawet jeśli nie jest szkodliwe. Podobnie, potencjalnie niezdrowe nadużywanie pewnych substancji bez uzasadnienia terapeutycznego w oparciu o mylne przekonanie, że poprawiają one wyniki jest niewątpliwie sprzeczne z duchem sportu bez względu na to, czy oczekiwanie, że użycie tych substancji pozwoli na uzyskanie lepszych wyników sportowych jest realistyczne czy nie. W ramach procesu każdego roku wszyscy sygnatariusze, rządy i inne zainteresowane strony proszone są o przesyłanie swoich uwag do WADA w sprawie listy zabronionych].

- 4.3.3 Ustalenie przez WADA substancji zabronionych i metod zabronionych, które zostaną umieszczone na liście zabronionych i podział substancji na kategorie na liście zabronionych jest ostateczne i nie będzie podważane przez sportowca ani inną osobę na mocy argumentu, że substancja lub metoda nie była środkiem maskującym ani nie mogła poprawiać wyników, stanowić zagrożenia dla zdrowia ani naruszać zasady ducha sportu.

[Komentarz do Artykułu 4.3.3: Problem, czy substancja spełnia kryteria określone w Artykule 4.3 (Kryteria umieszczania substancji i metod na liście zabronionych) w danym przypadku nie może być podnoszony na

obronę naruszenia przepisów antydopingowych. Na przykład, nie można twierdzić, że wykryta substancja zabroniona nie przyczyniłaby się do poprawy wyników w danej konkretnej dyscyplinie sportowej. Do dopingu dochodzi, gdy substancja znajdująca się na liście zabronionych zostaje wykryta w próbce fizjologicznej pobranej od sportowca. Podobnie nie można twierdzić, że substancja umieszczona w klasie substancji anabolicznych nie należy do tej klasy].

4.4 Użycie dla celów terapeutycznych

WADA przyjęła standard międzynarodowy określający zasady, na jakich stosowane są wyłączenia od zakazu używania substancji i metod zabronionych z przyczyn terapeutycznych.

Każda federacja międzynarodowa jest odpowiedzialna za wdrożenie zasad wyłączeń od zakazu używania substancji i metod zabronionych w stosunku do sportowców klasy międzynarodowej lub każdego innego sportowca zgłoszonego do zawodów międzynarodowych, tak aby sportowiec z udokumentowanym stanem medycznym wymagającym stosowania substancji zabronionej lub metody zabronionej mógł zwrócić się o zgodę na użycie substancji zabronionej lub metody zabronionej z powodów terapeutycznych. Sportowcy, którzy zostali umieszczeni przez swoją międzynarodową federację w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom mogą uzyskać zgodę na użycie substancji zabronionej lub metody zabronionej z powodów terapeutycznych tylko zgodnie z przepisami swojej federacji międzynarodowej. Każda federacja międzynarodowa publikuje listę tych zawodów międzynarodowych, dla których wymagane jest uzyskanie zgody federacji międzynarodowej na używanie substancji zabronionej. Każda krajowa organizacja antydopingowa dopilnuje, aby wszyscy podlegający jej sportowcy, których ich własna federacja międzynarodowa nie umieściła w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom, których udokumentowany stan zdrowia wymaga stosowania substancji zabronionych lub metody zabronionej, mogli występować o uzyskanie zgody na stosowanie substancji zabronionej lub metody zabronionej z przyczyn terapeutycznych. Takie wnioski będą rozpatrywane zgodnie z Międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych. Federacje międzynarodowe i krajowe organizacje antydopingowe bezzwłocznie zgłoszą do WADA fakt udzielenia zgody na używanie substancji lub metody zabronionej z przyczyn terapeutycznych wszystkim sportowcom klasy krajowej, którzy nie zostali umieszczeni przez ich krajową organizację antydopingową w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom.

WADA z własnej inicjatywy może dokonać oceny zezwoleń na używanie substancji zabronionej lub stosowanie metody zabronionej z przyczyn terapeutycznych udzielonych każdemu sportowcowi klasy międzynarodowej lub sportowcowi klasy krajowej, którzy zostali umieszczeni przez ich krajową organizację antydopingową w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanej badaniom. Ponadto, na żądanie każdego takiego sportowca, któremu odmówiono udzielenia takiej zgody, WADA może ocenić zasadność takiej odmowy. Jeśli WADA ustali, że przyznanie lub odmowa prawa do stosowania substancji zabronionej z przyczyn terapeutycznych nie jest zgodna ze standardem międzynarodowym określającym przypadki, w których udziela się zgody na

stosowanie substancji lub metody zabronionej z przyczyn terapeutycznych, WADA może cofnąć taką decyzję.

Jeśli wbrew wymogowi określone w niniejszym Artykule federacja międzynarodowa nie będzie miała procesu umożliwiającego sportowcom składanie wniosków o wyrażenie zgody na używanie substancji lub metod zabronionych z przyczyn terapeutycznych, sportowiec klasy międzynarodowej może zwrócić się do WADA z wnioskiem o rozpatrzenie wniosku o udzielenie zgody w taki sam sposób, jak w przypadku, gdy zgoda nie została udzielona.

Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów (Artykuł 2.1), użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej (Artykuł 2.2), posiadanie substancji zabronionych i metod zabronionych (Artykuł 2.6) lub podawanie lub próba podawania substancji zabronionej lub metody zabronionej (Artykuł 2.8) zgodnie z postanowieniami właściwego zezwolenia na stosowanie z przyczyn terapeutycznych zgodnie z międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych nie będzie traktowane jako naruszenie przepisów antydopingowych.

4.5 Program monitorujący

WADA, w porozumieniu z innymi sygnatariuszami i rządami wprowadzi program monitorujący dotyczący substancji, które nie znajdują się na liście zabronionych, ale które WADA chce monitorować w celu wykrycia wzorców niewłaściwego stosowania w sporcie. WADA opublikuje, przed jakimkolwiek badaniem, listę substancji, które będą poddawane monitorowaniu. Zgodnie z ustalonym harmonogramem laboratoria będą informowały WADA o zgłoszonych zastosowaniach lub wykrytej obecności tych substancji, z podziałem na poszczególne sporty, wraz z informacją, czy próbki zostały pobrane podczas zawodów czy poza zawodami. Takie raporty nie będą zawierały żadnych dodatkowych informacji na temat konkretnych próbek. Co najmniej raz w roku WADA udostępni federacjom międzynarodowym i krajowym organizacjom antydopingowym zbiorcze informacje statystyczne na temat dodatkowych substancji z podziałem na poszczególne sporty. WADA wdroży system, który zapewni ścisłą anonimowość sportowców podczas przekazywania takich informacji. Zgłoszone użycie lub wykryta obecność substancji monitorowanych nie będzie stanowiło naruszenia przepisów antydopingowych.

ARTYKUŁ 5 BADANIE

5.1 Planowanie terminów i miejsc kontroli

Z zastrzeżeniem ograniczeń kompetencyjnych dla badań w trakcie zawodów określonych w Artykule 15.1, każda krajowa organizacja antydopingowa będzie miała prawo do kontroli dopingowej wszystkich sportowców, którzy przebywają na terenie kraju tej krajowej organizacji antydopingowej, którzy są obywatelami, rezydentami, właścicielami licencji lub członkami organizacji sportowych tego kraju. Każda federacja międzynarodowa będzie miała prawo do kontroli dopingowej wszystkich sportowców, którzy są członkami swoich członkowskich federacji krajowych lub którzy uczestniczą w ich zawodach. Wszyscy sportowcy muszą poddać się każdemu badaniu przeprowadzanemu przez organizację antydopingową do tego uprawnioną. W porozumieniu z innymi organizacjami antydopingowymi przeprowadzającymi badania tych samych sportowców i zgodnie z międzynarodowym standardem badań, każda organizacja antydopingowa:

5.1.1 Planuje i przeprowadza skuteczną liczbę badań w trakcie zawodów i poza zawodami na sportowcach, do których kontrolowania jest uprawniona, w tym, ale bez ograniczania, sportowcach znajdujących się w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom. Każda federacja międzynarodowa ustali dla swego sportu zarejestrowaną grupę sportowców poddawanych badaniom obejmującą sportowców klasy międzynarodowej, a każda krajowa organizacja antydopingowa ustali dla swego kraju krajową zarejestrowaną grupę sportowców poddawanych badaniom obejmującą sportowców, którzy przebywają na terenie kraju tej krajowej organizacji antydopingowej lub którzy są obywatelami, rezydentami, właścicielami licencji lub członkami organizacji sportowych tego kraju. Zgodnie z Artykułem 14.3 każdy sportowiec znajdujący się w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom podlega obowiązkowi informowania o swoim miejscu pobytu określonym w międzynarodowym standardzie badań.

5.1.2 Wszystkie badania poza zawodami traktuje jako badania bez wcześniejszego powiadamiania o badaniu, poza okolicznościami wyjątkowymi.

5.1.3 Traktuje priorytetowo badania ukierunkowane – targetowe.

[Komentarz do Artykułu 5.1.3: Wprowadzono pojęcie badań ukierunkowanych (targetowych), gdyż badanie wyrywkowe a nawet ważne badanie wyrywkowe nie daje gwarancji, że badaniu poddani zostaną wszyscy właściwi sportowcy. (Na przykład: sportowcy klasy światowej, sportowcy, których wyniki poprawiły się znaczenie w krótkim czasie, sportowcy, których trenerzy trenowali innych sportowców, u których badania potwierdziły stosowanie dopingu itp.).

Oczywiście, badań targetowych nie można używać do żadnego innego celu; można je stosować tylko w odniesieniu do kontroli dopingowej. Kodeks wyraźnie stwierdza, że sportowcy nie mają prawa oczekiwać tylko badań wyrywkowych. Kodeks nie określa żadnego wymogu przedstawienia uzasadnionego podejrzenia lub prawdopodobnej przyczyny przeprowadzania badań targetowych].

5.1.4 Przeprowadza badanie sportowców, którzy odbywają karę zakazu startu lub którzy zostali czasowo zawieszani w prawach zawodnika.

5.2 Standardy badania

Organizacje antydopingowe uprawnione do przeprowadzania badań przeprowadzają takie badania zgodnie z międzynarodowym standardem badań.

5.3 Sportowcy powracający do współzawodnictwa po wcześniejszym wycofaniu się ze współzawodnictwa

Każda organizacja antydopingowa wprowadzi przepis określający wymagania dla sportowców, którzy nie utracili prawa do startów, ale którzy wycofali się z czynnego uprawiania sportu, gdy znajdowali się w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom, a którzy chcą powrócić do aktywnego uczestnictwa w sporcie.

ARTYKUŁ 6 ANALIZA PRÓBEK

Próbki kontroli dopingowej będą poddawane analizie zgodnie z następującymi zasadami:

6.1 Korzystanie z laboratoriów akredytowanych

Dla celów Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów) próbki będą analizowane tylko w laboratoriach akredytowanych przez WADA lub w inny sposób zatwierdzonych przez WADA. Decyzję o wyborze laboratorium akredytowanego przez WADA (lub innego laboratorium lub metody zatwierdzonej przez WADA) do przeprowadzenia analiz próbki podejmuje wyłącznie organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami.

[Komentarz do Artykułu 6.1: Naruszenia Artykułu 2.1 (Obecność zabronionej substancji lub jej metabolitów lub markerów) mogą być ustalone tylko w drodze analizy próbki wykonanej przez laboratorium akredytowane przez WADA lub inne laboratorium wyraźnie do tego celu upoważnione przez WADA. Naruszenia innych artykułów mogą być ustalone w oparciu o wyniki analityczne uzyskane przez inne laboratorium pod warunkiem, że wyniki są wiarygodne].

6.2 Cel pobrania i analizowania próbek

Próbki poddawane są analizie w celu wykrycia substancji zabronionych i metod zabronionych umieszczonych na liście zabronionych substancji i metod i innych substancji według wskazówek przekazanych przez WADA zgodnie z Artykułem 4.5 (Program monitorujący) lub aby pomóc organizacji antydopingowej w ustaleniu właściwych parametrów w moczu lub krwi sportowca lub innych profili, w tym profilu DNA lub genetycznego, dla celów antydopingowych.

[Komentarz do Artykułu 6.2: Na przykład, odpowiednie informacje o profilu mogą być wykorzystane do przeprowadzenia badania ukierunkowanego (targetowego) lub jako dowód w postępowaniu o naruszenie przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.2 (Użycie lub próba użycia substancji zabronionej) lub do obu tych celów].

6.3 Badania na próbkach

Bez pisemnej zgody sportowca nie można używać żadnej próbki do celu innego niż opisany w Artykule 6.2. Z próbek użytych do celów innych niż Artykuł 6.2 należy usunąć wszelkie oznaczenia, aby nie można było skojarzyć próbek z żadnym konkretnym sportowcem.

6.4 Standardy analizy próbek i raportowania

Laboratoria analizują próbki kontroli dopingowej oraz ogłaszają wyniki zgodnie z międzynarodowym standardem badań.

6.5 Ponowna analiza próbek

Próbka może być poddana ponownej analizie dla celów Artykułu 6.2 w dowolnym czasie wyłącznie na polecenie organizacji antydopingowej, która pobrała próbkę

lub na polecenie WADA. Okoliczności i warunki ponownej analizy próbki muszą być zgodne z wymogami międzynarodowego standardu badań.

[Komentarz do Artykułu 6.5: Chociaż artykuł ten jest nowy, organizacja antydopingowa zawsze miała prawo do powtórzenia analizy próbek. Protokół takiej ponownej analizy będzie zgodny z międzynarodowym standardem badań lub nowym dokumentem technicznym].

ARTYKUŁ 7 ZARZĄDZANIE WYNIKAMI

Każda organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami wprowadzi proces administrowania przesłuchaniami wstępnymi w sprawie potencjalnych naruszeń przepisów antydopingowych, który będzie zgodny z następującymi zasadami:

[Komentarz do Artykułu 7: Różni sygnatariusze stworzyli własne podejścia do zarządzania wynikami. Mimo iż te różne podejścia nie są całkowicie jednorodne, wiele z nich okazało się sprawiedliwymi i skutecznymi systemami zarządzania wynikami. Kodeks nie zastępuje żadnego z systemów zarządzania wynikami sygnatariuszy. Jednakże niniejszy Artykuł zawiera podstawowe zasady, dzięki którym można zapewnić uczciwość procesu zarządzania, która musi być przestrzegana przez każdego sygnatariusza. Konkretnie przepisy antydopingowe każdego sygnatariusza muszą być spójne z tymi podstawowymi zasadami].

7.1 Wstępna ocena po uzyskaniu niekorzystnego wyniku analitycznego

Po otrzymaniu niekorzystnego wyniku analizy próbki organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami przeprowadza ocenę w celu ustalenia, czy (a) udzielona została zgoda na stosowanie substancji zabronionej w celach terapeutycznych zgodnie z międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych lub (b) nastąpiło wyraźne odejście od międzynarodowych standardów badania lub międzynarodowego standardu dla laboratoriów, które przyczyniło się do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy.

7.2 Powiadomienie po wstępnej ocenie dotyczącej niekorzystnego wyniku analitycznego

Jeśli we wstępnej ocenie niekorzystnego wyniku analizy przeprowadzonej zgodnie z Artykułem 7.1 nie stwierdzi się, że zastosowanie ma przepis o prawie do stosowania substancji zabronionej w celach terapeutycznych zgodnie z międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych ani nie stwierdzi się odejścia, z powodu którego uzyskano niekorzystny wyniki analizy, organizacja antydopingowa bezzwłocznie powiadamia sportowca w sposób określony w swoich przepisach o: (a) niekorzystnym wyniku analizy; (b) naruszeniu przepisów antydopingowych; (c) prawie sportowca do bezzwłocznego zażądania przeprowadzenia analizy próbki B lub, jeśli taki wniosek nie zostanie złożony, uznaje się, iż sportowiec zrzeka się analizy próbki B; (d) dacie, czasie i miejscu analizy próbki B, jeśli sportowiec lub organizacja antydopingowa podejmie decyzję o zażądaniu analizy próbki B; (e) prawie sportowca i/lub przedstawiciela sportowca do obecności podczas otwarcia i analizy próbki B w okresie czasu określonym w międzynarodowym standardzie dla laboratoriów, jeśli takiej analizy zażądano; oraz (f) prawie sportowca do żądania kopii pakietu dokumentów laboratorium z analizy próbki A i próbki B, zawierających informacje określone w międzynarodowym standardzie dla laboratoriów. Organizacja antydopingowa powiadamia także inne organizacje antydopingowe wymienione w Artykule 14.1.2. Jeśli organizacja antydopingowa podejmie decyzję, aby niekorzystny wynik analizy nie traktować jako naruszenie przepisów antydopingowych, powiadamia o tym sportowca i organizacje antydopingowe w sposób opisany w Artykule 14.1.2.

7.3 Analiza wyników nietypowych

Zgodnie z zapisami standardów międzynarodowych, w niektórych okolicznościach laboratoria są proszone o informowanie o obecności substancji zabronionych, które mogą być produkowane także endogennie i podawanie takiego wyniku analizy jako wyniku nietypowego podlegającego dalszym badaniom. Po otrzymaniu nietypowego wyniku analizy próbki A, organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami przeprowadza ocenę w celu ustalenia czy: (a) zastosowano wyłączenie dla celów terapeutycznych lub (b) doszło do jakiegokolwiek odejścia od międzynarodowego standardu badań lub międzynarodowego standardu dla laboratoriów, z powodu którego uzyskano niekorzystny wyniki analizy. Jeśli po przeprowadzeniu takiej oceny nie stwierdzi się zastosowania wyłączenia dla celów terapeutycznych lub odejścia, z powodu którego uzyskano nietypowy wynik analizy, organizacja antydopingowa przeprowadza niezbędne śledztwo. Po zakończeniu śledztwa sportowiec lub inne organizacje antydopingowe wymienione w Artykule 14.1.2 zostają powiadomione, czy nietypowy wynik analizy zostanie uznany za niekorzystny wynik analizy. Sportowiec jest powiadamiany zgodnie z zapisem Artykułu 7.2.

7.3.1 Organizacja antydopingowa informuje o wyniku nietypowym dopiero po zakończeniu śledztwa i podjęciu decyzji o uznaniu wyniku nietypowego za niekorzystny wynik analizy, chyba że wystąpi jedna z następujących okoliczności:

- (a) Jeśli organizacja antydopingowa ustali, że przed zakończeniem śledztwa na mocy Artykułu 7.3 konieczna jest analiza próbki B, organizacja antydopingowa może przeprowadzić analizę próbki B po powiadomieniu sportowca; takie powiadomienie zawiera opis wyniku nietypowego oraz informacje opisane w Artykule 7.2(b)-(f).
- (b) Jeśli organizacja antydopingowa otrzyma wniosek od organizatora ważnych zawodów krótko przed organizowanymi przez niego zawodami międzynarodowymi lub wniosek organizacji sportowej odpowiedzialnej za dobór członków zespołu na zawody międzynarodowe w terminie bliskim zawodom o ujawnienie, czy w stosunku do sportowca znajdującego się na liście dostarczonej przez organizatora ważnych zawodów lub organizacji sportowej toczy się śledztwo w sprawie nietypowego wyniku analizy, organizacja antydopingowa ujawni nazwisko takiego sportowca, z tym że wcześniej powiadomi sportowca o uzyskanym wyniku nietypowym.

[Komentarz do Artykułu 7.3.1(b): W okolicznościach opisanych w Artykule 7.3.1(b) decyzję o podjęciu działania zostawia się organizatorowi ważnych zawodów lub organizacji sportowej; decyzja jest wówczas podejmowana zgodnie z jej przepisami].

7.4 Ocena innych naruszeń przepisów antydopingowych nie objętych Artykułami 7.1-7.3

Organizacja antydopingowa lub inny organ oceniający powołany przez taką organizację przeprowadza dowolne badania uzupełniające w celu stwierdzenia ewentualnego naruszenia przepisów antydopingowych, jakie mogą być wymagane zgodnie z odpowiednią polityką i przepisami antydopingowymi przyjętymi zgodnie z Kodeksem lub które organizacja antydopingowa uzna za odpowiednie. Gdy organizacja antydopingowa uzyska pewność, że doszło do naruszenia przepisów antydopingowych bezzwłocznie powiadamia sportowca lub inną osobę podlegającą karze, w sposób określony w jej przepisach, o przepisie antydopingowym, który został naruszony oraz podstawie takiego naruszenia. Inne organizacje antydopingowe zostają powiadomione zgodnie z postanowieniami Artykułu 14.1.2.

[Komentarz do Artykułu 7.4: Na przykład, federacja międzynarodowa z reguły powiadamia sportowca poprzez jego krajową federację sportową].

7.5 Zasady dotyczące tymczasowego zawieszenia

[Komentarz do Artykułu 7.5: Zanim kara tymczasowego zawieszenia może być jednostronnie nałożona przez organizację antydopingową zakończone musi być badanie wewnętrzne określone w Kodeksie. Ponadto sygnatariusz nakładający karę tymczasowego zawieszenia musi dać sportowcowi możliwość wstępnego przesłuchania albo przed nałożeniem lub zaraz po nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia lub możliwości przyspieszonego ostatecznego przesłuchania zgodnie z Artykułem 8 bezpośrednio po nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia. Sportowiec ma prawo do odwołania zgodnie z Artykułem 13.2. W rzadkich przypadkach, gdy analiza próbki B nie pokrywa się z wynikami analizy próbki A, sportowiec, który został tymczasowo zawieszony, będzie mógł, gdy okoliczności na to pozwolą, uczestniczyć w dalszych konkursach zawodów sportowych. Podobnie, w zależności od odpowiednich przepisów międzynarodowej federacji sportu zespołowego, jeśli zespół pozostał w zawodach, sportowiec może uczestniczyć w dalszych konkursach.

Okres tymczasowego zawieszenia jest odliczany od każdego okresu zakazu startów, który zostanie ostatecznie nałożony na sportowców zgodnie z Artykułem 10.9.3].

7.5.1 Obowiązkowe tymczasowe zawieszenie po niekorzystnym wyniku analizy próbki A

Sygnatariusze mogą przyjąć przepisy mające zastosowanie do dowolnych zawodów sportowych, dla których sygnatariusz jest organem orzekającym lub dla dowolnego procesu doboru zespołu, za jaki sygnatariusz jest odpowiedzialny lub gdy sygnatariusz jest właściwą federacją międzynarodową lub jest uprawniony do zarządzania wynikami w przypadkach domniemanego naruszenia przepisów antydopingowych, z zastrzeżeniem, że po uzyskaniu niekorzystnego wyniku badania próbki A stwierdzającej obecność substancji zabronionej innej niż substancja określona po przeprowadzeniu oceny i powiadomieniu zgodnie z warunkami określonymi w Artykułach 7.1 i 7.2 nakładana jest bezzwłocznie kara tymczasowego zawieszenia.

Jednakże kara tymczasowego zawieszenia nie może być nałożona, jeśli Sportowcowi: (a) nie dano możliwości wstępnego przesłuchania albo przed nałożeniem kary tymczasowego zawieszenia, albo bezpośrednio po nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia; lub (b) sportowcowi nie dano możliwości przyspieszonego przesłuchania zgodnie z Artykułem 8 (Prawo do Uczciwego Przesłuchania) bezpośrednio po nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia.

7.5.2 Opcjonalne zawieszenie tymczasowe z powodu uzyskania niekorzystnego wyniku analizy próbki dla substancji określonych lub innych naruszeń przepisów antydopingowych

Sygnatariusz może przyjąć przepisy, stosowane w odniesieniu do każdego zawodów sportowych, dla których sygnatariusz jest organem orzekającym lub do dowolnego procesu doboru zespołu, za który sygnatariusz jest odpowiedzialny lub gdy sygnatariusz jest właściwą federacją międzynarodową lub ma uprawnienia do zarządzania wynikami w przypadku domniemanego naruszenia przepisów antydopingowych, pozwalające na nakładanie kary tymczasowego zawieszenia za naruszenia przepisów antydopingowych innych niż uzyskanie niekorzystnego wyniku analizy lub po przeglądzie i powiadomieniu opisanym w Artykułach 7.1 i 7.2 dla substancji określonych, ale przed analizą próbki B sportowca lub ostatecznym przesłuchaniem opisanym w Artykule 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania).

Jednakże kara tymczasowego zawieszenia nie może być nałożona, jeśli Sportowcowi lub innej osobie: (a) nie dano możliwości wstępnego przesłuchania albo przed nałożeniem kary tymczasowego zawieszenia, albo bezpośrednio po nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia; lub (b) sportowcowi nie dano możliwości przyspieszonego przesłuchania zgodnie z Artykułem 8 (Prawo do Uczciwego Przesłuchania) bezpośrednio po nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia.

Jeśli kara tymczasowego zawieszenia zostanie nałożona po uzyskaniu niekorzystnego wyniku analizy próbki A i przeprowadzona analiza próbki B (jeśli zażądana przez sportowca lub organizację antydopingową) nie potwierdzi wyniku analizy próbki A, wówczas sportowiec nie będzie podlegał karze tymczasowego zawieszenia z powodu naruszenia przepisów antydopingowych na mocy Artykułu 2.1 (Obecność substancji zakazanej lub jej metabolitów lub markerów). W okolicznościach, gdy sportowiec (lub zespół sportowca, zgodnie z przepisami danej federacji międzynarodowej) został usunięty z zawodów z powodu naruszenia określonego w Artykule 2.1 a przeprowadzona później analiza próbki B nie potwierdza wyniku analizy próbki A, jeśli, pod warunkiem, że nie będzie to miało wpływu na zawody, sportowiec lub zespół mogą być przywrócić do zawodów, sportowiec lub zespół mogą kontynuować uczestnictwo w zawodach.

7.6 Wycofanie się z zawodów

Jeśli sportowiec lub inna osoba wycofa się z zawodów w czasie, w którym realizowany jest proces zarządzania wynikami, organizacja antydopingowa przeprowadzająca proces zarządzania wynikami zachowuje prawo do dokończenia procesu zarządzania wynikami. Jeśli sportowiec lub inna osoba wycofa się z zawodów przed rozpoczęciem procesu zarządzania wynikami, organizacja antydopingowa, która miałaby prawo do przeprowadzenia procesu zarządzania wynikami w odniesieniu do sportowca lub innej osoby w czasie, w którym sportowiec lub inna osoba naruszyła przepisy antydopingowe, ma prawo do przeprowadzenia procesu zarządzania wynikami.

[Komentarz do Artykułu 7.6: Zachowanie sportowca lub innej osoby w okresie, w którym sportowiec lub inna osoba nie podlegała jurysdykcji dowolnej organizacji antydopingowej nie stanowiłoby naruszenia przepisów antydopingowych, ale mogłoby być uzasadnioną podstawą do odmówienia sportowcowi lub innej osobie prawa członkostwa w organizacji sportowej].

ARTYKUŁ 8 PRAWO DO UCZCIWEGO PRZESŁUCHANIA

8.1 Uczciwe przesłuchanie

Każda organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami zapewni uczciwe przesłuchanie każdej osobie, która jest podejrzewana o naruszenie przepisów antydopingowych. Takie przesłuchanie dotyczyć będzie ustalenia, czy doszło do naruszenia przepisów antydopingowych oraz, jeśli doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, podjęcia decyzji o odpowiednich konsekwencjach. Przesłuchanie będzie prowadzone zgodnie z następującymi zasadami:

- przesłuchanie odbywa się bez zbędnej zwłoki;
- sprawę rozpatruje uczciwy i bezstronny organ przesłuchujący;
- podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do obrońcy na koszt osoby;
- podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do uczciwej i bezzwłocznej informacji o domniemanym naruszeniu przepisów antydopingowych;
- podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do odpowiedzi na domniemane naruszenie przepisów antydopingowych i wynikających z tego konsekwencji;
- każda strona ma prawo do przedstawienia dowodów, w tym prawo do wzywania i zadawania pytań świadkom (przy czym do decyzji organu przesłuchującego pozostawia się przyjęcie zeznania drogą telefoniczną lub na piśmie);
- podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do pomocy tłumacza podczas przesłuchania, przy czym organ przesłuchujący ustala tłumacza, określa stronę pokrywającą koszty usług tłumaczeniowych; oraz
- pisemna, uzasadniona decyzja podejmowana jest bez zbędnej zwłoki i zawiera wyjaśnienie powodu (powodów) dowolnego okresu zakazu startów.

[Komentarz do Artykułu 8.1: Artykuł zawiera podstawowe zasady pozwalające zapewnić uczciwe przesłuchanie osobom podejrzewanym o naruszenie przepisów antydopingowych. Celem Artykułu nie jest zastąpienie przepisów sygnatariuszy określających zasady przesłuchań, ale zapewnienie spójności i zgodności przepisów każdego sygnatariusza z niniejszymi przepisami].

8.2 Przesłuchania dotyczące zawodów

Przesłuchania odbywające się w związku z zawodami mogą być przeprowadzane zgodnie z procedurą przyspieszoną dozwoloną przepisami odpowiedniej organizacji antydopingowej i organu przesłuchującego.

[Komentarz do Artykułu 8.2: Na przykład przesłuchanie można odbyć w przeddzień ważniejszych zawodów, gdy rozstrzygnięcie w sprawie naruszenia przepisów antydopingowych jest niezbędne do podjęcia decyzji o dalszym uczestnictwie sportowca w zawodach lub podczas samych zawodów, gdy rozstrzygnięcie w sprawie naruszenia przepisów antydopingowych decyduje o uznaniu wyników sportowca lub o jego dalszym uczestnictwie w zawodach].

8.3 Zrzeczenie się przesłuchania

Prawa do przesłuchania można się zrzec, w sposób bezpośredni lub gdy sportowiec lub inna osoba nie podważy domniemania organizacji antydopingowej o naruszeniu przepisów antydopingowych w konkretnym czasie określonym w przepisach organizacji antydopingowej. Gdy nie przeprowadza się przesłuchania, organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami przekazuje osobom opisanym w Artykule 13.2.3 uzasadnioną decyzję wyjaśniającą podjęte działanie.

ARTYKUŁ 9 AUTOMATYCZNE UNIEWAŻNIENIE WYNIKÓW INDYWIDUALNYCH

Stwierdzenie naruszenia przepisów antydopingowych w badaniu przeprowadzonym w trakcie zawodów automatycznie prowadzi do unieważnienia wyników indywidualnych uzyskanych w tych zawodach, ze wszystkimi wynikającymi z tego konsekwencjami, w tym przypadkiem jakichkolwiek zdobytych medali, punktów czy nagród.

[Komentarz do Artykułu 9: Zdobyć złotego medalu przez sportowca, w którego organizmie znajduje się substancja zabroniona, jest nieuczciwe w stosunku do innych sportowców uczestniczących w tych samych zawodach bez względu na to, czy zdobywca złotego medalu ponosi jakąkolwiek winę. Tylko „czysty” sportowiec powinien mieć możliwość odnoszenia korzyści z osiągniętych wyników we współzawodnictwie.

Dla sportów zespołowych zob. Artykuł 11 (Konsekwencje dla zespołów)]. W sportach, które nie są sportami zespołowymi, ale w których nagrody przyznawane są zespołom, dyskwalifikacja lub inna kara dyscyplinarna przeciwko zespołowi, gdy jeden lub więcej członków zespołu naruszy przepisy antydopingowej będzie taka, jaką określono w obowiązujących przepisach federacji międzynarodowej].

ARTYKUŁ 10 KARY INDYWIDUALNE

10.1. Unieważnienie wyników w zawodach, w których doszło do naruszenia przepisów antydopingowych

Naruszenie przepisów antydopingowych mające miejsce w czasie lub w związku z zawodami sportowymi może, w oparciu o decyzję organu orzekającego tych zawodów, prowadzić do unieważnienia wszystkich indywidualnych wyników sportowca osiągniętych w tych zawodach z wszystkimi tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszystkich zdobytych medali, punktów i nagród, z wyjątkiem sytuacji określonej w Artykule 10.1.1.

[Komentarz do Artykułu 10.1: O ile Artykuł 9 (Automatyczne unieważnienie wyników indywidualnych) unieważnia wynik w jednych zawodach, w których wynik testu dopingowego, któremu poddano sportowca był pozytywny (np. 100 metrów stylem grzbietowym), niniejszy Artykuł może prowadzić do unieważnienia wszystkich wyników we wszystkich wyścigach podczas jednych zawodów (np. Mistrzostwa Świata FINA). Przy podejmowaniu decyzji o jednoczesnym unieważnieniu innych wyników uzyskanych przez zawodnika podczas zawodów można na przykład wziąć pod uwagę ustalenie, na ile poważne jest naruszenie przez sportowca przepisów antydopingowych oraz czy w innych zawodach wyniki badań dopingowych u tego zawodnika były niekorzystne].

10.1.1 Jeśli zawodnik udowodni, że nie ponosi żadnej winy ani nie jest winny zaniedbania w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych, indywidualne wyniki sportowca uzyskane w innych zawodach nie zostaną unieważnione, chyba że na wyniki sportowca w zawodach innych niż zawody, podczas których nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych prawdopodobnie wpływ miało naruszenie przez sportowca przepisów antydopingowych.

10.2 Kara zakazu startów z powodu obecności, użycia lub próby użycia lub posiadania substancji zabronionych i metod zabronionych

Jeśli nie zostaną spełnione warunki do rezygnacji lub skrócenia kary zakazu startów, zgodnie z Artykułami 10.4 i 10.5, lub warunki wydłużenia kary zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.6, czas kary zakazu startów nałożonej za naruszenie Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów), Artykułu 2.2 (Użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej) lub Artykułu 2.6 (Posiadanie substancji i metod zabronionych) będzie wynosił:

Pierwsze wykroczenie: Dwa (2) lata.

[Komentarz do Artykułu 10.2: Harmonizacja kar jest jedną z najczęściej dyskutowanych kwestii związanych ze zwalczaniem dopingu. Harmonizacja oznacza stosowanie tych samych przepisów i kryteriów do oceny specyficznych faktów danego przypadku. Argumenty przeciw wymogowi harmonizacji kar wynikają z różnic między sportami, na przykład w niektórych sportach sportowcy są zawodowcami osiągającymi znaczny dochód ze sportu a w innych sportowcy są prawdziwymi amatorami; w tych sportach, w których kariera sportowca jest krótka (np. gimnastyka artystyczna) kara dwuletniej dyskwalifikacji jest znacznie surowsza dla sportowca niż taka sama kara nałożona na sportowca, którego kariera z reguły trwa znacznie dłużej (np. w takich sportach jak zawody konne czy strzelectwo); w sportach indywidualnych sportowcowi łatwiej utrzymać formę przy pomocy ćwiczeń wykonywanych samodzielnie

w czasie odbywania kary zakazu startów niż w innych sportach, w których bardzo ważne są ćwiczenia zespołowe. Głównym argumentem za harmonizacją kar jest przekonanie, że nałożenie różnych kar na dwóch różnych sportowców pochodzących z tego samego kraju, ale uprawiających różne sporty, u których stwierdzono stosowanie tej samej substancji zabronionej, byłoby po prostu niesprawiedliwe. Ponadto elastyczność w wymierzaniu kar często postrzegano jako niemożliwą do zaakceptowania okazję stwarzaną niektórym organom sportowym do większej pobłażliwości wobec osób stosujących doping. Brak harmonizacji kar często był też źródłem sporów prawnych między federacjami międzynarodowymi a krajowymi organizacjami antydopingowymi.

10.3 Kara zakazu startów za inne naruszenia przepisów antydopingowych

Kara zakazu startów z powodu naruszeń przepisów antydopingowych innych niż określonych w Artykule 10.2 będzie wynosił:

10.3.1 W przypadku naruszeń z Artykułu 2.3 (Odmowa lub nie stawienie się na pobranie próbki) lub z Artykułu 2.5 (Fałszowanie wyników kontroli dopingowej), obowiązuje kara dwuletniego zakazu startów, chyba że spełnione zostaną warunki określone w Artykule 10.5 lub warunki określone w Artykule 10.6.

10.3.2 W przypadku naruszeń z Artykułów 2.7 (Handel lub próba handlu) lub 2.8 (Podawanie lub próba podawania substancji zabronionej lub stosowanie lub próba stosowania metody zabronionej) kara zakazu startów będzie wynosiła minimum od czterech (4) lat do dożywotniej dyskwalifikacji, chyba że spełnione zostaną warunki określone w Artykule 10.5. Naruszenie przepisów antydopingowych przez niepełnoletniego będzie traktowane za szczególnie poważne naruszenie i jeśli zostanie popełnione przez personel pomocniczy sportowca w przypadku naruszeń innych niż użycie substancji określonych, o których mowa w Artykule 4.2.2 na taki personel pomocniczy nałożona zostanie kara dożywotniego zakazu udziału w zawodach sportowych. Ponadto istotne naruszenia takich Artykułów 2.7 lub 2.8, które także naruszają przepisy i regulacje inne niż sportowe, mogą być zgłoszone do odpowiednich władz administracyjnych, zawodowych lub sądowych.

[Komentarz do Artykułu 10.3.2: Osoby, które mają udział w dopingu sportowców lub które ukrywają doping powinny podlegać karom, które są ostrzejsze niż kary nakładane na sportowców, którym udowodniono stosowanie dopingu. Ponieważ uprawnienia organizacji sportowych są z reguły ograniczone do odmowy uznania wyników, zakazu członkostwa lub pozbawienia innych korzyści sportowych, zgłoszenie personelu pomocniczego sportowców do odpowiednich władz jest ważnym krokiem w walce z dopingiem].

10.3.3 W przypadku naruszeń z Artykułu 2.4 (Naruszenie wymogu poinformowania o miejscu pobytu lub niestawienie się na badanie), kara zakazu startów będzie wynosiła minimum jeden (1) rok i maksymalnie dwa (2) w zależności od stopnia winy sportowca.

[Komentarz do Artykułu 10.3.3: Kara określona w Artykule 10.3.3 wynosi dwa lata, gdy wszystkie trzy przypadki niestawienia się na badania lub niepoinformowania o miejscu pobytu nie zostały

usprawiedliwione. W przeciwnym razie kara będzie wynosiła od dwóch do jednego roku, w zależności od okoliczności sprawy].

10.4 Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów w przypadku wykrycia substancji określonych w wyjątkowych okolicznościach

Jeśli sportowiec lub inna osoba może udowodnić, w jaki sposób substancja określona dostała się do jego organizmu lub w jaki sposób wszedł w jej posiadanie oraz że celem takiej substancji określonej nie była poprawa wyników sportowych sportowca lub zamaskowanie użycia substancji poprawiającej wyniki, okres kary zakazu startów określony w Artykule 10.2 zostanie zastąpiony następującym:

[Komentarz do Artykułu 10.4: Substancje określone niekoniecznie są mniej poważnymi środkami dla celów dopingu w sporcie niż inne substancje zabronione (na przykład środek stymulujący, który jest umieszczony na liście jako substancja określona może być bardzo skutecznym środkiem dla sportowca podczas zawodów); z tego powodu sportowiec, który nie spełnia kryteriów określonych w niniejszym Artykule otrzyma karę dwuletniego zakazu startów i może otrzymać karę czteroletniego zakazu startów na mocy Artykułu 10.6. Jednakże istnieje większe prawdopodobieństwo, że użycie substancji określonych w przeciwieństwie do innych substancji zabronionych można wyjaśnić i tym samym odrzucić zarzut o stosowanie dopingu. Niniejszy Artykuł stosuje się tylko do tych przypadków, gdy organ orzekający akceptuje obiektywne okoliczności sprawy i przyjmuje wyjaśnienia sportowca, że zażycie lub posiadanie substancji określonej nie miało na celu poprawienie wyników sportowych. Jako przykłady okoliczności obiektywnych, które łącznie mogłyby przekonać organ orzekający w zadowalającym stopniu, że ich stosowanie nie wiązało się z zamiarem poprawienia wyników, można wymienić fakt, że istota substancji określonej lub czas jej przyjęcia nie byłby korzystny dla sportowca, jawne używanie lub nieukrywanie przez sportowca faktu używania substancji określonej oraz istniejące aktualne dowody medyczne potwierdzające konieczność nie związanego ze sportem stosowania substancji określonych. Ogólnie mówiąc im większa jest możliwość poprawy wyników w efekcie stosowania substancji określonych tym większa odpowiedzialność spoczywająca na sportowcu, który musi udowodnić, że substancje określone nie były używane z zamiarem poprawienia wyników sportowych.

Chociaż brak zamiaru poprawienia wyników sportowych musi być udowodniony organowi orzekającemu w sposób bezsporny, na sportowcu spoczywa obowiązek przedstawienia zadowalającego wyjaśnienia, w jaki sposób substancja określona dostała się do jego organizmu.

Gdy oceniany jest stopień winy sportowca lub innej osoby okoliczności, które są brane pod uwagę muszą być konkretne i istotne dla sprawy oraz wyjaśniać przyczyny odejścia przez sportowca lub innej osoby od oczekiwanego standardu zachowania. Na przykład fakt, że sportowiec stracił możliwość zarobienia dużych kwot pieniężnych w okresie obowiązywania kary zakazu startów lub fakt, że sportowcowi pozostało niewiele czasu do zakończenia kariery lub harmonogram zawodów sportowych nie będą istotnymi czynnikami i nie pozwolą na skrócenie kary zakazu startów zgodnie z niniejszym Artykułem. Oczekuje się, że kara zakazu startów zostanie cofnięta w całości tylko w najbardziej wyjątkowych przypadkach].

10.5 Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów w wyjątkowych okolicznościach

10.5.1 Brak winy lub zaniedbania

Jeśli sportowiec udowodni w każdym pojedynczym przypadku obejmującym takie naruszenie, że nie ponosi żadnej winy i że nie jest winien zaniedbania, wówczas kara zakazu startów może być cofnięta. Gdy substancja zabroniona lub jej markery lub metabolity zostaną wykryte

w próbce pobranej od sportowca, co stanowi naruszenie Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej), sportowiec musi także udowodnić, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu, by kara zakazu startów mogła być cofnięta. W przypadku zastosowania tego Artykułu i cofnięcia kary zakazu startów, naruszenie przepisów antydopingowych nie będzie uznawane za naruszenie, ale tylko w celu ustalenia długości kary zakazu startów dla wielu naruszeń zgodnie z Artykułem 10.7.

[Komentarz do Artykułów 10.5.1 i 10.5.2: Kodeks przewiduje ewentualne skrócenie lub cofnięcie kary zakazu startów w wyjątkowych okolicznościach, gdy sportowiec jest w stanie udowodnić, że nie ponosi żadnej winy i że nie jest winien zaniedbania lub nie ponosi istotnej winy i nie jest winien istotnego zaniedbania w związku z naruszeniem. Podejście to jest spójne z podstawowymi zasadami praw człowieka i zapewnia równowagę między tymi organizacjami antydopingowymi, które opowiadają się za stosowaniem wyjątków w znacznie węższym zakresie lub za niedopuszczaniem wyjątków w ogóle a tymi, które opowiadają się za skróceniem kary dwuletniego zawieszenia w oparciu o szereg innych czynników, nawet jeśli sportowiec ponosi oczywistą winę. Artykuły te stosuje się jedynie do nakładania kar; nie stosuje się ich do ustalenia, czy doszło do naruszenia przepisów antydopingowych. Artykuł 10.5.2 może być stosowany do dowolnego naruszenia przepisów antydopingowych mimo tego, że niezwykle trudno byłoby udowodnić spełnienie kryteriów pozwalających na skrócenie kary zakazu startów w przypadku tych naruszeń przepisów antydopingowych, w których elementem naruszenia jest wiedza.

Artykuły 10.5.1 i 10.5.2 mają być stosowane tylko w przypadkach, gdy okoliczności są naprawdę wyjątkowe, a nie w znacznej większości przypadków.

Dla zilustrowania działania Artykułu 10.5.1 można przytoczyć przykład sytuacji, w której skutkiem braku winy lub zaniedbania byłaby całkowita rezygnacja z kary – mianowicie sportowiec musiałby udowodnić, że jego konkurent zastosował wobec niego akt sabotażu mimo że wykazał się on należyłą troską i starannością. I odwrotnie, kary nie można by całkowicie wyeliminować w oparciu o przepis o braku winy lub zaniedbania w następujących okolicznościach: (a) pozytywny wynik testu został uzyskany z powodu złego oznakowania lub skażonej witaminy lub dodatku do żywności (sportowcy ponoszą odpowiedzialność za to, co zażywają (Artykuł 2.1.1) i zostali ostrzeżeni przed możliwością skażenia dodatków); (b) substancja zabroniona została podana przez osobistego lekarza sportowca lub trenera, który nie poinformował o tym sportowca (sportowcy są odpowiedzialni za wybór personelu medycznego oraz za poinformowanie personelu medycznego, że nie wolno im podawać żadnych substancji zabronionych); oraz (c) żywność lub napoje sportowca zostały umyślnie skażone przez małżonka, trenera lub inną osobę z bezpośredniego kręgu jego znajomych (sportowcy są odpowiedzialni za to, co spożywają oraz za postępowanie osób, którym umożliwili dostęp do swojego pożywienia i napojów). Jednakże w zależności od faktycznych okoliczności konkretnej sprawy, w każdej z przytoczonych sytuacji można nałożyć na sportowca niższą karę stosując zasadę braku istotnej winy lub zaniedbania. (Na przykład, skrócenie może być odpowiednie dla sytuacji (a) jeśli sportowiec bezspornie udowodni, że przyczyną pozytywnego wyniku testu było skażenie multiwitaminy powszechnie dostępnej i zakupionej ze źródła nie mającego żadnego związku z substancjami zabronionymi a sportowiec wykazał się należyłą starannością i dbałością i nie zażył żadnych innych dodatków do żywności).

Dla celów oceny winy sportowca lub innej osoby na mocy Artykułów 10.5.1 i 10.5.2 rozpatrywane dowody muszą być konkretne i istotne oraz wyjaśniać, dlaczego sportowiec lub inna osoba odeszła od oczekiwanego standardu zachowania. Na przykład fakt, że sportowiec straciłby możliwość zarobienia dużych kwot pieniężnych w okresie obowiązywania kary zakazu startów lub fakt, że sportowcowi pozostało niewiele czasu do zakończenia kariery lub harmonogram zawodów sportowych nie będą istotnymi czynnikami i nie pozwolą na skrócenie kary zakazu startów zgodnie z niniejszym Artykułem.

Chociaż sportowców młodocianych nie traktuje się w sposób wyjątkowy podczas ustalania odpowiedniej kary, z pewnością młodość i brak doświadczenia są istotnymi czynnikami, które należy uwzględnić ustalając winę sportowca lub innej osoby zgodnie z Artykułem 10.5.2 a także Artykułami 10.3.3, 10.4 i 10.5.1. Artykułu 10.5.2 nie należy stosować do przypadków, w których stosuje się Artykuły 10.3.3 lub 10.4, gdyż te ostatnie Artykuły już uwzględniają stopień winy sportowca lub innej osoby dla celów ustalenia odpowiedniego okresu zakazu startów].

10.5.2 Brak istotnej winy lub zaniedbania

Jeśli sportowiec lub inna osoba udowodni w każdym pojedynczym przypadku obejmującym takie naruszenie, że nie ponosi żadnej istotnej winy i że nie jest w istotny sposób winien zaniedbania, wówczas kara zakazu startów, którą można by zastosować, może być skrócona, ale okres zakazu startów, o jaki kara zostaje skrócona nie może być krótszy niż połowa kary zakazu startów, którą w przeciwnym razie by zastosowano. Gdy typową w takich sytuacjach stosowaną karą jest kara dożywotniego zakazu startów, na mocy niniejszego Artykułu kara nie może być skrócona o mniej niż osiem (8) lat. Gdy w próbce sportowca wykryto substancję zabronioną lub jej markery lub metabolity, co stanowi naruszenie Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów), aby kara zakazu startów została skrócona sportowiec musi także udowodnić, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu.

10.5.3 Znaczna pomoc sportowca w odkryciu lub ustaleniu naruszenia przepisów antydopingowych

Organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami w przypadku naruszeń przepisów antydopingowych może, przed podjęciem ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym zgodnie z Artykułem 13 lub przed wygaśnięciem okresu odwołania, zawiesić obowiązywanie nałożonej kary zakazu startów w konkretnym przypadku, gdy sportowiec lub inna osoba udzieliła znacznej pomocy organizacji antydopingowej, organom prowadzącym postępowanie karne lub organom odpowiedzialności zawodowej, dzięki której organizacja antydopingowa odkryła lub ustaliła naruszenie przepisów antydopingowych przez inną osobę lub dzięki której organ prowadzący postępowanie karne lub organ odpowiedzialności zawodowej wykrył lub ustalił popełnienie przestępstwa lub naruszenia przepisów działalności zawodowej przez inną osobę. Po podjęciu ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym zgodnie z Artykułem 13 lub po wygaśnięciu terminu odwołania, organizacja antydopingowa może jedynie zawiesić obowiązywanie części kary zakazu startów, która normalnie obowiązywałaby, za zgodą WADA oraz odpowiedniej federacji międzynarodowej. Zakres, w jakim normalnie obowiązująca kara zakazu startów może być zawieszona zależy od tego, jak poważne jest naruszenie przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę oraz od znaczenia znacznej pomocy udzielonej przez sportowca lub inną osobę w celu wyeliminowania dopingu w sporcie. Zawiesić można nie więcej niż trzy czwarte normalnie obowiązującej kary zakazu startów.

Jeśli normalnie stosowaną karą jest dożywotni zakaz startów, czas, na jaki stosowanie kary zakazu startów zostaje zawieszony nie może być krótszy niż osiem (8) lat. Jeśli organizacja antydopingowa zawiesi dowolną część normalnie obowiązującego okresu zakazu startów na mocy niniejszego Artykułu, organizacja antydopingowa bezzwłocznie przedstawi pisemne uzasadnienie swojej decyzji każdej organizacji antydopingowej mającej prawo do odwołania od tej decyzji. Jeśli później organizacja antydopingowa przywróci zawieszoną karę zakazu startów przez określony czas ponieważ sportowiec lub inna osoba nie udzieliła znacznej pomocy, jakiej oczekiwano, sportowiec lub inna osoba może odwołać się od tej decyzji zgodnie z Artykułem 13.2.

[Komentarz do Artykułu 10.5.3: Współpraca sportowców, personelu pomocniczego sportowca i innych osób, które przyznają się do błędów i chcą ujawnić naruszenie przepisów antydopingowych jest bardzo ważna dla czystego sportu. Do czynników, które bierze się pod uwagę oceniając znaczenie znacznej pomocy należą przykładowo liczba osób zamieszanych w naruszenia, status tych osób w sporcie, kwestia tego, czy w grę wchodzi kwestia nielegalnego handlu zgodnie z Artykułem 2.7 lub podawanie zgodnie z Artykułem 2.8 oraz czy naruszenie dotyczyło substancji lub metody, której wykrycie podczas badania jest trudne. Maksymalną karę zakazu startów można stosować tylko w bardzo wyjątkowych przypadkach. Dodatkowym czynnikiem, który należy brać pod uwagę w związku z poważnym charakterem naruszenia przepisów antydopingowych jest każdy przypadek poprawy wyników, czyli korzyść, jaką osoba udzielająca znacznej pomocy może nadal odnosić. Zgodnie z ogólną zasadą, im wcześniej w procesie zarządzania wynikami znaczna pomoc zostanie udzielona, tym większy procent kary, którą normalnie by nałożono, można zawiesić.

Jeśli sportowiec lub inna osoba, która jest podejrzewana o popełnienie naruszenia przepisów antydopingowych ma prawo do zawieszenia kary zakazu startów na mocy niniejszego Artykułu w związku ze zrzeczeniem się przez tego sportowca lub inną osobę z przestuchania na mocy Artykułu 8.13 (Zrzeczenie się przestuchania), organizacja antydopingowa ustali, czy zawieszenie części kary zakazu startów jest właściwe na mocy niniejszego Artykułu. Jeśli sportowiec lub inna osoba ma prawo do skrócenia kary zakazu startów przed zakończeniem przestuchania zgodnie z Artykułem 8 w sprawie naruszenia przepisów antydopingowych, organ orzekający podejmuje decyzję, czy zawieszenie części kary zakazu startów, która normalnie obowiązywałaby, jest właściwe na mocy niniejszego Artykułu w tym samym czasie, w jakim organ orzekający podejmuje decyzję, czy sportowiec lub inna osoba popełniła naruszenie przepisów antydopingowych. Jeśli część kary zakazu startów zostanie zawieszona, w decyzji należy wyjaśnić podstawę, na jakiej dostarczone informacje uznano za wiarygodne oraz jak informacje te przyczyniły się do wykrycia lub udowodnienia naruszenia przepisów antydopingowych lub innego wykroczenia. Jeśli sportowiec lub inna osoba ma prawo do zawieszenia kary zakazu startów po tym, jak ostateczna decyzja stwierdzająca naruszenie przepisów antydopingowych została wydana i nie podlega odwołaniu na mocy Artykułu 13, ale sportowiec lub inna osoba nadal odbywa karę zakazu startów, sportowiec lub inna osoba może złożyć wniosek do organizacji antydopingowej, która odpowiada za zarządzanie wynikami w związku z naruszeniami przepisów antydopingowych, o rozważenie zawieszenia w okresie obowiązywania kary zakazu startów na mocy niniejszego Artykułu. Każde takie zawieszenie kary zakazu startów, która normalnie obowiązywałaby, wymaga zgody WADA oraz właściwej federacji międzynarodowej. Jeśli jakkolwiek warunek, od spełnienia którego zależy zawieszenie kary zakazu startów nie zostanie spełniony, organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami przywróci karę zakazu startów, którą normalnie zostałaby nałożona. Od decyzji wydanych przez organizacje antydopingowe na mocy niniejszego Artykułu można składać odwołanie zgodnie z Artykułem 13.2.

Jest to jedyna okoliczność określona w Kodeksie, gdy możliwe jest zawieszenie kary zakazu startów, która normalnie by obowiązywała].

10.5.4 Przyznanie się do naruszenia przepisów antydopingowych w razie braku innych dowodów

Gdy sportowiec lub inna osoba dobrowolnie przyzna przed komisją, że dopuściła się naruszenia przepisów antydopingowych przed otrzymaniem powiadomienia o pobraniu próbki, której analiza mogłaby potwierdzić naruszenie przepisów antydopingowych (lub, w przypadku naruszenia przepisów antydopingowych innych niż określonych w Artykule 2.1, przed otrzymaniem pierwszego powiadomienia o przyznaniu się do naruszenia zgodnie z Artykułem 7) i to przyznanie się jest jedynym wiarygodnym dowodem naruszenia w momencie przyznania się, wówczas kara zakazu startów może być skrócona ale maksymalnie o połowę kary zakazu startów, która normalnie byłaby nakładana.

[Komentarz do Artykułu 10.5.4: Artykuł ten ma być stosowany, gdy sportowiec lub inna osoba przyznaje się do naruszenia przepisów antydopingowych w okolicznościach, gdy żadna organizacja antydopingowa nie wie, że mogło dojść do naruszenia przepisów antydopingowych. Nie ma on być stosowany w okolicznościach, gdy sportowiec lub inna osoba przyznaje się do naruszenia przepisów antydopingowych, gdy jest przekonana, że zostanie przyłapaną za naruszenie przepisów antydopingowych].

10.5.5 Gdy sportowiec lub inna osoba udowodni prawo do skrócenia kary na mocy więcej niż jednego postanowienia niniejszego Artykułu

Przed zastosowaniem skrócenia lub zawieszenia na mocy Artykułów 10.5.2, 10.5.3 lub 10.5.4, kara zakazu startów, która normalnie obowiązywałaby, zostanie ustalona zgodnie z Artykułami 10.2, 10.3, 10.4 i 10.6. Jeśli sportowiec lub inna osoba udowodni prawo do skrócenia lub zawieszenia kary zakazu startów na mocy dwóch lub większej liczby Artykułów 10.5.2, 10.5.3 lub 10.5.4, wówczas kara zakazu startów może być skrócona lub zawieszona, ale maksymalnie o jedną czwartą kary, która w takich okolicznościach normalnie byłaby nakładana.

[Komentarz do Artykułu 10.5.5: Właściwa kara jest ustalana w czterech krokach. Po pierwsze, organ orzekający ustala, która kara (Artykuł 10.2, Artykuł 10.3, Artykuł 10.4 lub Artykuł 10.6) odpowiada danemu naruszeniu przepisów antydopingowych. Następnie organ orzekający ustala, czy istnieje podstawa do zawieszenia, anulowania lub skrócenia kary (Artykuły 10.5.1 do 10.5.4). Należy jednak pamiętać, że nie można łączyć wszystkich powodów pozwalających na zawieszenie, rezygnację lub skrócenie kary z przepisami określającymi kary podstawowe. Na przykład, Artykułu 10.5.2 nie stosuje się w przypadkach obejmujących Artykuły 10.3.3 lub 10.4, gdyż organ orzekający, zgodnie z Artykułami 10.3.3 i 10.4 już ustalił karę zakazu startów w oparciu o stopień winy sportowca lub innej osoby. W trzecim kroku organ orzekający ustala zgodnie z Artykułem 10.5.5, czy sportowiec lub inna osoba ma prawo do anulowania, skrócenia lub zawieszenia kary na mocy więcej niż jednego postanowienia Artykułu 10.5. I na koniec organ orzekający podejmuje decyzję o rozpoczęciu kary zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.9.

Poniższe cztery przykłady ilustrują właściwą kolejność analizy:

Przykład 1:

Fakty: Niekorzystny wynik analizy stwierdzający obecność sterydu anabolicznego: Sportowiec bezzwłocznie przyznaje się do naruszenia przepisów antydopingowych, zgodnie z podejrzeniem; sportowiec stwierdza brak istotnej winy (Artykuł 10.5.2) oraz udziela znacznej pomocy (Artykuł 10.5.3).

Stosowanie Artykułu 10:

1. Podstawowa kara wynosi dwa lata zgodnie z Artykułem 10.2. (Okoliczności obciążające (Artykuł 10.6) nie będą brane pod uwagę, ponieważ sportowiec bezzwłocznie przyznał się do naruszenia. Artykuł 10.4 nie ma zastosowania, ponieważ steryd nie jest substancją określoną).
2. Wyłącznie w oparciu o kryterium braku istotnej winy karę można skrócić o połowę dwuletniej kary zakazu startów. Wyłącznie w oparciu o kryterium znacznej pomocy, karę można skrócić o trzy czwarte kary dwuletniego zakazu startów.
3. Zgodnie z Artykułem 10.5.5 rozważające ewentualne skrócenie kary zakazu startów z uwagi na oba kryteria łącznie, tzn. brak istotnej winy i znaczną pomoc, kara może być maksymalnie skrócona o trzy czwarte dwuletniej kary zakazu startów. Zatem minimalna kara wynosi w tym wypadku sześć miesięcy zakazu startów.
4. Zgodnie z Artykułem 10.9.2 z uwagi na fakt, że sportowiec bezzwłocznie przyznał się do naruszenia przepisów antydopingowych, kara zakazu startów może rozpocząć się w tym samym dniu, w którym pobrana została próbka, ale sportowiec musi odbyć co najmniej połowę kary zakazu startów (minimum trzy miesiące) od daty decyzji panelu orzekającego.

Przykład 2:

Fakty: Niekorzystny wynik analizy stwierdzający obecność sterydu anabolicznego, istnieją okoliczności obciążające a sportowiec nie jest w stanie udowodnić, że świadomie nie popełnił naruszenia przepisów antydopingowych; sportowiec nie przyznaje się bezzwłocznie do naruszenia przepisów antydopingowych, zgodnie z podejrzeniem; ale sportowiec udziela znacznej pomocy (Artykuł 10.5.3).

Stosowanie Artykułu 10:

1. Podstawowa kara wynosi od dwóch do czterech lat zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.6.
2. Z uwagi na znaczną pomoc karę można skrócić do trzech czwartych maksymalnej kary czterech lat zakazu startów.
3. Artykuł 10.5.5 nie ma zastosowania.
4. Zgodnie z Artykułem 10.9.2 kara zakazu startów rozpoczyna się w dniu podjęcia decyzji przez panel orzekający.

Przykład 3:

Fakty: Niekorzystny wynik analizy stwierdzający obecność substancji określonej; sportowiec informuje, w jaki sposób substancja określona została wprowadzona do jego organizmu oraz udowadnia, że nie miał zamiaru poprawić swoich wyników sportowych; sportowiec udowadnia, że jego wina jest bardzo małą, oraz sportowiec udziela znacznej pomocy (Artykuł 10.5.3).

Stosowanie Artykułu 10:

1. Ponieważ niekorzystny wynik analizy wiąże się z obecnością substancji określonej a sportowiec spełnił pozostałe warunki Artykułu 10.4, podstawowa kara wynosi od nagany do dwóch lat zakazu startów. Organ orzekający podejmując decyzję o nałożeniu kary w wyżej wymienionym zakresie ocenia winę sportowca. (Załóżmy w tym przykładzie, że w przeciwnym wypadku organ orzekający nałożyłby karę ośmiomiesięcznego zakazu startów).
2. Z uwagi na okazaną znaczną pomoc kara podstawowa może być skrócona do trzech czwartych ośmiomiesięcznego zakazu startów. (Nie mniej niż dwa miesiące). Kryterium braku istotnej winy (Artykuł 10.2) nie ma tutaj zastosowania, gdyż stopień winy sportowca już został uwzględniony podczas decyzji o ośmiomiesięcznym zakazie startów w kroku 1.
3. Artykuł 10.5.5 nie ma zastosowania.
4. Zgodnie z Artykułem 10.9.2 z uwagi na fakt, że sportowiec bezzwłocznie przyznał się do naruszenia przepisów antydopingowych, kara zakazu startów może rozpocząć się już w dniu pobrania próbki, ale w każdym wypadku sportowiec musi odbyć co najmniej połowę kary zakazu startów po dacie decyzji podjętej przez panel orzekający (minimum jeden miesiąc).

Przykład 4:

Fakty: Sportowiec, u którego nigdy nie stwierdzono niekorzystnego wyniku analitycznego lub któremu nigdy nie zarzucono naruszenia przepisów antydopingowych spontanicznie przyznaje, że świadomie zażył wiele substancji zabronionych, aby poprawić swoje wyniki sportowe. Sportowiec udziela także znacznej pomocy (Artykuł 10.5.3).

Stosowanie Artykułu 10:

1. Chociaż świadome użycie wielu substancji zabronionych w celu poprawy wyników sportowych z reguły uzasadniałoby wzięcie pod uwagę okoliczności obciążających (Artykuł 10.6), spontaniczne przyznanie się przez sportowca oznacza, że Artykuł 10.6 nie miałby zastosowania. Fakt, że użycie przez sportowca substancji zabronionych miało na celu poprawienie wyników sportowych eliminuje także stosowanie Artykułu 10.4 bez względu na to, czy użyte substancje zabronione były substancjami określonymi. Zatem Artykuł 10.2 ma zastosowanie i podstawowa kara zakazu startów wynosi dwa lata.
2. Jeśli pod uwagę bierze się tylko kryterium spontanicznego przyznania się przez sportowca (Artykuł 10.5.4), kara zakazu startów może być skrócona do połowy dwuletniego zakazu startów. Jeśli pod uwagę bierze się jedynie kryterium znacznej pomocy sportowca (Artykuł 10.5.3), kara zakazu startów może być skrócona do trzech czwartych dwuletniego zakazu startów.
3. Zgodnie z Artykułem 10.5.5, jeśli uwzględnia się zarówno kryterium spontanicznego przyznania się sportowca oraz kryterium udzielenia znacznej pomocy, kara może być maksymalnie skrócona do trzech czwartych dwuletniego zakazu startów. (Minimalna kara zakazu startów wynosi w tym wypadku sześć miesięcy).
4. Jeśli przy ustalaniu minimalnej kary zakazu startów wynoszącej sześć miesięcy w kroku trzecim organ orzekający uwzględnia Artykuł 10.5.4, kara zakazu startów rozpoczyna się w dniu, w którym organ orzekający nakłada karę. Jednakże, jeśli organ orzekający nie bierze pod uwagę zastosowanie Artykułu 10.5.4 w celu skrócenia kary zakazu startów w kroku trzecim, wówczas

zgodnie z Artykułem 10.9.2 kara zakazu startów może rozpocząć bieg już w dniu naruszenia przepisów antydopingowych pod warunkiem, że co najmniej połowa tej kary (minimum trzy miesiące) zostanie odbyta po dacie podjęcia decyzji przez organ orzekający.

10.6 Okoliczności obciążające, które mogą zwiększyć długość kary zakazu startów

Jeśli organizacja antydopingowa ustali w konkretnym przypadku związanym z naruszeniem przepisów antydopingowych innych niż naruszenia, o których mowa w Artykułach 2.7 (Handel lub próba handlu) i 2.8 (Podawanie lub próba podawania), że istnieją okoliczności obciążające, które uzasadniają nałożenie kary zakazu startów dłuższej niż kara standardowa, wówczas kara zakazu startów, która byłaby normalnie nałożona, zostanie zwiększona do maksymalnie czterech (4) lat, chyba że sportowiec lub osoba może udowodnić w sposób satysfakcjonujący dla organu orzekającego, że nie popełniła naruszenia przepisów antydopingowych w sposób świadomy.

Sportowiec lub inna osoba mogą uniknąć zastosowania tego Artykułu przyznając się do naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z podejrzeniem bezpośrednio po otrzymaniu od organizacji antydopingowej informacji o naruszeniu przepisów antydopingowych.

[Komentarz do Artykułu 10.6: Przykłady okoliczności obciążających, które mogą uzasadniać nałożenie kary zakazu startów dłuższej niż kara standardowa: Sportowiec lub inna osoba naruszyła przepisy antydopingowe będące częścią planu antydopingowego, albo samodzielnie albo w porozumieniu lub we współdziałaniu w celu naruszenia przepisów antydopingowych; sportowiec lub inna osoba użyła lub posiadała wiele substancji zabronionych lub metod zabronionych lub użyła lub posiadała substancję zabronioną lub metodę zabronioną przy wielu różnych okazjach; istnieje prawdopodobieństwo, że u normalnej osoby skutki naruszenia przepisów antydopingowych w postaci lepszych wyników sportowych byłyby widoczne także po upływie kary zakazu startów, która w takiej sytuacji zostałaby nałożona na sportowca; sportowiec lub osoba oszukiwała lub utrudniała chcąc uniknąć wykrycia lub stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych.]

Dla uniknięcia wątpliwości przykłady okoliczności obciążających opisane w Komentarzu do Artykułu 10.6 nie są jedynymi przykładami; inne czynniki obciążające także mogą uzasadniać nałożenie kary dłuższego zakazu startu w zawodach. Naruszenia z Artykułów 2.7 (Handel lub próba handlu) i 2.8 (Podawanie lub próba podawania) nie zostały włączone do Artykułu 10.6 ponieważ w kary za te naruszenia (od czterech lat do dożywotniego zakazu startów) jest już wbudowana możliwość uwzględnienia wszelkich okoliczności obciążających].

10.7 Naruszenia wielokrotne

10.7.1 W przypadku pierwszego naruszenia przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobą kara zakazu startów została określona w Artykułach 10.2 i 10.3 (z zastrzeżeniem rezygnacji, skrócenia lub zawieszenia na mocy Artykułów 10.4 lub 10.5 lub wydłużenia kary na mocy Artykułu 10.6). W przypadku drugiego naruszenia przepisów antydopingowych długość kary zakazu startów będzie mieściła się w zakresie podanym w poniższej tabeli.

Drugie naruszenie	RS	FFMT	NSF	St	AS	TRA
Pierwsze naruszenie						
RS	1-4	2-4	2-4	4-6	8-10	10-dożywotnio
FFMT	1-4	4-8	4-8	6-8	10-dożywotnio	dożywotnio
NSF	1-4	4-8	4-8	6-8	10-dożywotnio	dożywotnio
St	2-4	6-8	6-8	8-dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio
AS	4-5	10-dożywotnio	10-dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio
TRA	8-dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio

[Komentarz do Artykułu 10.7.1: Tabelę stosuje się w sposób następujący – najpierw należy odszukać pierwsze naruszenie przepisów antydopingowych przez sportowca lub drugą osobę w kolumnie po lewej stronie a następnie poruszając się poziomo w tabeli od lewej strony do prawej należy odszukać komórkę reprezentującą drugie naruszenie przepisów antydopingowych. Załóżmy na przykład, że sportowiec otrzymał standardową karę zakazu startów za pierwsze naruszenie zgodnie z Artykułem 10.2 a następnie popełnił drugie naruszenie, za które otrzymuje skróconą karę zakazu startów za obecność substancji określonej zgodnie z Artykułem 10.4. W oparciu o tabelę należy ustalić karę zakazu startów za drugie naruszenie. Zaczynamy od kolumny z lewej strony i przesuwamy się w dół do rzędu z oznaczeniem „St”, który oznacza karę standardową, następnie przesuwamy się w poprzek tabeli do pierwszej kolumny oznaczonej skrótem „RS”, który oznacza skróconą karę z powodu obecności substancji określonej, co daje nam karę od 2-4 lat zakazu startów za drugie naruszenie. Stopień winy sportowca lub innej osoby będzie kryterium branym pod uwagę podczas ustalania kary zakazu startów w danym zakresie].

Objaśnienia skrótów użytych w tabeli:

RS (skrócona kara z powodu obecności substancji określonej zgodnie z Artykułem 10.4): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara krótsza zgodnie z Artykułem 10.4 ponieważ naruszenie wiązało się z substancją określoną oraz spełnione zostały inne warunki określone w Artykule 10.4.

FFMT (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara zgodnie z Artykułem 10.3.3 (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania).

NSF (Kara skrócona z uwagi na brak istotnej winy lub zaniedbania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara skrócona zgodnie z Artykułem 10.5.2, ponieważ sportowiec udowodnił brak istotnej winy lub zaniedbania zgodnie z Artykułem 10.5.2.

St (Kara standardowa z Artykułu 10.2 lub 10.3.1): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara standardowa dwuletniego zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.2 lub 10.3.1.

AS (Kara zaostrzona): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara zaostrzona zgodnie z Artykułem 10.6 ponieważ organizacja antydopingowa ustaliła istnienie warunków określonych w Artykule 10.6.

TRA (Handel lub próba handlu i podawanie lub próba podawania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara określona w Artykule 10.3.2.

[Komentarz do Artykułu 10.7.1 Definicja skrótu RS: Zob. Artykuł 25.4 w odniesieniu do stosowania Artykułu 10.7.1 do przedkodeksowych naruszeń przepisów antydopingowych].

10.7.2 Stosowanie Artykułów 10.5.3 i 10.5.4 do drugich naruszeń przepisów antydopingowych

Gdy sportowiec lub inna osoba, która naruszy przepisy antydopingowe po raz drugi udowodni prawo do zawieszenia lub skrócenia części kary zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.5.3 lub Artykułem 10.5.4, organ orzekający najpierw ustala normalną wysokość kary zakazu startów nakładaną za przewinienie w przedziale określonym w Tabeli w Artykule 10.7.1 a następnie odpowiednio zawiesza lub skraca karę zakazu startów. Pozostała kara zakazu startów, po zastosowaniu zawieszenia lub skrócenia zgodnie z Artykułami 10.5.3 i 10.5.4 musi wynosić co najmniej jedną czwartą kary zakazu startów, która zostałaby nałożona w takiej sytuacji.

10.7.3 Trzecie naruszenie przepisów antydopingowych

Karą za trzecie naruszenie przepisów antydopingowych jest zawsze dożywotnia kara zakazu startów, z wyjątkiem, gdy trzecie naruszenie spełnia warunki określone dla rezygnacji lub skrócenia kary zakazu startów na mocy Artykułu 10.4 lub polega na naruszeniu określonym w Artykule 2.4 (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania). W tych konkretnych przypadkach kara zakazu startów wynosi od ośmiu lat do zakazu dożywotniego.

10.7.4 **Dodatkowe przepisy dotyczące pewnych potencjalnych wielokrotnych naruszeń**

- W celu nałożenia kar zgodnie z Artykułem 10.7, naruszenie przepisów antydopingowych zostanie potraktowane za drugie naruszenie tylko wówczas, gdy organizacja antydopingowa może ustalić, że sportowiec lub inna osoba popełniła drugie naruszenie przepisów antydopingowych po otrzymaniu przez sportowca lub inną osobę powiadomienia zgodnie z Artykułem 7 (Zarządzanie wynikami) lub po podjęciu przez organizację antydopingową rozsądnej próby powiadomienia o pierwszym naruszeniu przepisów antydopingowych; jeśli organizacja antydopingowa nie może tego ustalić, naruszenia będą traktowane łącznie jako jedno pierwsze naruszenie a nałożona kara będzie uzależniona od naruszenia, za które grozi surowsza kara. Jednakże wystąpienie wielu naruszeń może być uznane jako czynnik przy ustalaniu okoliczności obciążających (Artykuł 10.6).
- Jeśli, po ustaleniu pierwszego naruszenia przepisów antydopingowych organizacja antydopingowa odkryje fakty wiążące się z naruszeniem przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę, które miały miejsce przed powiadomieniem o pierwszym naruszeniu, wówczas organizacja antydopingowa nałoży dodatkową karę w oparciu o karę, która zostałaby nałożona, jeśli dwa naruszenia

zostałyby orzeczone w tym samym czasie. Wyniki uzyskane we wszystkich zawodach wstecz do wcześniejszego naruszenia przepisów antydopingowych zostaną unieważnione, zgodnie z Artykułem 10.8. Aby uniknąć możliwości znalezienia okoliczności obciążających (Artykuł 10.6) z uwagi na wcześniejsze w czasie ale później odkryte naruszenie, sportowiec lub inna osoba musi dobrowolnie przyznać się do wcześniejszego naruszenia przepisów antydopingowych zaraz po powiadomieniu o naruszeniu, o które została najpierw oskarżona. Ten sam przepis stosuje się także w sytuacji, gdy organizacja antydopingowa odkryje fakty dotyczące kolejnego wcześniejszego naruszenia po rozstrzygnięciu dotyczącym drugiego naruszenia przepisów antydopingowych.

[Komentarz do Artykułu 10.7.4: W hipotetycznej sytuacji sportowiec narusza przepisy antydopingowe 1 stycznia 2008 r., ale organizacja antydopingowa odkrywa to naruszenie dopiero 1 grudnia 2008 r. W międzyczasie sportowiec ponownie narusza przepisy antydopingowe 1 marca 2008 r. Sportowiec zostaje powiadomiony o tym naruszeniu przez organizację antydopingową 30 marca 2008 r. a organ orzekający orzeka 30 czerwca 2008 r., że sportowiec naruszył przepisy antydopingowe 1 marca 2008 r. Później odkryte naruszenie, które miało miejsce 1 stycznia 2008 r. będzie stanowiło okoliczność obciążającą, ponieważ sportowiec nie przyznał się dobrowolnie do naruszenia bezpośrednio po otrzymaniu 30 marca 2008 r. powiadomienia o wcześniejszym naruszeniu].

10.7.5 Wielokrotne naruszenie przepisów antydopingowych w okresie ośmiu lat

Dla celów Artykułu 10.7 każde naruszenie przepisów antydopingowych, które ma być traktowane jako naruszenie wielokrotne musi mieć miejsce w tym samym okresie ośmiu lat.

10.8 Unieważnienie wyników w zawodach po pobraniu próbki lub stwierdzeniu naruszenia przepisów antydopingowych

Oprócz automatycznego unieważnienia wyników osiągniętych w zawodach, po których wynik badania dopingowego próbki dał wynik pozytywny zgodnie z Artykułem 9 (Automatyczne unieważnienie wyników indywidualnych), wszystkie inne wyniki uzyskane na zawodach od dnia, w którym pobrana została próbka pozytywna (bez względu na to, czy pobrano ją w trakcie zawodów czy poza zawodami) lub nastąpiło inne wykroczenie dopingowe, do rozpoczęcia jakiegokolwiek zawieszenia tymczasowego lub kary zakazu startów zostaną, jeśli zasady uczciwości nie będą nakazywały inaczej, unieważnione z wszystkimi tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszelkich medali, punktów i nagród.

10.8.1 Warunkiem odzyskania przez sportowca prawa do startów po stwierdzeniu naruszenia przepisów antydopingowych jest zwrócenie przez sportowca wszystkich nagród pieniężnych, których wypadek nastąpił na mocy niniejszego Artykułu.

10.8.2 Przeznaczenie skonfiskowanych nagród pieniężnych

Jeśli przepisy federacji międzynarodowej nie stanowią, aby skonfiskowaną nagrodę pieniężną podzielić między innych sportowców, zostanie ona

przeznaczona po pierwsze na zwrot kosztów poniesionych przez organizację antydopingową w związku z odzyskaniem nagrody pieniężnej, która w tym celu musiała podjąć odpowiednie kroki, a następnie na zwrot kosztów poniesionych przez organizację antydopingową, która była odpowiedzialna za zarządzanie wynikami w danej sprawie, a każda pozostała kwota zostanie rozdysponowana zgodnie z przepisami federacji międzynarodowej.

[Komentarz do Artykułu 10.8.2: Nic w Kodeksie nie uniemożliwia czystym sportowcom lub innym osobom, które poniosły szkody w wyniku działań osoby, która naruszyła przepisy antydopingowe skorzystanie z prawa, jakie by im normalnie przysługiwało, do żądania odszkodowania do takiej osoby].

10.9 Rozpoczęcie kary zakazu startów

Z wyjątkiem, jak opisano poniżej, kara zakazu startów rozpoczyna się w dniu ogłoszenia przez organ przesłuchujący decyzji o karze zakazu startów lub, jeśli zrezygnowano z przesłuchania, w dniu zaakceptowania kary zakazu startów lub nałożenia kary zakazu startów. Każdy okres zawieszenia tymczasowego (bez względu na to, czy nałożony czy dobrowolnie zaakceptowany) będzie odliczony od całkowitego okresu zakazu startów.

10.9.1 Gdy proces przesłuchania został znacznie opóźniony lub gdy wystąpią inne aspekty kontroli dopingowej, za które sportowiec lub inna osoba nie ponosi winy, organ nakładający karę może ustalić, że kara zakazu startów rozpoczyna się wcześniej, tzn. w dniu, w którym pobrano próbkę lub w dniu, w którym doszło do innego naruszenia przepisów antydopingowych.

10.9.2 Szybkie przyznanie się

Gdy sportowiec lub inna osoba bezzwłocznie (co, we wszystkich zawodach dla sportowca oznacza przed ponownym udziałem w zawodach przez sportowca) przyzna się do naruszenia przepisów antydopingowych po przedstawieniu mu zarzutu naruszenia przepisów antydopingowych przez organizację antydopingową, kara zakazu startów może się rozpocząć już w dniu pobrania próbki lub w dniu, w którym nastąpiło ostatnie naruszenie przepisów antydopingowych. Jednakże w każdym przypadku, gdy stosowany jest niniejszy Artykuł, sportowiec lub inna osoba musi odbyć co najmniej połowę kary zakazu startów liczonej od dnia, w którym sportowiec lub inna osoba zaakceptowała nałożenie kary lub od dnia, w którym podjęta została decyzja o nałożeniu kary lub od dnia, w którym kara została nałożona w inny sposób.

[Komentarz do Artykułu 10.9.2: Niniejszego Artykułu nie stosuje się, gdy kara zakazu startów już została skrócona zgodnie z Artykułem 10.5.4 (Przyznanie się do naruszenia przepisów antydopingowych przy braku innych dowodów)].

10.9.3 Jeśli nałożona zostanie kara tymczasowego zawieszenia i zostanie ona przyjęta przez sportowca, wówczas ten okres kary tymczasowego

zawieszenia zostanie sportowcowi odliczony od kary zakazu startów, która może być ostatecznie nałożona.

- 10.9.4 Jeśli sportowiec dobrowolnie zaakceptuje karę tymczasowego zawieszenia przekazaną mu na piśmie przez organizację antydopingową odpowiedzialną za zarządzanie wynikami a następnie powstrzyma się od udziału w zawodach, od każdej kary zakazu startów, która może ostatecznie być nałożona, zostanie odliczony taki okres tymczasowego zawieszenia. Kopię dobrowolnego przyjęcia przez sportowca kary tymczasowego zawieszenia należy bezzwłocznie dostarczyć każdej stronie uprawnionej do otrzymania zawiadomienia o możliwym naruszeniu przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 14.1.

[Komentarz do Artykułu 10.9.4: Dobrowolne przyjęcie przez sportowca kary tymczasowego zawieszenia nie jest równoznaczne z przyznaniem się przez sportowca i nie będzie wykorzystana w żaden sposób do wyciągania wniosków niekorzystnych dla sportowca].

- 10.9.5 Przed wejściem w życie kary tymczasowego zawieszenia lub dobrowolnego tymczasowego zawieszenia od kary zakazu startów nie będzie odliczany żaden okres kary bez względu na to, czy sportowiec podjął decyzję o wycofaniu się ze współzawodnictwa lub został zawieszony przez swój zespół.

[Komentarz do Artykułu 10.9: Tekst Artykułu 10.9 został zmieniony, aby wyjaśnić, że opóźnienia niezawinione przez sportowca, szybkie przyznanie się przez sportowca oraz tymczasowe zawieszenie są jedynym uzasadnieniem rozpoczęcia kary zakazu startów wcześniej, niż w dniu podjęcia decyzji przez organ orzekający. Niniejsza poprawka naprawia niespójną interpretację i stosowanie poprzedniego tekstu].

10.10 Status w czasie kary zakazu startów

- 10.10.1 Żaden sportowiec, ani inna osoba, na którą nałożono karę zakazu startów, nie może w okresie zakazu startów uczestniczyć w żadnej roli w zawodach ani prowadzić działań (innych niż zatwierdzone działania oświatowe na rzecz zwalczania dopingów lub programy rehabilitacyjnej) zatwierdzonych lub zorganizowanych przez dowolnego sygnatariusza lub organizację członkowską sygnatariusza lub klub lub inną organizację członkowską organizacji członkowskiej sygnatariusza lub w zawodach zatwierdzonych lub zorganizowanych przez dowolną ligę zawodową lub dowolną organizację zawodów szczebla międzynarodowego lub krajowego.

Sportowiec lub inna osoba, na którą nałożono karę zakazu startów dłuższą niż cztery lata może, po zakończeniu czteroletniej kary zakazu startów, uczestniczyć w lokalnych zawodach sportowych w sporcie innym, niż sport, w którym sportowiec lub inna osoba naruszyła przepisy antydopingowe, ale tylko pod warunkiem, że ranga lokalnych zawodów sportowych nie jest taka, która pozwoliłaby sportowcowi lub innej osobie zakwalifikować się bezpośrednio lub pośrednio do uczestniczenia w zawodach (i zdobywania punktów) o randze mistrzostw krajowych lub zawodów międzynarodowych.

Sportowiec lub inna osoba podlegająca karze zakazu startów podlega obowiązkowi badań.

[Komentarz do Artykułu 10.10.1: Na przykład sportowiec, który odbywa karę zakazu startów nie może uczestniczyć w treningu, obozie szkoleniowym lub zawodach pokazowych zorganizowanych przez jego federację krajową lub klub, który jest członkiem tej federacji krajowej. Ponadto sportowiec, który odbywa karę zakazu startów, nie może uczestniczyć w zawodach organizowanych przez ligę zawodową nie będącą sygnatariuszem (np. krajowa liga hokejowa, krajowe stowarzyszenie koszykówki itp.), w zawodach organizowanych przez organizatora zawodów międzynarodowych nie będącego sygnatariuszem lub organizatora zawodów krajowych nie będącego sygnatariuszem, które nie skutkują konsekwencjami opisanymi w Artykule 10.10.2. Kary nałożone w jednej dyscyplinie sportowej są także uznawane przez inne dyscypliny sportowe (zob. Artykuł 15.4 Wzajemne uznawanie)].

10.10.2 Naruszenie zakazu uczestnictwa w czasie odbywania kary zakazu startów

Gdy sportowiec lub inna osoba, na którą nałożona została kara zakazu startów naruszy zakaz uczestniczenia w okresie obowiązywania kary opisanej w Artykule 10.10.1, wyniki uzyskane podczas takich zawodów zostaną zdyskwalifikowane a pierwotnie nałożona kara zakazu startów rozpoczyna się od nowa od dnia tego naruszenia kary zakazu startów. Nowy okres kary zakazu startów może być skrócony na mocy Artykułu 10.5.2, jeśli sportowiec lub inna osoba udowodni, że nie ponosi istotnej winy lub nie jest winna zaniedbania z tytułu naruszenia zakazu uczestnictwa. Ustalenie, czy sportowiec lub inna osoba naruszyła zakaz uczestnictwa i czy skrócenie na mocy Artykułu 10.5.2 jest właściwe, leży w gestii organizacji antydopingowej, której zarządzanie wynikami doprowadziło do nałożenia pierwszej kary zakazu startów.

[Komentarz do Artykułu 10.10.2: Jeśli sportowiec lub inna osoba jest podejrzewana o naruszenie zakazu uczestnictwa w okresie obowiązywania kary zakazu startów, organizacja antydopingowa, która odpowiadała za zarządzanie wynikami w przypadku naruszenia przepisów antydopingowych, których efektem była kara zakazu startów ustali, czy sportowiec lub inna osoba naruszyła zakaz i jeśli uzna, że doszło do naruszenia zakazu ustali, czy sportowiec lub inna osoba przedstawiła argumenty za skróceniem kary zakazu startów w licznym od nowa okresie kary zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.5.2. Od decyzji podjętych przez organizację antydopingową na mocy niniejszego Artykułu można złożyć odwołanie zgodnie z Artykułem 13.2.

Gdy sportowiec lub personel pomocniczy sportowca lub inna osoba w znacznym stopniu pomaga sportowcowi w naruszaniu zakazu uczestnictwa w okresie obowiązywania kary zakazu startów, organizacja antydopingowa, pod kompetencje której taki personel pomocniczy sportowca lub innej osoby podlega może odpowiednio nałożyć kary zgodnie ze swoimi własnymi przepisami dyscyplinarnymi za udzielanie takiej pomocy].

10.10.3 Wstrzymanie pomocy finansowej w czasie obowiązywania kary zakazu startów

Za każde naruszenie przepisów antydopingowych, za które nie przysługuje kara skrócona z tytułu substancji określonych opisanymi w Artykule 10.4 można dodatkowo wstrzymać część lub całą pomoc finansową związaną ze sportem lub inne świadczenia związane ze

sportem otrzymywane przez taką osobę od sygnatariuszy, organizacji członkowskie i rządy sygnatariuszy.

10.11 Badanie w celu przywrócenia statusu

Aby sportowiec mógł odzyskać swój status czynnego sportowca po zakończeniu kary zakazu startów musi, w dowolnym okresie tymczasowego zawieszenia lub zakazu startów, stawić się na badania poza zawodami przeprowadzane przez dowolną organizację antydopingową uprawnioną do przeprowadzania badań dopingowych oraz, na żądanie, musi przedstawić aktualne i dokładne informacje na temat miejsca swego pobytu. Jeśli sportowiec, na którego nałożono karę zakazu startów wycofa się ze sportu i zostanie usunięty z grupy zawodników poddawanych badaniom dopingowym poza zawodami a później będzie chciał ubiegać się o przywrócenie swego statusu, taki sportowiec będzie mógł przywrócić swój status dopiero, gdy powiadomi odpowiednie organizacje antydopingowe oraz będzie podlegał badaniom dopingowym poza zawodami przez okres czasu równy okresowi zakazu startów pozostający od dnia wycofania się sportowca ze sportu.

10.12 Nałożenie kar finansowych

Organizacje antydopingowe mogą, zgodnie ze swoimi własnymi przepisami, nałożyć kary finansowe w związku z naruszeniami przepisów antydopingowych. Jednakże żadna kara finansowa nie będzie stanowiła podstawy do skrócenia kary zakazu startów lub innej kary, która obowiązywałaby zgodnie z Kodeksem.

[Komentarz do Artykułu 10.12: Na przykład, jeśli organ orzekający stwierdziłby w danej sprawie, że łącząca kara, jaką nakłada się zgodnie z Kodeksem oraz kara finansowa nakładana zgodnie z przepisami organizacji antydopingowej jest zbyt surowa, wówczas rezygnuje się z kary finansowej nakładanej przez organizację antydopingową, utrzymując kary określone w Kodeksie (np. kara zakazu startów i utrata wyników)].

ARTYKUŁ 11 KONSEKWENCJE DLA ZESPOŁÓW

11.1 Badanie sportów zespołowych

Gdy więcej niż jeden członek zespołu w sporcie zespołowym został powiadomiony o naruszeniu przepisów antydopingowych na mocy Artykułu 7 w związku z zawodami sportowymi, organ orzekający na zawodach przeprowadza badania ukierunkowane (targetowe) na zespole w trakcie zawodów.

11.2 Konsekwencje dla sportów zespołowych

Jeśli u więcej niż dwóch członków zespołu w sporcie zespołowym stwierdzone zostanie naruszenie przepisów antydopingowych w czasie zawodów sportowych, organ orzekający na zawodach może nałożyć odpowiednią karę na zespół (np. utrata punktów, wykluczenie z zawodów lub konkursu lub inna kara) oprócz wszystkich kar, jakie nakładane są na poszczególnych sportowców naruszających przepisy antydopingowe.

11.3 Organ kierujący zawodami może wprowadzić surowsze konsekwencje dla sportów zespołowych

Organ orzekający na zawodach może podjąć decyzję o wprowadzeniu przepisów dla zawodów, zgodnie z którymi kary dla sportów zespołowych będą bardziej surowe niż określone w Artykule 11.2 dla tych zawodów.

[Komentarz do Artykułu 11.3: Na przykład, Międzynarodowy Komitet Olimpijski może wprowadzić przepisy, zgodnie z którymi zespół należy zdyskwalifikować i wyeliminować z Igrzysk Olimpijskich przy mniejszej liczbie naruszeń przepisów antydopingowych w okresie rozgrywania Igrzysk Olimpijskich].

ARTYKUŁ 12 SANKCJE PRZECIW ORGANOM SPORTOWYM

Nic w niniejszym Kodeksie nie uniemożliwia sygnatariuszowi lub rządowi przyjmującemu Kodeks egzekwowania jego własnych przepisów dotyczących nakładania kar na inny organ sportowy podlegający sygnatariuszowi lub rządowi.

[Komentarz do Artykułu 12: Niniejszy Artykuł jasno stanowi, że Kodeks nie ogranicza w żaden sposób praw do nakładania kar dyscyplinarnych, jakie różne organizacje mogły wprowadzić].

ARTYKUŁ 13 ODWOŁANIA

13.1 Decyzje podlegające odwołaniu

Od decyzji podjętych na mocy Kodeksu lub przepisów przyjętych zgodnie z Kodeksem można złożyć odwołanie zgodnie z Artykułami 13.2 do 13.4 lub w sposób określony w Kodeksie. Takie decyzje pozostają w mocy w trakcie odwołania, chyba że organ odwoławczy podejmie inną decyzję. Przed rozpoczęciem procedury odwoławczej należy wyczerpać wszystkie inne możliwości określone w regulaminie organizacji antydopingowej, pod warunkiem że będzie to zgodne z zasadami określonymi w Artykule 13.2.2 poniżej (z wyjątkiem jak określono w Artykule 13.1.1).

13.1.1 WADA nie musi wyczerpać środków wewnętrznych

Gdy prawo do odwołania zgodnie z Artykułem 13 przysługuje WADA a żadna inna strona nie złożyła odwołania od ostatecznej decyzji w procesie organizacji antydopingowej, WADA może się odwołać od takiej decyzji bezpośrednio do Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS) bez konieczności wyczerpania innych środków wewnętrznych w procesie organizacji antydopingowej.

[Komentarz do Artykułu 13.1.1: Gdy decyzja została wydana przed ostatecznym etapem procesu organizacji antydopingowej (np. pierwsze przesłuchanie i żadna strona nie podejmuje decyzji o złożeniu odwołania od tej decyzji do wyższego szczebla procesu organizacji antydopingowej (np. Rady Zarządzającej), wówczas WADA może pominąć pozostałe kroki w wewnętrznym procesie organizacji antydopingowej i odwołać się bezpośrednio do CAS].

13.2 Odwołania od decyzji dotyczących naruszeń przepisów antydopingowych, konsekwencji i tymczasowych zawiesznień

Od decyzji o naruszeniu przepisów antydopingowych, decyzji o konsekwencjach za naruszenie przepisów antydopingowych, decyzji stwierdzającej, że nie doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, decyzji stwierdzającej, że nie można kontynuować postępowania o naruszenie przepisów antydopingowych z przyczyn proceduralnych (w tym, na przykład, zalecenia), decyzji na mocy Artykułu 10.10.2 (Naruszenie zakazu uczestniczenia w okresie obowiązywania kary zakazu); decyzji stwierdzającej, że organizacja antydopingowa nie ma prawa orzekania o domniemanym naruszeniu przepisów antydopingowych lub konsekwencjach naruszenia, decyzji organizacji antydopingowej o nie traktowaniu niekorzystnego wyniku analizy lub wyniku nietypowego jako

naruszenia przepisów antydopingowych lub decyzji o nie kontynuowaniu naruszenia przepisów antydopingowych po śledztwie zgodnie z Artykułem 7.4 oraz decyzji o nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia w oparciu o wstępne przesłuchanie lub z naruszenia Artykułu 7.5 można złożyć odwołanie wyłącznie w sposób określony w Artykule 13.2.

13.2.1 Odwołania dotyczące sportowców klasy międzynarodowej

W sprawach związanych z uczestnictwem w zawodach międzynarodowych lub w wypadkach dotyczących sportowców klasy międzynarodowej od decyzji można złożyć odwołanie wyłącznie do Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS) zgodnie z regulaminem tego sądu.

[Komentarz do Artykułu 13.2.1: Decyzje CAS są ostateczne i wiążące, z wyjątkiem rewizji wymaganej prawem i dotyczącej anulowania lub wykonania decyzji sądu arbitrażowego].

13.2.2 Odwołania dotyczące sportowców klasy krajowej

W wypadkach dotyczących sportowców klasy krajowej, zgodnie z definicją każdej krajowej organizacji antydopingowej, którzy nie mają prawa do odwołania zgodnie z Artykułem 13.2.1, od decyzji można złożyć odwołanie do niezależnego i bezstronnego organu zgodnie z regulaminem określonym przez krajową organizację antydopingową. Regulamin takiego odwołania będzie zgodny z następującymi zasadami:

- przesłuchanie odbywa się bez zbędnej zwłoki;
- przesłuchanie prowadzone jest przez uczciwy, bezstronny i niezależny organ przesłuchujący;
- sportowiec ma prawo do adwokata na koszt własny osoby; oraz
- decyzja wydawana jest bez zbędnej zwłoki na piśmie i z uzasadnieniem

[Komentarz do Artykułu 13.2.2: Organizacja antydopingowa może postępować zgodnie z niniejszym Artykułem dając swym sportowcom klasy krajowej prawo do bezpośredniego odwołania do CAS].

13.2.3 Osoby uprawnione do składania odwołań

W wypadkach określonych w 13.2.1 następujące strony mają prawo do wnoszenia odwołań do CAS: (a) sportowiec lub inna osoba, która jest przedmiotem decyzji, od której złożono odwołanie; (b) inna strona sprawy, w której wydana została decyzja; (c) odpowiednia federacja międzynarodowa; (d) krajowa organizacja antydopingowa w kraju zamieszkania lub w krajach, których osoba jest obywatelem lub posiadaczem licencji; (e) Międzynarodowy Komitet Olimpijski lub Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, w zależności od sytuacji, gdy decyzja może mieć skutek związany z Igrzyskami Olimpijskimi lub

Igrzyskami Paraolimpijskimi, w tym w związku z decyzjami dotyczącymi prawa do uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich, w tym decyzje dotyczące prawa startu w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich; oraz (f) WADA.

W wypadkach określonych w Artykule 13.2.2 strony mające prawo do złożenia odwołania do organu rewizyjnego szczebla krajowego zostaną określone w regulaminie krajowej organizacji antydopingowej. Jednakże muszą nimi być co najmniej: (a) sportowiec lub inna osoba, która jest przedmiotem decyzji, od której złożono odwołanie; (b) inna strona sprawy, w której wydana została decyzja; (c) odpowiednia federacja międzynarodowa; (d) krajowa organizacja antydopingowa w kraju zamieszkania osoby; oraz (e) WADA. W wypadkach określonych w Artykule 13.2.2, WADA i federacja międzynarodowa będą miały prawo do wniesienia odwołania od decyzji podjętej przez organ rewizyjny szczebla krajowego także do Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS). Każda strona składająca odwołanie ma prawo do uzyskania pomocy od CAS i otrzymania wszystkich istotnych informacji od organizacji antydopingowej, od decyzji której złożono odwołanie a informacje zostaną udzielone, jeśli CAS tak zdecyduje.

WADA może składać odwołania lub interweniować nie później niż:

- (a) Dwadzieścia jeden (21) dni od ostatniego dnia, w którym dowolna strona sprawy mogła złożyć odwołanie, lub
- (b) Dwadzieścia jeden (21) dni od otrzymania przez WADA pełnych akt dotyczących decyzji.

Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innego postanowienia, jedyną osobą, która może wnieść odwołanie od kary tymczasowego zawieszenia jest sportowiec lub inna osoba, na którą nałożono karę tymczasowego zawieszenia.

13.3 Niewydanie szybkiej decyzji przez organizację antydopingową

Gdy w konkretnej sprawie organizacja antydopingowa nie podejmie decyzji w rozsądnym czasie określonym przez WADA stwierdzającej, że nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych WADA może odwołać się bezpośrednio do CAS tak, jakby organizacja antydopingowa wydała decyzję stwierdzającą, że nie doszło do naruszenia przepisów antydopingowych. Jeśli organ orzekający CAS ustali, że doszło do naruszenia przepisów antydopingowych oraz że WADA postąpiła słusznie składając odwołanie bezpośrednio do CAS, koszty i honoraria prawników poniesione przez WADA związane z odwołaniem zostaną zwrócone WADA przez organizację antydopingową.

[Komentarz do Artykułu 13.3: Uwzględniając różne okoliczności każdego śledztwa dotyczącego naruszenia przepisów antydopingowych i procesu zarządzania wynikami nie można ustalić czasu, w jakim organizacje antydopingowe powinny wydać decyzję zanim WADA może podjąć interwencję odwołując się bezpośrednio do CAS. Jednakże przed podjęciem takich działań WADA przeprowadza konsultacje

z organizacją antydopingową oraz daje organizacji antydopingowej możliwość wyjaśnienia, dlaczego jeszcze nie wydała ona decyzji. Nic w niniejszym Artykule nie zabrania federacji międzynarodowej posiadania przepisów, które ją upoważniają do podejmowania decyzji w sprawach, w których zarządzanie wynikami przeprowadzone przez jedną z jej federacji krajowych było w niewłaściwy sposób opóźniane].

13.4 Odwołania od decyzji przyznającej lub odmawiającej prawa do stosowania substancji zabronionej w celach terapeutycznych

Od decyzji podjętych przez WADA cofających przyznanie lub odmowę prawa do używania substancji zabronionej w celach terapeutycznych można złożyć odwołanie wyłącznie do Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS). Odwołanie takie może złożyć tylko sportowiec lub organizacja antydopingowa, której decyzję cofnięto. Od decyzji organizacji antydopingowych innych niż WADA odbierających prawo do używania substancji zabronionych w celach terapeutycznych, które nie zostaną cofnięte przez WADA sportowcy klasy międzynarodowej mogą złożyć odwołanie do CAS a inni sportowcy do organu rewizyjnego szczebla krajowego opisanego w Artykule 13.2.2. Jeśli organ rewizyjny szczebla krajowego cofnie decyzję o odmowie zgody na używanie substancji zabronionej w celach terapeutycznych, od takiej decyzji odwołanie do CAS może złożyć WADA.

Gdy organizacja antydopingowa nie podejmie działania w sprawie właściwie złożonego wniosku o zgodę na używanie substancji zabronionych w celach terapeutycznych w rozsądnym czasie, brak decyzji organizacji antydopingowej może być uznany za odmowę dla celów prawa do odwołania określonego w niniejszym Artykule.

13.5 Odwołania od decyzji zgodnie z Częścią Trzecią i Częścią Czwartą Kodeksu

W związku z raportem WADA w sprawie niestosowania przepisów określonych w Artykule 23.4.5 lub kar nakładanych zgodnie z Częścią Trzecią Kodeksu (Role i obowiązki), jednostka, której raport WADA dotyczy lub na którą kara została nałożona zgodnie z Częścią Trzecią Kodeksu ma prawo do wniesienia odwołania wyłącznie do CAS zgodnie z regulaminem tego sądu.

13.6 Odwołania od decyzji zawieszającej lub cofającej akredytację laboratorium

Od decyzji WADA o zawieszeniu lub cofnięciu akredytacji udzielonej laboratorium przez WADA odwołania może wnosić tylko to laboratorium, wyłącznie do CAS.

[Komentarz do Artykułu 13: Celem Kodeksu jest rozwiązanie wszystkich kwestii związanych ze zwalczaniem dopingu stosując uczciwe i przejrzyste wewnętrzne procesy i umożliwiając złożenie odwołania. Decyzje antydopingowe podjęte przez organizacje antydopingowe są przejrzyste na mocy Artykułu 14. Określone osoby i organizacje, w tym WADA, mają możliwość wniesienia odwołania od tych decyzji. Zwraca się uwagę, że definicja zainteresowanych osób i organizacji z prawem do złożenia odwołania zgodnie z Artykułem 13 nie obejmuje sportowców lub ich federacji, które mogłyby odnieść korzyści, gdyby inny zawodnik został zdyskwalifikowany].

ARTYKUŁ 14 POUFNOŚĆ I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Zasady koordynacji wyników badań dopingowych, ogólnej przejrzystości i odpowiedzialności oraz poszanowania prywatności osób podejrzewanych o naruszenie przepisów antydopingowych są następujące:

14.1 Informacje dotyczące niekorzystnych wyników badań analitycznych, wyników nietypowych i innych potencjalnych naruszeń przepisów antydopingowych

14.1.1 Powiadomienie sportowców i innych osób

Sportowiec, u którego w wyniku analizy próbki stwierdzono wynik niekorzystny po pierwszej analizie zgodnie z Artykułami 7.1 lub 7.3 lub sportowiec lub inna osoba, która jest podejrzewana o naruszenie przepisów antydopingowych po wstępnej analizie zgodnie z Artykułem 7.4, zostanie powiadomiona przez organizację antydopingową odpowiedzialną za zarządzanie wynikami analiz zgodnie z Artykułem 7 (Zarządzanie wynikami).

14.1.2 Powiadomienie krajowych organizacji antydopingowych, federacji międzynarodowych i WADA

Ta sama krajowa organizacja antydopingowa powiadomi także krajową organizację antydopingową sportowca, federację międzynarodową oraz WADA nie później niż w dniu zakończenia procesu opisanego w Artykułach 7.1 do 7.4.

14.1.3 Treść powiadomienia

W powiadomieniu należy podać: nazwisko sportowca, kraj, sport i dyscyplinę w ramach danego sportu, poziom sportowca, informację o tym, czy badanie przeprowadzono w trakcie zawodów czy poza zawodami, datę pobrania próbki oraz wynik analizy wykonanej przez laboratorium.

14.1.4 Raporty statusu

Te same osoby i organizacje antydopingowe będą w sposób regularny informowane o aktualnym statusie i wynikach każdej analizy lub postępowaniach przeprowadzonych zgodnie z Artykułami 7 (Zarządzanie wynikami), 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania) lub 13 (Odwołania) oraz będą bezzwłocznie otrzymywały pisemne uzasadnienia lub decyzje wyjaśniające sposób rozstrzygnięcia sprawy.

14.1.5 Organizacje otrzymujące informacje nie będą ich ujawniać żadnym osobom innym niż osoby będące członkami tych organizacji, którym takie informacje muszą być ujawnione (wśród których są właściwe osoby w odpowiednim krajowym Komitecie Olimpijskim, federacji krajowej oraz zespół w przypadku sportów zespołowych), do czasu podania ich do publicznej wiadomości przez organizację antydopingową

odpowiedzialną za zarządzanie wynikami lub jeśli taka organizacja nie ujawniła takich informacji zgodnie z Artykułem 14.2 poniżej.

[Komentarz do Artykułu 14.1.5: Każda organizacja antydopingowa określi w swoich własnych przepisach antydopingowych procedury ochrony informacji poufnych oraz procedury badania i dyscyplinowania właściwego sposobu ujawniania informacji poufnych przez dowolnego pracownika lub przedstawiciela organizacji antydopingowej].

14.2 Podanie do publicznej wiadomości

- 14.2.1** Nazwisko każdego sportowca lub innej osoby, którą organizacja antydopingowa uzna za winną naruszenia przepisów antydopingowych może być podane do wiadomości publicznej przez organizację antydopingową odpowiedzialną za zarządzanie wynikami dopiero po powiadomieniu sportowca lub innej osoby zgodnie z Artykułami 7.2, 7.3 lub 7.4 oraz właściwej organizacji antydopingowej zgodnie z Artykułem 14.1.2.
- 14.2.2** Nie później niż dwadzieścia (20) dni od ustalenia w przesłuchaniu zgodnie z Artykułem 8, że nastąpiło naruszenie przepisu antydopingowego lub gdy zrezygnowano z takiego przesłuchania lub podejrzenie o naruszeniu przepisów antydopingowych nie zostało w terminie podważone, organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami musi podać swą decyzję w sprawie o doping do wiadomości publicznej, ujawniając sport, naruszony przepis antydopingowy, nazwisko sportowca lub innej osoby winnej naruszenia przepisów antydopingowych, substancję zabronioną lub metodę zabronioną oraz nałożone kary. Ta sama organizacja antydopingowa musi także podać do publicznej wiadomości w ciągu dwudziestu (20) dni decyzje odwoławcze dotyczące naruszeń przepisów antydopingowych. W terminie przewidzianym na publikację organizacja antydopingowa przesyła wszystkie decyzje dotyczące przesłuchań i odwołań do WADA.
- 14.2.3** W każdym przypadku, gdy po przesłuchaniu lub odwołaniu ustalono, że sportowiec lub inna osoba nie naruszyła przepisów antydopingowych, decyzję tę można podać do wiadomości publicznej tylko za zgodą sportowca lub innej osoby, która jest przedmiotem decyzji. Organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami podejmie wszelkie wysiłki, aby uzyskać taką zgodę i gdy zgoda zostanie uzyskana poda do publicznej wiadomości decyzję w całości lub w takiej zrehabilitowanej formie, na jaką sportowiec lub inna osoba wyrazi zgodę.
- 14.2.4** Dla celów Artykułu 14.2 warunek podania do publicznej wiadomości zostanie spełniony, gdy wymagane informacje zostaną umieszczone na stronie internetowej organizacji antydopingowej i pozostaną tam przez okres co najmniej jednego (1) roku.
- 14.2.5** Żadna organizacja antydopingowa ani laboratorium akredytowane przez WADA, ani żaden pracownik organizacji antydopingowej lub laboratorium akredytowanego WADA nie będzie wypowiadał się

publicznie na temat konkretnych faktów dotyczących rozpatrywanej sprawy (w przeciwieństwie do ogólnego opisu procesu i procedur naukowych), z wyjątkiem, gdy czyni to w reakcji na komentarze publiczne przypisywane sportowcowi lub innej osobie lub ich przedstawicielom.

14.3 Informacje o miejscu pobytu sportowca

Zgodnie z postanowieniami międzynarodowego standardu badań, sportowcy, którzy zostali wyznaczeni przez swoją federację międzynarodową lub krajową organizację antydopingową i umieszczeni w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom mają obowiązek podawania dokładnych informacji na temat swego aktualnego miejsca przebywania. Federacje międzynarodowe i krajowe organizacje antydopingowe będą koordynowały proces wyznaczania sportowców oraz zbierania aktualnych informacji na temat miejsca pobytu sportowców i przekazywały je do WADA.

Do informacji tych dostęp poprzez system ADAMS, gdy będzie to w rozsądnym stopniu możliwe, będą miały inne organizacje antydopingowe sprawujące jurysdykcję nad sportowcem zgodnie z Artykułem 15. Informacje te będą cały czas traktowane jako poufne; będą wykorzystywane wyłącznie w celach planowania, koordynowania i przeprowadzania badań, oraz zostaną zniszczone, gdy stracą swoją przydatność do wyżej określonych celów.

14.4 Sprawozdawczość statystyczna

Co najmniej raz w roku organizacje antydopingowe będą publikowały ogólny raport statystyczny zawierający informacje na temat prowadzonych przez nie działań związanych z kontrolą dopingową; kopię takiego raportu należy przesłać do WADA. Organizacje antydopingowe mogą także publikować raporty zawierające nazwisko każdego przebadanego sportowca oraz datę każdego badania.

14.5 Biuro informacyjne na temat kontroli dopingowej

WADA będzie pełniła rolę centralnego biura informacyjnego zarządzającego danymi i wynikami badań dopingowych przeprowadzanych na sportowcach klasy międzynarodowej oraz sportowcach klasy krajowej, którzy zostali zaliczeni przez swoje organizacje antydopingowe do grupy sportowców podlegających kontroli dopingowej. Aby ułatwić skoordynowane planowanie rozkładu badań oraz aby uniknąć zbędnego powielania badań przez różne organizacje antydopingowe, każda organizacja antydopingowa będzie przysyłała wszystkie wyniki badań przeprowadzonych w trakcie zawodów i poza zawodami na takich zawodnikach do biura informacyjnego WADA bezzwłocznie po przeprowadzeniu badań. WADA udostępni takie informacje sportowcowi, krajowej federacji, której sportowiec podlega, Krajowemu Komitetowi Olimpijskiemu lub Krajowemu Komitetowi Paraolimpijskiemu, krajowej organizacji antydopingowej, federacji międzynarodowej oraz Międzynarodowemu Komitetowi Olimpijskiemu lub Międzynarodowemu Komitetowi Paraolimpijskiemu.

Aby ułatwić WADA pełnienie roli biura informacyjnego do spraw danych na temat analiz kontroli dopingowej WADA opracowała ADAMS, narzędzie zarządzające w formie bazy danych, które spełnia przepisy ustawy o ochronie danych osobowych obowiązujących WADA oraz inne organizacje korzystające z ADAMS. Informacje prywatne dotyczące sportowca, personelu pomocniczego sportowca lub innych osób zaangażowanych w działania antydopingowe będą zbierane i przechowywane przez WADA, która działa pod nadzorem kanadyjskiego urzędu ds. ochrony danych osobowych. Dane te będą traktowane jako poufne a zarządzanie nimi będzie prowadzone zgodnie z międzynarodowym standardem ochrony danych osobowych. Co najmniej raz do roku WADA opublikuje raport statystyczny zawierający skrót otrzymywanych przez nią informacji, cały czas zapewniając poufność danych dotyczących sportowców. WADA jest gotowa do rozmów z krajowymi i regionalnymi organami odpowiedzialnymi za ochronę danych osobowych.

14.6 Ochrona danych osobowych

Wykonując swoje obowiązki wynikające z Kodeksu, organizacje antydopingowe mogą zbierać, przechowywać, przetwarzać lub ujawniać informacje osobowe dotyczące sportowców i stron trzecich. Każda organizacja antydopingowa musi przestrzegać odpowiednich przepisów o ochronie danych osobowych a także standard międzynarodowy ochrony danych osobowych, który WADA przyjmie z zamiarem pełnego informowania sportowców i innych osób o zbieranych danych osobowych oraz, gdy okaże się to konieczne, o sposobie ich przechowywania, przetwarzania i ujawniania w związku z działaniami antydopingowymi wynikającymi z Kodeksu.

ARTYKUŁ 15 STRONY ODPOWIEDZIALNE ZA KONTROLĘ DOPINGOWĄ

[Komentarz do Artykułu 15: Aby zwalczanie dopingu było skuteczne, musi w nim uczestniczyć wiele organizacji antydopingowych, które przeprowadzają badania dopingowe na szczeblu międzynarodowym i krajowym. Zamiast ograniczać zakres obowiązków jednej grupy na rzecz wyłącznej kompetencji innej, Kodeks rozwiązuje potencjalne problemy związane z nakładaniem się obowiązków – najpierw tworząc znacznie wyższy szczebel ogólnej harmonizacji a następnie określając zasady pierwszeństwa i współpracy w określonych obszarach].

15.1 Badania podczas zawodów

Pobieranie próbek do kontroli dopingowej ma i powinno mieć miejsce na zawodach międzynarodowych i zawodach krajowych. Jednakże tylko jedna organizacja powinna być odpowiedzialna za inicjowanie i kierowanie badaniami w trakcie zawodów. Na zawodach międzynarodowych pobieranie próbek do kontroli dopingowej jest inicjowane i odbywa się pod kierunkiem organizacji międzynarodowej, która jest organem kierującym zawodami (np. MKOI dla Igrzysk Olimpijskich, federacja międzynarodowa dla mistrzostw świata i Panamerykańska Organizacja Sportowa (PASO) dla Igrzysk Panamerykańskich). Na zawodach krajowych pobieranie próbek do kontroli dopingowej jest inicjowane i odbywa się pod kierunkiem wyznaczonej krajowej organizacji antydopingowej tego kraju.

15.1.1 Jeśli organizacja antydopingowa, która nie odpowiada za inicjowanie i kierowanie badaniami podczas zawodów sportowych chce przeprowadzić dodatkowe badania sportowców podczas zawodów w czasie ich rozgrywania, organizacja antydopingowa musi najpierw uzyskać zgodę organu kierującego zawodami na przeprowadzenie oraz skoordynowanie wszelkich dodatkowych badań. Jeśli organizacja antydopingowa nie jest zadowolona z odpowiedzi organu kierującego zawodami, organizacja antydopingowa może zwrócić się do WADA o zgodę na przeprowadzenie dodatkowych badań oraz ustalenie sposobu skoordynowania takich dodatkowych badań przed rozpoczęciem konsultacji i poinformowaniem organu kierującego zawodami.

[Komentarz do Artykułu 15.1.1: Przed udzieleniem krajowej organizacji antydopingowej zgody na zainicjowanie oraz przeprowadzenie badań na zawodach międzynarodowych WADA przeprowadza konsultacje z organizacją międzynarodową, która jest organem kierującym zawodami. Przed udzieleniem zgody federacji międzynarodowej na zainicjowanie i przeprowadzenie badań na zawodach krajowych WADA przeprowadza konsultacje z krajową organizacją antydopingową kraju, w którym zawody są rozgrywane. Organizacja antydopingowa „inicjująca i kierująca badaniami” może, jeśli tak zdecyduje, podpisać porozumienia z innymi organizacjami, na mocy których sędziuje na te organizacje obowiązek pobierania próbek lub inne aspekty procesu kontroli dopingowej].

15.2 Badania poza zawodami

Badania poza zawodami są inicjowane i przeprowadzane przez organizacje międzynarodowe i krajowe. Badania poza zawodami mogą być inicjowane i przeprowadzane przez: (a) WADA; (b) Międzynarodowy Komitet Olimpijski lub Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski w związku z igrzyskami

olimpijskimi lub igrzyskami paraolimpijskimi; (c) międzynarodową federację, do której sportowiec należy; lub (d) dowolną inną organizację antydopingową, która jest uprawniona do badania sportowców zgodnie z Artykułem 5.1 (Planowanie terminów i miejsc kontroli). Badania poza zawodami powinny być koordynowane poprzez narzędzie ADAMS, gdy jest to w rozsądnym zakresie możliwe, by skuteczność kontroli dopingowych była jak największa oraz by uniknąć wielokrotnego badania poszczególnych sportowców.

[Komentarz do Artykułu 15.2: Dodatkowy organ do przeprowadzania badań można uzgodnić w drodze dwustronnych lub wielostronnych umów między sygnatariuszami i rządami].

15.3 Zarządzanie wynikami, przesłuchania i kary

Z wyjątkiem sytuacji opisanej w Artykule 15.3.1 poniżej, za zarządzanie wynikami i przesłuchania odpowiada i ustala ich zasady proceduralne organizacja antydopingowa, która zainicjowała i która kierowała pobieraniem próbek (lub, jeśli badanie nie obejmuje analizy próbek, organizacja, która wykryła wykroczenie dopingowe). Jeśli ta organizacja antydopingowa nie jest uprawniona do zarządzania wynikami, wówczas prawo do zarządzania wynikami ma odpowiednia federacja międzynarodowa. Bez względu na to, która organizacja przeprowadza zarządzanie wynikami lub przesłuchaniami, przestrzegane będą zasady określone w Artykułach 7 i 8 a przepisy opisane we Wstępie do Części Pierwszej muszą być przestrzegane bez istotnej zmiany.

[Komentarz do Artykułu 15.3: W niektórych wypadkach reguły proceduralne organizacji antydopingowej, która zainicjowała i kierowała pobieraniem próbek mogą określać, że za zarządzanie wynikami odpowiedzialna będzie inna organizacja (np. krajowa federacja sportowca). W takim wypadku do obowiązków organizacji dopingowej należeć będzie potwierdzenie, że przepisy innej organizacji są zgodne z Kodeksem.

Federacja międzynarodowa sportowca lub innej osoby jest organem ostatniej instancji do spraw zarządzania wynikami. Dzięki temu unika się sytuacji, w której żadna organizacja antydopingowa nie ma prawa do zarządzania wynikami. Oczywiście organizacja międzynarodowa może w swoich własnych przepisach antydopingowych określić, że za zarządzanie wynikami odpowiada federacja krajowa sportowca lub innej osoby].

15.3.1 Zarządzanie wynikami oraz prowadzenie przesłuchań w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych stwierdzonym w wyniku przeprowadzonego badania lub wykrytym przez krajową organizację antydopingową dotyczące sportowca, który nie jest obywatelem lub rezydentem, licencjobjorcą lub członkiem organizacji sportowej tego kraju będzie prowadzone zgodnie z przepisami odpowiedniej federacji międzynarodowej. Zarządzanie wynikami i prowadzenie przesłuchań w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych stwierdzonym w wyniku badania przeprowadzonego przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski lub Organizatora Ważnych Zawodów będzie w gestii odpowiedniej federacji międzynarodowej w zakresie kar innych niż wykluczenie z zawodów lub unieważnienie wyników zawodów.

[Komentarz do Artykułu 15.3.1: Nie ma absolutnej reguły dotyczącej zarządzania wynikami i prowadzenia przesłuchań w sytuacji, gdy krajowa organizacja antydopingowa poddaje badaniu sportowca będącego obywatelem innego kraju, który nie podlegałby jej kompetencji gdyby nie przebywał w kraju tej krajowej organizacji antydopingowej. Zgodnie z omawianym Artykułem federacja międzynarodowa decyduje zgodnie ze swoimi przepisami czy, na przykład, sprawę należy oddać do rozstrzygnięcia krajowej organizacji antydopingowej sportowca, czy powinna ona pozostać w gestii organizacji antydopingowej, która pobrała próbkę, czy też powinna ona być przejęta przez federację międzynarodową].

15.4 Wzajemne uznawanie

15.4.1 Z zastrzeżeniem prawa do odwołania zagwarantowanego przez Artykuł 13, badanie, zgoda na używanie substancji zabronionych w celach terapeutycznych oraz wyniki przesłuchań lub ostateczne werdykty dowolnego sygnatariusza, które są zgodne z Kodeksem i leżą w gestii tego sygnatariusza będą uznawane i szanowane przez wszystkich sygnatariuszy.

[Komentarz do Artykułu 15.4.1: W przeszłości brakowało jasnej interpretacji niniejszego Artykułu w odniesieniu do wyłączeń dla celów terapeutycznych. Jeśli w przepisach federacji międzynarodowej lub w umowie z federacją międzynarodową nie stwierdzono inaczej, krajowa organizacja antydopingowa nie jest „upoważniona” do udzielania zgody na wyłączenia dla celów terapeutycznych sportowcom klasy międzynarodowej].

15.4.2 Sygnatariusze będą uznawać te same działania innych organów, które nie przyjęły Kodeksu, jeśli przepisy tych organów są spójne z Kodeksem

[Komentarz do Artykułu 15.4.2: Gdy decyzja organu, który nie przyjął Kodeksu jest, pod pewnymi względami, zgodna z Kodeksem a pod innymi niezgodna z Kodeksem, sygnatariusze powinni podjąć starania, aby podejmować decyzje zgodnie z zasadami Kodeksu. Na przykład, jeśli w procesie spójnym z Kodeksem strona nie będąca sygnatariuszem stwierdziła naruszenie przez sportowca przepisów antydopingowych z powodu obecności substancji zabronionej w jego organizmie, ale nałożona kara zakazu startów jest krótsza, niż kara przewidziana w Kodeksie, wówczas wszyscy sygnatariusze powinni uznać wykrycie naruszenia przepisów antydopingowych a krajowa organizacja antydopingowa sportowca powinna przeprowadzić przesłuchanie zgodnie z Artykułem 8 w celu ustalenia, czy należy nałożyć dłuższą karę zakazu startów, jak określono w Kodeksie].

ARTYKUŁ 16 KONTROLA DOPINGOWA ZWIERZĄT BIORĄCYCH UDZIAŁ W ZAWODACH SPORTOWYCH

- 16.1** W dowolnym sporcie, w którym we współzawodnictwie uczestniczą zwierzęta, federacja międzynarodowa dla tego sportu opracuje i wprowadzi przepisy antydopingowe dla zwierząt uczestniczących w tym sporcie. Przepisy antydopingowe będą zawierały listę substancji zabronionych, odpowiednie procedury testowe oraz listę zatwierdzonych laboratoriów, w których przeprowadzane będą analizy próbek.
- 16.2** W kwestiach dotyczących ustalania naruszeń przepisów antydopingowych, zarządzania wynikami, uczciwych przesłuchań, konsekwencji (kar) oraz odwołań w związku ze zwierzętami uczestniczącymi w sporcie, międzynarodowa federacja tego sportu opracuje i wprowadzi przepisy, które będą zasadniczo zgodne z Artykułami 1, 2, 3, 9, 10, 11, 13 i 17 Kodeksu.

ARTYKUŁ 17 PRZEPIS O PRZEDAUNIENIU

Po upływie ośmiu lat od daty naruszenia nie można podjąć żadnych działań przeciw sportowcowi lub innej osobie z powodu naruszenia przepisów antydopingowych zawartych w niniejszym Kodeksie.

CZEŚĆ DRUGA

Edukacja i badania naukowe

ARTYKUŁ 18 EDUKACJA

18.1 Podstawowa zasada i główny cel

Podstawową zasadą programów informacyjnych i edukacyjnych jest uchronienie ducha sportu opisanego we Wstępie do Kodeksu przed dopingiem. Celem nadrzędnym takich programów powinna być prewencja. Celem powinno być zapobieżenie świadomemu i nieświadomemu używaniu przez sportowców substancji zabronionych i stosowania metod zabronionych.

Wszyscy sygnatariusze w ramach swoich uprawnień i możliwości oraz we wzajemnej współpracy planują, wdrażają, oceniają i monitorują programy informacyjne i edukacyjne na rzecz sportu wolnego od dopingu.

18.2 Programy i czynności

Programy informacyjne i monitorujące powinny zapewniać uczestnikom aktualne i dokładne informacje w co najmniej następujących kwestiach:

[Komentarz do Artykułu 18.2: Antydopingowe programy informacyjne i edukacyjne nie powinny być ograniczone do sportowców klasy krajowej lub międzynarodowej, ale powinny obejmować wszystkie osoby, w tym młodzież, które uczestniczą w sporcie i podlegają dowolnemu sygnatariuszowi, rządowi lub innej organizacji sportowej akceptującej Kodeks. (Zob. definicja sportowca). Programy te powinny także obejmować personel pomocniczy sportowca.

Powyższe zasady są spójne z Konwencją UNESCO w odniesieniu do edukacji i szkolenia].

- Substancje i metody na liście zabronionych
- Naruszenia przepisów antydopingowych
- Konsekwencje dopingu, w tym kary, konsekwencje zdrowotne i społeczne
- Procedury kontroli dopingowej
- Prawa i obowiązki sportowców oraz personelu pomocniczego sportowca
- Wyłączenia dla celów terapeutycznych
- Zarządzanie ryzykami dodatków do żywności
- Szkody wyrządzone przez doping duchowi sportu

Programy powinny promować ducha sportu w celu stworzenia środowiska, które będzie sprzyjało sportowi wolnemu od dopingu oraz będzie miało pozytywny i długoterminowy wpływ na wybory dokonywane przez sportowców i inne osoby.

Programy te powinny być skierowane do ludzi młodych i powinny być dostosowane do ich poziomu rozwoju. Należy je prowadzić w szkołach i klubach sportowych, należy je kierować do rodziców, dorosłych sportowców, osób zajmujących się sportem, trenerów, personelu medycznego oraz mediów. (Media powinny także współpracować we wspieraniu oraz upowszechnianiu tych informacji).

Personel pomocniczy sportowców powinien edukować i doradzać sportowcom w sprawie polityki antydopingowej i przepisów przyjętych zgodnie z Kodeksem.

Wszyscy sygnatariusze będą promować i wspierać aktywne uczestnictwo sportowców i personelu pomocniczego sportowców w programach edukacyjnych promujących sport wolny od dopingu.

18.2 Zawodowe kodeksy postępowania

Wszyscy sygnatariusze będą współpracować ze sobą i rządami i zachęcać odpowiednie, kompetentne stowarzyszenia i instytucje zawodowe do opracowywania i wdrażania właściwych kodeksów postępowania, dobrych praktyk i zasad etycznych związanych ze sportem wolnym od dopingu, a także kar, które są spójne z Kodeksem.

18.3 Koordynacja i współpraca

WADA działa jako centralne biuro informacyjne do spraw zasobów i/lub programów informacyjnych i edukacyjnych opracowanych przez WADA lub organizacje antydopingowe.

Wszyscy sygnatariusze i sportowcy oraz inne osoby będą współpracować ze sobą i rządami w celu skoordynowania swoich wysiłków w zakresie informacji i edukacji antydopingowej, wymiany doświadczenia i zapewnienia skuteczności tych programów w zapobieganiu dopingu w sporcie.

ARTYKUŁ 19 BADANIA NAUKOWE

19.1 Cele antydopingowych badań naukowych

Naukowe badania antydopingowe przyczyniają się do opracowania i wdrożenia skutecznych programów kontroli dopingowej oraz upowszechniania informacji i edukacji promującej sport wolny od dopingu.

Wszyscy sygnatariusze we współpracy ze sobą oraz z rządami zachęcają i promują takie badania oraz podejmują wszelkie rozsądne działania, aby wyniki takich badań były wykorzystywane do promowania celów spójnych z zasadami Kodeksu.

19.2 Rodzaje badań naukowych

Naukowe badania antydopingowe mogą obejmować, na przykład, badania socjologiczne, behawioralne, prawne i etyczne, a także medyczne, analityczne i fizjologiczne. Powinny być prowadzone badania dotyczące opracowywania i oceny skuteczności programów szkoleniowych opartych o wyniki badań fizjologicznych i psychologicznych, które są spójne z zasadami Kodeksu oraz respektują prawa człowieka a także badania na temat wykorzystania nowych substancji lub metod opracowywanych przez naukę.

19.3 Koordynacja badań i udostępnianie wyników

Zachęca się do koordynacji naukowych badań antydopingowych poprzez WADA. Z zastrzeżeniem praw własności intelektualnej, kopie wyników naukowych badań antydopingowych powinny być przekazywane do WADA oraz, gdy zasadne, udostępniane odpowiednim sygnatariuszom i sportowcom oraz innym osobom.

19.4 Praktyki badań naukowych

Naukowe badania antydopingowe powinny być zgodne z uznawanymi na całym świecie praktykami etycznymi.

19.5 Badania naukowe z wykorzystaniem substancji zabronionych i metod zabronionych

W badaniach naukowych nie powinno się podawać sportowcom substancji zabronionych ani stosować metod zabronionych.

19.6 Niewłaściwe wykorzystanie wyników badań naukowych

Należy przedsięwziąć odpowiednie środki bezpieczeństwa by wyniki naukowych badań antydopingowych nie zostały wykorzystane w sposób niewłaściwy oraz aby nie zostały zastosowane w dopingu.

CZEŚĆ TRZECIA

ROLE I OBOWIĄZKI

Wszyscy sygnatariusze będą działać w duchu partnerstwa i współpracy w celu zapewnienia sukcesu walki z dopingiem w sporcie i poszanowania Kodeksu

[Komentarz: O obowiązkach sygnatariuszy i uczestników mówi się w różnych artykułach w Kodeksie. Obowiązki wymienione poniżej są obowiązkami dodatkowymi].

ARTYKUŁ 20 DODATKOWE ROLE I OBOWIĄZKI SYGNATARIUSZY

20.1 Role i obowiązki Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego

- 20.1.1 Przyjęcie i wprowadzenie polityki oraz przepisów antydopingowych dla Igrzysk Olimpijskich zgodnych z Kodeksem.
- 20.1.2 Nałożenie na federacje międzynarodowe zrzeszone w ruchu olimpijskim wymogu przestrzegania niniejszego Kodeksu, jako warunku decydującego o ich uznaniu przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski.
- 20.1.3 Wstrzymanie części lub całości pomocy finansowej MKOl dla organizacji sportowych, które nie przestrzegają Kodeksu.
- 20.1.4 Podejmowanie odpowiednich działań w celu zniechęcania do zachowań niezgodnych z niniejszym Kodeksem zgodnie z Artykułem 23.5.
- 20.1.5 Zatwierdzanie i ułatwianie realizacji Programu Niezależny Obserwator.
- 20.1.6 Wymaganie od wszystkich sportowców oraz wszystkich osób z personelu pomocniczego sportowca, którzy uczestniczą w Igrzyskach Olimpijskich w roli trenera-nauczyciela, trenera, menadżera, pracownika zespołu, pracownika personelu medycznego lub paramedycznego zgody na przestrzeganie przepisów antydopingowych zgodnie z Kodeksem jako warunku takiego uczestnictwa.
- 20.1.7 Energiczne zwalczanie wszelkich potencjalnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, w tym badanie (sprawdzanie) w każdym przypadku stwierdzonego dopingu, czy mógł być z nim związany personel pomocniczy sportowca lub inne osoby.
- 20.1.8 Przyjmowanie ofert organizacji Igrzysk Olimpijskich tylko od krajów, których rząd ratyfikował, przyjął, zatwierdził lub przystąpił do Konwencji UNESCO oraz których krajowy komitet olimpijski, krajowy komitet paraolimpijski oraz krajowa organizacja antydopingowa przestrzegają Kodeksu.
- 20.1.9 Promowanie edukacji antydopingowej.
- 20.1.10 Współpraca z odpowiednimi organizacjami krajowymi i agencjami oraz innymi organizacjami antydopingowymi.

20.2 Role i obowiązki Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego

- 20.2.1 Przyjęcie i wprowadzenie polityki oraz przepisów antydopingowych dla Igrzysk Paraolimpijskich zgodnych z Kodeksem.
- 20.2.2 Nałożenie na krajowe komitety paraolimpijskie zrzeszone w ruchu olimpijskim wymogu przestrzegania niniejszego Kodeksu, jako warunku

decydującego o ich uznaniu przez Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski.

- 20.2.3 Wstrzymanie części lub całości pomocy finansowej Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego dla organizacji sportowych, które nie przestrzegają Kodeksu.
- 20.2.4 Podejmowanie odpowiednich działań w celu zniechęcania do zachowań niezgodnych z niniejszym Kodeksem zgodnie z Artykułem 23.5.
- 20.2.5 Zatwierdzanie i ułatwianie realizacji Programu Niezależny Obserwator.
- 20.2.6 Wymaganie od wszystkich sportowców oraz wszystkich osób z personelu pomocniczego sportowca, którzy uczestniczą w Igrzyskach Paraolimpijskich w roli trenera-nauczyciela, trenera, menadżera, pracownika zespołu, pracownika personelu medycznego lub paramedycznego zgody na przestrzeganie przepisów antydopingowych zgodnie z Kodeksem jako warunku takiego uczestnictwa.
- 20.2.7 Energiczne zwalczanie wszelkich potencjalnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, w tym badanie (sprawdzanie) w każdym przypadku stwierdzonego dopingu, czy mógł być z nim związany personel pomocniczy sportowca lub inne osoby.
- 20.2.8 Promowanie edukacji antydopingowej.
- 20.2.9 Współpraca z odpowiednimi organizacjami krajowymi i agencjami oraz innymi organizacjami antydopingowymi.

20.3 Role i obowiązki federacji międzynarodowych

- 20.3.1 Przyjęcie i wprowadzenie polityki oraz przepisów antydopingowych zgodnych z Kodeksem.
- 20.3.2 Wymaganie jako warunku członkostwa zgodności polityki, przepisów i programów federacji krajowych z Kodeksem.
- 20.3.3 Wymaganie przestrzegania przepisów antydopingowych zgodnych z Kodeksem przez wszystkich sportowców i oraz wszystkie osoby z personelu pomocniczego sportowca, którzy uczestniczą w roli trenera-nauczyciela, trenera, menadżera, pracownika zespołu, pracownika personelu medycznego lub paramedycznego w zawodach lub w działaniach zatwierdzonych lub zorganizowanych przez federację międzynarodową lub jedną z jej organizacji członkowskich jako warunku takiego uczestnictwa.
- 20.3.4 Wymaganie, aby sportowcy, którzy nie są regularnymi członkami federacji międzynarodowej lub jednej z jej członkowskich federacji krajowych stawali się na pobranie próbek oraz dokładnie informowali o aktualnym miejscu swego pobytu w ramach zarejestrowanej grupy

sportowców poddawanych badaniom tej federacji zgodnie z warunkami określającymi prawo do udziału w zawodach określone przez federację międzynarodową lub, odpowiednio, organizatora ważnych zawodów.

[Komentarz do Artykułu 20.3.4: Powyższy przepis obejmuje, na przykład, sportowców występujących w ligach zawodowych].

- 20.3.5 Wymaganie, aby każda federacja krajowa wprowadziła przepisy wymagające od wszystkich sportowców oraz wszystkich osób z personelu pomocniczego sportowca, którzy uczestniczą w zawodach lub działaniach zatwierdzonych lub zorganizowanych przez federację krajową lub jedną z jej organizacji członkowskich w roli trenera-nauczyciela, trenera, menadżera, pracownika zespołu, pracownika personelu medycznego lub paramedycznego zgody na przestrzeganie przepisów antydopingowych zgodnie z Kodeksem jako warunku takiego uczestnictwa.
- 20.3.6 Podejmowanie odpowiednich działań w celu zniechęcenia do zachowań niezgodnych z niniejszym Kodeksem zgodnie z Artykułem 23.5.
- 20.3.7 Wyrażanie zgody na prowadzenie oraz ułatwianie prowadzenia Programu Niezależny Obserwator na zawodach międzynarodowych.
- 20.3.8 Częściowe lub całkowite wstrzymanie pomocy finansowej dla tych członkowskich federacji krajowych, które nie przestrzegają Kodeksu.
- 20.3.9 Energiczne zwalczanie wszelkich potencjalnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, w tym badanie (sprawdzanie) w każdym przypadku stwierdzonego dopingu, czy mógł być z nim związany personel pomocniczy sportowca lub inne osoby.
- 20.3.10 Po 1 stycznia 2010 r. uczynienie wszystkiego, co możliwe, aby przyznawać organizację mistrzostw świata tylko tym krajom, których rząd ratyfikował, przyjął, zatwierdził lub przystąpił do Konwencji UNESCO oraz których krajowy komitet olimpijski, krajowy komitet paraolimpijski oraz krajowa organizacja antydopingowa przestrzegają Kodeksu.
- 20.3.11 Promowanie edukacji antydopingowej.
- 20.3.12 Współpraca z odpowiednimi organizacjami krajowymi i agencjami oraz innymi organizacjami antydopingowymi.

20.4 Role i obowiązki Krajowych Komitetów Olimpijskich i Krajowych Komitetów Paraolimpijskich

- 20.4.1 Zapewnienie zgodności ich polityki i przepisów antydopingowych z Kodeksem.

- 20.4.2 Stawianie jako warunku członkostwa lub uznania, aby polityka i przepisy antydopingowe federacji krajowych były zgodne z odpowiednimi przepisami Kodeksu.
- 20.4.3 Wymaganie, aby sportowcy, którzy nie są regularnymi członkami federacji krajowej stawiali się na pobranie próbek oraz dokładnie informowali o aktualnym miejscu swego pobytu w ramach zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom, jeśli będzie to wymagane w roku poprzedzającym Igrzyska Olimpijskie lub Igrzyska Paraolimpijskie jako warunku uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich.
- 20.4.4 Współpraca z krajową organizacją antydopingową, której podlegają wyżej wymienieni sportowcy.
- 20.4.5 Wymaganie, aby każda federacja krajowa krajowego komitetu olimpijskiego i/lub krajowego komitetu paraolimpijskiego wprowadziła przepisy wymagające od wszystkich osób z personelu pomocniczego sportowca, którzy uczestniczą w zawodach lub działaniach zatwierdzonych lub zorganizowanych przez federację krajową lub jedną z jej organizacji członkowskich w roli trenera-nauczyciela, trenera, menadżera, pracownika zespołu, pracownika personelu medycznego lub paramedycznego zgody na przestrzeganie przepisów antydopingowych zgodnych z Kodeksem jako warunku takiego uczestnictwa.
- 20.4.6 Częściowe lub całkowite wstrzymanie pomocy finansowej, w dowolnym okresie obowiązywania kary zakazu startów, dla dowolnego sportowca lub personelu pomocniczego sportowca, którzy naruszyli przepisy antydopingowe.
- 20.4.7 Częściowe lub całkowite wstrzymanie pomocy finansowej dla tych członkowskich lub uznanych federacji krajowych, które nie przestrzegają Kodeksu.
- 20.4.8 Energiczne zwalczanie wszelkich potencjalnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, w tym badanie (sprawdzanie) w każdym przypadku stwierdzonego dopingu, czy mógł być z nim związany personel pomocniczy sportowca lub inne osoby.
- 20.4.9 Promowanie edukacji antydopingowej.
- 20.4.10 Współpraca z odpowiednimi organizacjami krajowymi i agencjami oraz innymi organizacjami antydopingowymi.

20.5 Role i obowiązki krajowych organizacji antydopingowych

- 20.5.1 Przyjęcie i wprowadzenie polityki i przepisów antydopingowych zgodnych z Kodeksem.

- 20.5.2 Współpraca z innymi odpowiednimi krajowymi organizacjami i agencjami oraz innymi organizacjami antydopingowymi.
- 20.5.3 Zachęcanie do przeprowadzania wzajemnych badań między krajowymi organizacjami antydopingowymi.
- 20.5.4 Promowanie badań antydopingowych.
- 20.5.5 W przypadku finansowania częściowe lub całkowite wstrzymanie pomocy finansowej, w dowolnym okresie obowiązywania kary zakazu startów, dla tych sportowców lub przedstawicieli personelu pomocniczego sportowca, którzy naruszyli przepisy antydopingowe.
- 20.5.6 Energiczne zwalczanie wszelkich potencjalnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, w tym badanie (sprawdzanie) w każdym przypadku stwierdzonego dopingu, czy mógł być z nim związany personel pomocniczy sportowca lub inne osoby.
- 20.5.7 Promowanie edukacji antydopingowej.

20.6 Role i obowiązki organizatorów ważnych zawodów

- 20.6.1 Przyjęcie i wprowadzenie polityki i przepisów antydopingowych dla swoich zawodów, zgodnych z Kodeksem.
- 20.6.2 Podejmowanie odpowiednich działań w celu zniechęcania do zachowań niezgodnych z Kodeksem, zgodnie z Artykułem 23.5.
- 20.6.3 Wyrażanie zgody na prowadzenie oraz ułatwianie prowadzenia Programu Niezależny Obserwator.
- 20.6.4 Wymaganie, aby wszyscy sportowcy oraz każda osoba z personelu pomocniczego sportowca, którzy uczestniczą w zawodach w roli trenera-nauczyciela, trenera, menadżera, pracownika zespołu, pracownika personelu medycznego lub paramedycznego wyraziły zgodę na przestrzeganie przepisów antydopingowych zgodnie z Kodeksem jako warunku takiego uczestnictwa.
- 20.6.5 Energiczne zwalczanie wszelkich potencjalnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, w tym badanie (sprawdzanie) w każdym przypadku stwierdzonego dopingu, czy mógł być z nim związany personel pomocniczy sportowca lub inne osoby.
- 20.6.6 Po 1 stycznia 2010 r. uczynienie wszystkiego, co możliwe, aby przyznawać organizację zawodów tylko tym krajom, których rząd ratyfikował, przyjął, zatwierdził lub przystąpił do Konwencji UNESCO oraz których krajowy komitet olimpijski, krajowy komitet paraolimpijski oraz krajowa organizacja antydopingowa przestrzegają Kodeksu.
- 20.6.7 Promowanie edukacji antydopingowej.

20.6.8 Współpraca z odpowiednimi organizacjami krajowymi i agencjami oraz innymi organizacjami antydopingowymi.

20.7 Role i obowiązki WADA

20.7.1 Przyjęcie i wprowadzenie polityki i procedur antydopingowych, które są zgodne z Kodeksem.

20.7.2 Monitorowanie przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy.

20.7.3 Zatwierdzanie standardów międzynarodowych związanych z wdrożeniem Kodeksu.

20.7.4 Akredytowanie i ponowne akredytowanie laboratoriów do przeprowadzania analiz próbek lub upoważniania innych do przeprowadzania analiz próbek.

20.7.5 Opracowywanie i zatwierdzanie modeli najlepszych praktyk.

20.7.6 Promowanie, prowadzenie, zlecenie, finansowanie i koordynowanie badań antydopingowych oraz promowanie edukacji antydopingowej.

20.7.7 Opracowywanie i prowadzenie skutecznego Programu Niezależny Obserwator.

20.7.8 Przeprowadzanie kontroli dopingowej zgodnie z upoważnieniem udzielonym przez inne organizacje antydopingowe oraz współpraca z odpowiednimi organizacjami krajowymi i międzynarodowymi oraz agencjami, w tym, między innymi, ułatwianie badań i śledztw.

ARTYKUŁ 21 DODATKOWE ROLE I OBOWIĄZKI SPORTOWCÓW I INNYCH OSÓB

21.1 Role i obowiązki sportowców

- 21.1.1 Znajomość i przestrzeganie obowiązującej polityki i wszystkich przepisów antydopingowych przyjętych zgodnie z Kodeksem.
- 21.1.2 Dostępność podczas pobierania próbek.
- 21.1.3 Odpowiedzialność, w kontekście zwalczania dopingu, za to, co spożywają i używają.
- 21.1.4 Informowanie personelu medycznego o ciążyącym na nich obowiązku nie używania substancji zabronionych oraz nie stosowania metod zabronionych oraz odpowiedzialność za sprawdzenie, czy leczenie medyczne, jakemu są poddawani nie narusza polityki i przepisów antydopingowych przyjętych zgodnie z Kodeksem.

21.2 Role i obowiązki personelu pomocniczego sportowców

- 21.2.1 Znajomość i przestrzeganie polityki i przepisów antydopingowych przyjętych zgodnie z Kodeksem, które dotyczą ich samych lub sportowców, którym pomagają.
- 21.2.2 Współpraca z programem badań sportowców.
- 21.2.3 Wywieranie wpływu na wartości i zachowanie sportowców w celu promowania zachowań antydopingowych.

ARTYKUŁ 22 UDZIAŁ RZĄDÓW

Dowodem na to, że rząd aktywnie angażuje się w propagowanie i stosowanie zasad określonych w Kodeksie jest podpisanie Deklaracji Kopenhaskiej w sprawie zwalczania dopingu w sporcie 3 marca 2003 r. oraz ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie lub przystąpienie do Konwencji UNESCO. Poniższe Artykuły określają oczekiwania sygnatariuszy w tym zakresie.

- 22.1 Każdy rząd podejmie wszelkie działania i środki niezbędne do przestrzegania Konwencji UNESCO.
- 22.2 Każdy rząd zachęci wszystkie swoje służby publiczne lub agencje do wymiany informacji z organizacjami antydopingowymi, które mogą się przydać w walce z dopingiem, gdy takie działanie nie jest zabronione przez prawo.
- 22.3 Każdy rząd uznaje arbitraż jako preferowany sposób rozstrzygania sporów dotyczących dopingu.
- 22.4 Wszystkie inne działania rządu związane z walką z dopingiem w sporcie będą zharmonizowane z Kodeksem.
- 22.5 Rządy powinny spełnić oczekiwania niniejszego Artykułu do 1 stycznia 2010 r.
- 22.6 Jeśli rząd nie ratyfikuje, nie przyjmie, nie zatwierdzi lub nie przystąpi do Konwencji UNESCO do 1 stycznia 2010 r. lub nie będzie przestrzegał Konwencji UNESCO po tym terminie, jedną z możliwych sankcji będzie uniemożliwienie takiemu rządowi składania oferty na organizację zawodów zgodnie z Artykułami 20.1.8 (Międzynarodowy Komitet Olimpijski), 20.3.10 (Międzynarodowa Federacja) i 20.6.6 (Organizator ważnych zawodów). Inne dodatkowe sankcje mogą obejmować, na przykład, przepadek urzędów i stanowisk w WADA; uniemożliwienie organizacji lub nie przyjęcie żadnej kandydatury na zorganizowanie jakichkolwiek zawodów międzynarodowych w kraju, anulowanie zawodów międzynarodowych; symboliczne konsekwencje oraz inne konsekwencje zgodnie z Kartą Olimpijską.

[Komentarz do Artykułu 22: Większość rządów nie może być stronami lub być związanymi prywatnymi nierządowymi dokumentami takimi jak Kodeks. Z tego powodu rządów nie prosi się, aby były sygnatariuszami Kodeksu, ale raczej aby podpisały Deklarację Kopenhaską oraz ratyfikowały, przyjęły, zatwierdziły lub przystąpiły do Konwencji UNESCO. Chociaż mechanizmy przyjęcia mogą się różnić, wysiłek podejmowany w celu zwalczania dopingu przy pomocy skoordynowanego i zharmonizowanego programu, o jakim mowa w Kodeksie, jest wspólnym wysiłkiem podejmowanym przez ruch sportowy i rządy].

CZEŚĆ CZWARTA

Przyjęcie, zgodność, zmiana i interpretacja

ARTYKUŁ 23 PRZYJĘCIE, ZGODNOŚĆ I ZMIANA

23.1 Przyjęcie Kodeksu

23.1.1 Następujące organizacje są sygnatariuszami przyjmującymi Kodeks: WADA, Międzynarodowy Komitet Olimpijski, federacje międzynarodowe, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, Krajowe Komitety Olimpijskie, Krajowe Komitety Paraolimpijskie, organizatorzy ważnych zawodów sportowych oraz krajowe organizacje antydopingowe. Organizacje te przyjmują Kodeks podpisując deklarację przyjęcia po przyjęciu deklaracji przez ich odpowiednie organy kierownicze.

[Komentarz do Artykułu 23.1.1: Każdy sygnatariusz akceptujący Kodeks podpisuje oddzielnie identyczny egzemplarz standardowej wspólnej deklaracji przyjęcia i dostarcza go do WADA. Akt przyjęcia następuje zgodnie z regulaminem każdej organizacji. Na przykład w wypadku federacji międzynarodowej przyjęcia dokonuje jej kongres a w przypadku WADA jej Rada Założycielska].

23.1.2 Inne organizacje sportowe, które nie podlegają sygnatariuszowi, mogą również przyjąć Kodeks, na zaproszenie wystosowane przez WADA.

[Komentarz do Artykułu 23.1.2: Te ligi zawodowe, które aktualnie nie podlegają żadnym rządowi lub federacji międzynarodowej, zostaną zachęczone do przyjęcia Kodeksu].

23.1.3 Lista wszystkich organizacji i instytucji, które przyjęły Kodeks zostanie opublikowana przez WADA.

23.2 Wprowadzenie Kodeksu

23.2.3 Sygnatariusze wprowadzą odpowiednie postanowienia Kodeksu poprzez politykę, statuty, przepisy lub regulacje zgodnie ze swoimi kompetencjami.

23.2.2 Następujące Artykuły (oraz związane z nimi komentarze) odnoszące się do zakresu działań antydopingowych, które wykonuje organizacja antydopingowa, muszą być wdrożone przez sygnatariuszy bez istotnych zmian (dozwolone są jedynie drobne zmiany językowe ułatwiające odwołania do nazwy organizacji, sportu, numerów akapitów itp.):

- Artykuł 1 (Definicja dopingu)
- Artykuł 2 (Naruszenia przepisów antydopingowych)
- Artykuł 3 (Dowód dopingu)
- Artykuł 4.2.2 (Substancje określone)
- Artykuł 4.3.3 (Ustalenie przez WADA listy zabronionych)
- Artykuł 7.6 (Wycofanie się ze sportu)

- Artykuł 9 (Automatyczna dyskwalifikacja wyników indywidualnych)
- Artykuł 10 (Kary nakładane na osoby)
- Artykuł 11 (Konsekwencje dla zespołów)
- Artykuł 13 (Odwołania) z wyjątkiem 13.2.2 i 13.5
- Artykuł 15.4 (Wzajemne uznawanie)
- Artykuł 17 (Przedawnienie)
- Artykuł 24 (Interpretacja Kodeksu)
- Załącznik 1 - Definicje

Nie wolno dodawać żadnych dodatkowych postanowień do przepisów sygnatariusza, które zmieniają skutek Artykułów wyszczególnionych w niniejszym Artykule.

23.2.3 Przy wprowadzaniu Kodeksu sygnatariuszy zachęca się do stosowania modeli najlepszych praktyk zalecanych przez WADA.

23.3 Przestrzeganie Kodeksu

23.3.1 Sygnatariusze zostaną uznani za strony przestrzegające Kodeksu dopiero po przyjęciu przez nie i wdrożeniu Kodeksu zgodnie z Artykułami 23.1 i 23.2. Po wycofaniu zgody na przyjęcie Kodeksu sygnatariusze uważani będą za strony nie przestrzegające Kodeksu.

23.4 Monitorowanie przestrzegania Kodeksu i Konwencji UNESCO

23.4.1 Przestrzeganie Kodeksu będzie monitorowane przez WADA lub kontrolowane w inny sposób zaaprobowany przez WADA. Przestrzeganie zobowiązań określonych w Konwencji UNESCO będzie monitorowane w sposób ustalony przez Konferencję Stron Konwencji UNESCO, po konsultacjach z państwami-stronami oraz WADA.

WADA służy radą rządów w sprawie wdrożenia Kodeksu przez sygnatariuszy oraz służy radą sygnatariuszom w sprawie ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do Konwencji UNESCO przez rządy.

23.4.2 Aby ułatwić monitorowanie, każdy sygnatariusz będzie informował WADA o przestrzeganiu Kodeksu co dwa lata oraz wyjaśniał powody, dla których Kodeks nie jest przestrzegany.

23.4.3 Jeśli sygnatariusz nie dostarczy informacji na temat przestrzegania Kodeksu zażądanych przez WADA dla celów Artykułu 23.4.2 lub jeśli

sygnatariusz nie dostarczy WADA informacji zgodnie z innymi artykułami Kodeksu, może być uznany za sygnatariusza, który nie przestrzega Kodeksu.

23.4.4 Wszystkie raporty zgodności przygotowane przez WADA podlegają zatwierdzeniu przez Radę Założycielską WADA. Przed umieszczeniem w raporcie sygnatariusza, który nie przestrzega kodeksu, WADA przeprowadzi odpowiednią rozmowę. Każdy raport WADA, który stwierdza, że sygnatariusz nie przestrzega Kodeksu, musi być zatwierdzony przez Radę Założycielską WADA na odbytym posiedzeniu po umożliwieniu sygnatariuszowi przedłożenia Radzie Założycielskiej pisemnego wyjaśnienia. Od decyzji podjętej przez Radę Założycielską WADA stwierdzającej, że sygnatariusz nie przestrzega Kodeksu można się odwołać zgodnie z Artykułem 13.5.

23.4.5 WADA składa raport o zgodności do Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego, federacji międzynarodowych oraz organizatorów ważnych zawodów. Raporty te są także podawane do wiadomości publicznej.

23.4.6 WADA rozpatruje wyjaśnienia dotyczące nieprzestrzegania oraz, w wyjątkowych sytuacjach, może zarekomendować Międzynarodowemu Komitetowi Olimpijskiemu, Międzynarodowemu Komitetowi Paraolimpijskiemu, federacjom międzynarodowym oraz organizatorom ważnych zawodów, aby wyjątkowo usprawiedliwili nieprzestrzeganie.

[Komentarz do Artykułu 23.4.6: WADA uznaje, że wśród sygnatariuszy i rządów istnieją istotne różnice w zakresie doświadczenia w zwalczaniu dopingu, zasobach oraz przepisach prawnych, w jakich działania dotyczące zwalczania dopingu są prowadzone. WADA uwzględni te różnice podejmując decyzję o tym, czy dana organizacja przestrzega Kodeksu].

23.5 Dodatkowe konsekwencje nieprzestrzegania Kodeksu przez Sygnatariusza

Nieprzestrzeganie Kodeksu przez dowolnego Sygnatariusza może wiązać się z dodatkowymi konsekwencjami oprócz zakazu ubiegania się o organizację zawodów zgodnie z Artykułami 20.1.8 (Międzynarodowy Komitet Olimpijski), 20.3.10 (Federacje międzynarodowe) i 10.6.6 (Organizatorzy ważnych zawodów), na przykład: przypadkiem urzędów i stanowisk w WADA; zakaz lub odmowa składania oferty zorganizowania zawodów międzynarodowych w kraju; odwołanie zawodów międzynarodowych; konsekwencje symboliczne i inne konsekwencje zgodnie z Kartą Olimpijską.

Od takich kar Sygnatariusz może się odwołać do Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS) zgodnie z Artykułem 13.5.

23.6 Zmiana Kodeksu

23.6.1 WADA odpowiada za nadzór nad rozwojem i doskonaleniem Kodeksu, a sportowcy i sygnatariusze oraz rządy są zaproszeni do uczestniczenia w takim procesie.

- 23.6.2 WADA zainicjuje wprowadzenie zaproponowanych zmian do Kodeksu oraz dopilnuje, aby następowało to w drodze konsultacji, podczas których otrzymywane i przekazywane będą propozycje zmian oraz będzie koordynować proces opiniotwórczy między sportowcami, sygnatariuszami i rządami dotyczący zaproponowanych zmian.
- 23.6.3 Poprawki do Kodeksu po odpowiednich konsultacjach są przyjmowane większością dwóch trzecich głosów przez Radę Założycielską WADA przy większości głosów oddanych przez członków z sektora publicznego i ruchu olimpijskiego. Jeśli nie określono inaczej, poprawki wchodzi w życie trzy miesiące od ich przyjęcia.
- 23.6.4 Sygnatariusze odpowiednio zmieniają swoje przepisy tak, aby można było wdrożyć Kodeks 2009 w dniu 1 stycznia 2009 r. lub wcześniej, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2009 r. Sygnatariusze wprowadzą wszystkie odpowiednie poprawki do Kodeksu w ciągu jednego roku od ich przyjęcia przez Radę Założycielską WADA.

23.7 Odrzucenie Kodeksu

- 23.7.1 Sygnatariusze mogą odrzucić Kodeks; o swym zamiarze muszą powiadomić WADA sześć miesięcy wcześniej.

ARTYKUŁ 24 INTERPRETACJA KODEKSU

- 24.1** Oficjalny tekst Kodeksu będzie znajdował się w WADA oraz zostanie opublikowany w językach angielskim i francuskim. W razie jakiegokolwiek sprzeczności między wersją angielską i francuską, wersją obowiązującą będzie wersja w języku angielskim.
- 24.2** Komentarze do różnych postanowień Kodeksu mają za zadanie pomóc w interpretacji Kodeksu.
- 24.3** Kodeks będzie interpretowany jako niezależny i autonomiczny tekst, a nie przez odwołanie do istniejącego prawa lub statutów sygnatariuszy lub rządów.
- 24.4** Tytuły różnych Części i Artykułów Kodeksu zostały użyte wyłącznie dla wygody i nie stanowią części Kodeksu ani w żaden sposób nie wpływają na język postanowień, do których się odwołują.
- 24.5** Kodeks nie działa wstecz w odniesieniu do jakichkolwiek spraw nie uregulowanych przed dniem przyjęcia Kodeksu przez sygnatariusza i włączenia go do jego własnych przepisów. Jednakże naruszenia przepisów antydopingowych popełnione przed wprowadzeniem Kodeksu będą liczyły się jako „pierwsze naruszenia” lub „drugie naruszenia” dla celów ustalenia kar zgodnie z Artykułem 10 za kolejne naruszenia, popełnione po wprowadzeniu Kodeksu.
- 24.6** Cel, zakres oraz organizacja Światowego Programu Antydopingowego oraz Kodeksu i Załącznika I – Definicje stanowią integralne części Kodeksu.

ARTYKUŁ 25 PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

25.1 Ogólne stosowanie Kodeksu 2009

Kodeks 2009 obowiązuje w całości od 1 stycznia 2009 r. („Data wejścia w życie”).

25.2 Niestosowanie wstecz, chyba że ma zastosowanie zasada „Lex Mitior”

Dowolna sprawa dotycząca naruszenia przepisów antydopingowych tocząca się w Dniu wejścia w życie oraz każda sprawa dotycząca naruszenia przepisów antydopingowych wniesiona po Dniu wejścia w życie z powodu naruszenia przepisów antydopingowych, które wystąpiły przed Datą wejścia w życie podlega materialnym przepisom antydopingowym obowiązującym w czasie wystąpienia domniemanego naruszenia przepisów antydopingowych, chyba że organ orzekający w sprawie ustali, że w okolicznościach sprawy odpowiednio stosuje się zasadę „lex mitior”.

25.3 Stosowanie do decyzji wydanych przed Kodeksem 2009

W przypadku spraw, w których ostateczna decyzja stwierdzająca naruszenie przepisów antydopingowych została wydana przed Datą wejścia w życie, ale sportowiec lub inna osoba nadal odbywa karę zakazu startów w Dniu wejścia w życie, sportowiec lub inna osoba może zwrócić się do organizacji antydopingowej, które odpowiadała za zarządzanie wynikami w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych z wnioskiem o rozważenie skrócenia kary zakazu startów w świetle Kodeksu 2009. Taki wniosek musi być złożony przed upływem kary zakazu startów. Od decyzji wydanej przez organizację antydopingową można się odwołać zgodnie z Artykułem 13.2. Kodeksu 2009 nie stosuje się do żadnej sprawy o naruszenie przepisów antydopingowych, gdy wydana została decyzja ostateczna stwierdzająca naruszenie przepisów antydopingowych a czas kary zakazu startów upłynął.

25.4 Stosowanie do konkretnych naruszeń popełnionych przed wprowadzeniem Kodeksu

Dla celów stosowania Artykułu 19.7.1 naruszenia przepisów antydopingowych popełnione przed wejściem Kodeksu w życie, gdy naruszenie wiązało się z substancją, która zgodnie z Kodeksem 2009 należy do kategorii substancji określonych a nałożona kara zakazu startów jest krótsza niż dwa (2) lata, naruszenie popełnione przed wejściem Kodeksu w życie może podlegać karze skróconej (RS).

[Komentarz do Artykułu 25.4: W sytuacji innej niż opisana w Artykule 25.3, gdy ostateczna decyzja stwierdzająca naruszenie przepisów antydopingowych została wydana przed wprowadzeniem Kodeksu lub zgodnie z Kodeksem przed wejściem w życie Kodeksu 2009 a nałożona kara zakazu startów została całkowicie odbyta, Kodeksu 2009 nie można stosować do zmiany charakteru wcześniejszego naruszenia].

25.5 Dodatkowe zmiany Kodeksu

Wszelkie późniejsze zmiany Kodeksu wchodzi w życie zgodnie z postanowieniem Artykułu 23.6.

ZAŁĄCZNIK 1

DEFINICJE

ADAMS: Anti-Doping Administration and Management System [Antydopingowy System Administracyjno-Zarządzający] – internetowa baza danych służąca do wprowadzania, przechowywania, udostępniania i raportowania danych ułatwiająca interesariuszom i WADA prowadzenie ich działań antydopingowych zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych.

Badanie: Części procesu kontroli dopingowej obejmujące planowanie rozkładu badań, pobieranie próbek, postępowanie z próbką oraz przewożenie próbki do laboratorium.

Badanie ukierunkowane (targetowe): Wybór sportowców do badań, gdy konkretni sportowcy lub grupy sportowców wybierani są w sposób nieprzypadkowy do badań w określonym czasie.

Bez wcześniejszego powiadomienia: Kontrola dopingowa, która odbywa się bez wcześniejszego ostrzeżenia sportowców oraz podczas której sportowiec znajduje się pod dozorem od momentu powiadomienia aż do pobrania próbki.

Brak istotnej winy lub zaniedbania: Twierdzenie sportowca, że jego wina lub zaniedbanie, oceniane z punktu widzenia wszystkich okoliczności oraz po wzięciu pod uwagę kryteriów decydujących o braku winy lub zaniedbania, nie była istotna w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych.

Brak winy lub zaniedbania: Twierdzenie sportowca, że nie wiedział lub nie podejrzewał i że nie mógł wiedzieć ani podejrzewać, nawet przy zachowaniu maksymalnej ostrożności, że użył lub że mu podano substancję zabronioną lub metodę zabronioną.

CAS: Sportowy Sąd Arbitrażowy.

Czas zawodów: Czas od początku do końca zawodów ustalony przez organ kierowniczy zawodów.

Dyskwalifikacja: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* poniżej.

Kodeks: Światowy Kodeks Antydopingowy

Konkurs: Jeden wyścig, mecz, gra lub jedne zawody lekkoatletyczne. Na przykład, mecz koszykówki lub finał sprintu na 100 m podczas Igrzysk Olimpijskich. W wypadku wyścigów etapowych lub innych zawodów lekkoatletycznych, w których nagrody przyznawane są codziennie lub co jakiś czas, różnica między konkursem a zawodami zostanie określona w przepisach odpowiedniej federacji międzynarodowej.

Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych: Za naruszenie przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę może być nałożona jedna z następujących kar: (a) dyskwalifikacja oznacza unieważnienie wyników sportowca w konkretnym konkursie lub zawodach oraz wszystkie wynikające z tego konsekwencje w tym przepadek jakichkolwiek medali, punktów i nagród; (b) zakaz startów oznacza, że sportowiec lub inna osoba nie może w określonym czasie uczestniczyć w jakimkolwiek konkursie lub innych działaniach ani być beneficjentem funduszy zgodnie z Artykułem 10.9; oraz (c) tymczasowe zawieszenie oznacza, że sportowiec lub inna osoba nie może tymczasowo uczestniczyć w żadnym konkursie przed ostateczną decyzją podjętą na przesłuchaniu przeprowadzonym zgodnie z Artykułem 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania).

Konwencja UNESCO: Międzynarodowa Konwencja o Zwalczaniu Dopingu w Sporcie przyjęta na 33 sesji Konferencji Ogólnej UNESCO 19 października 2005 wraz z wszystkimi poprawkami przyjętymi przez Państwa-Strony Konwencji oraz Konferencję Stron Międzynarodowej Konwencji o Zwalczaniu Dopingu w Sporcie.

Kontrola dopingowa: Wszystkie kroki i procesy od planowania rozkładu badań do ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym obejmujące wszystkie kroki i procesy pośrednie, takie jak dostarczanie informacji o miejscu pobytu, pobieranie i postępowanie z próbkami, analizę laboratoryjną, wyłączenia dla celów terapeutycznych, zarządzanie wynikami i przesłuchania.

Krajowa organizacja antydopingowa: Jednostka(i) wyznaczona przez każdy kraj jako posiadająca główne kompetencje i odpowiedzialność za przyjęcie i wprowadzenie przepisów antydopingowych, kierowanie pobieraniem próbek, zarządzaniem wynikami badania oraz przeprowadzaniem przesłuchań – wszystko na szczeblu krajowym. Także jednostka, która może być wyznaczona przez kilka krajów i która będzie pełniła rolę regionalnej organizacji antydopingowej dla takich krajów. Jeśli odpowiednie władze publiczne nie wyznaczyły takiej jednostki, taką jednostką będzie Krajowy Komitet Olimpijski danego kraju lub instytucja wyznaczona przez Krajowy Komitet Olimpijski.

Krajowy Komitet Olimpijski: Organizacja uznana przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski. Pojęcie Krajowy Komitet Olimpijski obejmuje też Krajową Konfederację Sportową w tych krajach, w których Krajowa Konfederacja Sportowa wykonuje typowe obowiązki Krajowego Komitetu Olimpijskiego w dziedzinie zwalczania dopingu.

Lista zabronionych: Lista zawierająca substancje zabronione i metody zabronione.

Manipulowanie: Zmiana dla niewłaściwego celu lub w niewłaściwy sposób; wywieranie niewłaściwego wpływu; niewłaściwe działanie, utrudnianie, wprowadzanie w błąd lub uczestniczenie w oszukańczym działaniu w celu zmiany wyników lub zapobieżeniu przed wystąpieniem normalnych procedur lub przekazywanie nieprawdziwych informacji organizacji antydopingowej.

Marker: Związek, grupa związków lub parametrów biologicznych, które wskazują na użycie substancji zabronionej lub zastosowanie metody zabronionej.

Metabolit: Dowolna substancja wyprodukowana w procesie biologicznego przetworzenia.

Metoda zabroniona: Każda metoda opisana jako zabroniona na Liście zabronionych.

Niekorzystny wynik badania: Raport sporządzony przez laboratorium lub inną jednostkę badawczą zatwierdzoną przez WADA stwierdzający zgodnie z międzynarodowym standardem dla laboratoriów i związanymi z nim dokumentami technicznymi obecność w próbce substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów (w tym podwyższone ilości substancji endogennych) lub dowody użycia metody zabronionej.

Nielegalny handel: Sprzedaż, dawanie, podawanie, przewożenie, wysyłanie, dostarczanie lub rozprowadzanie substancji zabronionej lub metody zabronionej (fizycznie lub przy pomocy Internetu lub innymi sposobami) przez sportowca, personel pomocniczy sportowca lub przez dowolną inną osobę podlegającą jurysdykcji organizacji antydopingowej dowolnej stronie trzeciej. Definicja nie obejmuje działań personelu medycznego prowadzonych „w dobrej wierze”,

wiążących się z używaniem substancji zabronionych dla zgodnych z prawem i faktycznie koniecznych celów terapeutycznych lub inaczej uzasadnionych oraz nie obejmuje działań związanych z substancjami zabronionymi, które nie są zabronione w badaniach prowadzonych poza zawodami, chyba że suma okoliczności wskazuje, że takie substancje zabronione nie są/nie będą stosowane dla zgodnych z prawem i uzasadnionych celów terapeutycznych.

Niepełnoletni: Osoba fizyczna, która nie osiągnęła wieku pełnoletności zgodnie z odpowiednimi przepisami swego kraju zamieszkania.

Organizacja antydopingowa: Sygnatariusz, który ma obowiązek przyjęcia przepisów określających zasady inicjowania, wprowadzania lub egzekwowania dowolnej części procesu kontroli dopingowej. Sygnatariuszami są, na przykład, Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, inni organizatorzy ważnych zawodów, którzy przeprowadzają badania na swoich zawodach, WADA, federacje międzynarodowe oraz krajowe organizacje antydopingowe.

Organizator ważnych zawodów: Kontynentalne stowarzyszenia Krajowych Komitetów Olimpijskich i innych międzynarodowych organizacji wielosportowych, które funkcjonują jako organ orzekający dla kontynentalnych, regionalnych lub innych zawodów międzynarodowych.

Osoba: Osoba fizyczna lub organizacja lub inna jednostka.

Personel pomocniczy sportowca: Każdy nauczyciel-trener (coach), trener, menadżer, agent, pracownicy zespołu, oficjel, personel medyczny lub paramedyczny, rodzic lub dowolna inna osoba pracująca z lub lecząca lub pomagająca sportowcowi uczestniczącemu w lub przygotowującemu się do zawodów sportowych.

Podczas zawodów: Jeśli w przepisach federacji międzynarodowej lub innej odpowiedniej organizacji antydopingowej nie określono inaczej, badanie podczas zawodów oznacza okres zaczynający się dwanaście godzin przed zawodami, w których sportowiec ma uczestniczyć trwający do końca takich zawodów oraz proces pobierania próbki związany z takimi zawodami.

Posiadanie: Faktyczne, fizyczne posiadanie lub domniemane posiadanie (które zostanie stwierdzone tylko jeśli osoba sprawuje wyłączną kontrolę nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje substancja/metoda zabroniona); jednakże jeśli osoba nie ma wyłącznej kontroli nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje zabroniona substancja/metoda domniemane posiadanie można stwierdzić jedynie wówczas, gdy osoba wiedziała o obecności zabronionej substancji/metody i zamierzała ją kontrolować. Nie będzie żadnego naruszenia przepisów antydopingowych tylko w oparciu o zarzut posiadania jeśli, przed otrzymaniem powiadomienia jakiegokolwiek rodzaju, że osoba dokonała naruszenia przepisów antydopingowych, osoba podjęła konkretne działania wskazujące, że osoba nigdy nie zamierzała posiadać oraz zrezygnowała z posiadania wyraźnie oświadczając ten zamiar organizacji antydopingowej. Bez uszczerbku dla czegokolwiek, co byłoby sprzeczne z niniejszą definicją, zakup (w tym poprzez Internet lub w inny sposób) substancji zabronionej lub metody zabronionej stanowi posiadanie przez osobę, która dokonuje zakupu.

[Komentarz do definicji Posiadania: Zgodnie z powyższą definicją sterydy znalezione w samochodzie sportowca będą stanowiły naruszenie, chyba że sportowiec udowodni, że ktoś inny używał samochodu; w takim wypadku organizacja antydopingowa musi udowodnić, że chociaż sportowiec nie miał wyłącznej

kontroli nad samochodem, sportowiec wiedział o sterydach i zamierzał przejąć kontrolę nad sterydami. Podobnie, w przypadku sterydów znalezionych w domowej apteczce, do której dostęp ma sportowiec i jego/jej małżonka(ek), organizacja antydopingowa musi dowieść, że sportowiec wiedział, że w apteczce znajdowały się sterydy oraz że sportowiec zamierzał przejąć kontrolę nad sterydami].

Poza zawodami: Każda kontrola dopingowa, która nie jest przeprowadzana podczas zawodów.

Program Niezależny Obserwator: Zespół obserwatorów działający pod kontrolą WADA, który prowadzi obserwacje i może udzielać konsultacji w procesie kontroli dopingowej na pewnych konkursach oraz informować o swoich spostrzeżeniach.

Próba: Celowe zachowanie, które stanowi istotny element zaplanowanego działania, którego kulminacją jest naruszenie przepisów antydopingowych. Jednakże próba naruszenia przepisów antydopingowych nie będzie stanowiła naruszenia przepisów antydopingowych, jeśli osoba zrezygnuje z próby naruszenia przepisów antydopingowych zanim zostanie ona odkryta i ujawniona przez osobę trzecią nie uczestniczącą w próbie naruszenia przepisów antydopingowych.

Próbka: Każdy materiał biologiczny pobrany w celu kontroli dopingowej.

[Komentarz do definicji Próbkki: Czasami twierdzono, że pobranie próbki krwi jest sprzeczne z przekonaniem religijnym lub kulturowym pewnych grup sportowców. Ustalono, że nie ma podstawy do takiego twierdzenia].

Przesłuchanie wstępne: Dla celów Artykułu 7.5, przyspieszone skrócone przesłuchanie mające miejsce przed przesłuchaniem zgodnie z Artykułem 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania), na którym sportowiec jest informowany o zarzutach oraz na którym ma możliwość przedstawienia swego stanowiska w formie pisemnej lub ustnej.

Sport indywidualny: Sport, który nie jest sportem zespołowym.

Sport zespołowy: Sport, w którym dozwolona jest zmiana zawodników w trakcie konkursu.

Sportowiec: Dowolna osoba, która uczestniczy w sporcie na szczeblu międzynarodowym (zgodnie z definicją każdej federacji międzynarodowej) lub szczeblu krajowym (zgodnie z definicją krajowej organizacji antydopingowej, w tym, między innymi, osoby znajdujące się w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom) oraz każdy inny zawodnik, który podlega jurysdykcji dowolnego sygnatariusza lub innej organizacji sportowej przyjmującej Kodeks. Wszystkie postanowienia Kodeksu, w tym, na przykład, dotyczące badań i wyłączeń dla celów terapeutycznych, muszą być stosowane do zawodników klasy międzynarodowej i krajowej. Niektóre krajowe organizacje antydopingowe mogą także poddawać badaniom i stosować przepisy antydopingowe do zawodników uprawiających sport dla celów rekreacyjnych a także do zawodników klasy mistrzowskiej, którzy nie są aktualnymi lub potencjalnymi zawodnikami krajowymi. Od krajowych organizacji antydopingowych nie wymaga się stosowania wszystkich aspektów Kodeksu do takich osób. Mogą być wprowadzone konkretne krajowe przepisy kontroli dopingowej stosowane w odniesieniu do zawodników nie będących zawodnikami klasy międzynarodowej lub klasy krajowej, co nie będzie w sprzeczności z Kodeksem. Zatem kraj może podjąć decyzję o poddawaniu badaniom zawodników uprawiających sport dla celów rekreacyjnych, ale nie musi wymagać stosowania wyłączeń dla celów terapeutycznych lub dostarczania informacji o pobycie zawodnika. Dla celów Artykułu 2.8

(Podawanie lub próba podawania) oraz dla celów informacji i edukacji antydopingowej sportowcem jest każda osoba, która uczestniczy w sporcie podlegającym dowolnemu sygnatariuszowi, rządowi lub innej organizacji sportowej przyjmującej Kodeks.

[Komentarz do definicji Sportowca: Definicja jasno stwierdza, że wszyscy sportowcy klasy międzynarodowej i krajowej podlegają przepisom antydopingowym Kodeksu; dokładne zdefiniowane sportu o randze międzynarodowej i randze krajowej pozostawia się przepisom antydopingowym federacji międzynarodowych i krajowych organizacji antydopingowych. Na szczeblu krajowym przepisy antydopingowe przyjęte zgodnie z Kodeksem stosuje się co najmniej do wszystkich osób będących członkami zespołów narodowych oraz wszystkich osób zakwalifikowanych do współzawodnictwa w dowolnych mistrzostwach krajowych w dowolnym sporcie. To jednak nie oznacza, że wszyscy tacy sportowcy muszą być umieszczeni w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom utworzonej przez krajową organizację antydopingową. Definicja pozwala także każdej krajowej organizacji antydopingowej, według jej uznania, na rozszerzenie jej programu kontroli antydopingowej i objęcia nią oprócz sportowców klasy krajowej także sportowców klasy niższej. Informacje i programy edukacyjne dotyczące zwalczania dopingu w sporcie powinny być kierowane do sportowców wszystkich klas].

Sportowiec klasy międzynarodowej: Sportowcy wyznaczeni przez jedną lub więcej federacji międzynarodowych i należący do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom przeprowadzanym przez federację międzynarodową.

Standard międzynarodowy: Standard przyjęty przez WADA uzupełniający Kodeks. Aby stwierdzić przestrzeganie standardu międzynarodowego (w przeciwieństwie do innego alternatywnego standardu, praktyki lub procedury) wystarczy ustalić właściwe spełnienie procedur określonych w standardzie międzynarodowym. Standardy międzynarodowe obejmują wszelkie dokumenty techniczne wydane zgodnie ze standardem międzynarodowym.

Substancja zabroniona: Każda substancja opisana jako zabroniona na Liście zabronionych.

Sygnatariusze: Jednostki podpisujące Kodeks i wyrażające zgodę na przestrzeganie Kodeksu, w tym Międzynarodowy Komitet Olimpijski, federacje międzynarodowe, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, Krajowe Komitety Olimpijskie, Krajowe Komitety Paraolimpijskie, organizatorzy ważnych zawodów, krajowe organizacje antydopingowe i WADA.

Tymczasowe zawieszenie: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* powyżej.

Uczestnik: Każdy sportowiec lub personel pomocniczy sportowca.

Ujawnić lub podać do publicznej wiadomości: Rozpowszechnić informacje lub podać do publicznej wiadomości lub osobom spoza kręgu osób uprawnionych do wcześniejszego powiadomienia zgodnie z Artykułem 14.

Użycie: Wykorzystywanie, stosowanie, przyjmowanie, wstrzykiwanie lub spożywanie dowolnym sposobem dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej.

WADA: Światowa Agencja antydopingowa.

Wynik nietypowy: Raport laboratorium lub innej jednostki zatwierdzonej przez WADA, który wymaga dalszego badania zgodnie z międzynarodowym standardem dla laboratoriów lub związanych z nim dokumentów technicznych przed podjęciem decyzji o niekorzystnym wyniku analizy.

Zakaz startów: Zob. Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych powyżej.

Zarejestrowana grupa sportowców poddawanych badaniom: Grupa sportowców najwyższej klasy ustalona osobno przez każdą federację międzynarodową oraz krajową organizację antydopingową, którzy są poddawani badaniom podczas zawodów i poza zawodami w ramach planu rozkładu badań tej federacji międzynarodowej lub tej krajowej organizacji antydopingowej. Każda federacja międzynarodowa publikuje listę zawierającą sportowców umieszczonych w grupie sportowców poddawanych badaniom, na której można ich zidentyfikować poprzez ich nazwisko lub konkretne, jasno zdefiniowane kryteria.

[Komentarz: Każda federacja międzynarodowa jasno zdefiniuje kryteria, na podstawie których umieszczać będzie się sportowców w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom. Na przykład, do grupy testowej można zaliczać tylko tych sportowców, którzy są klasyfikowani do określonego miejsca na światowych listach rankingowych lub którzy osiągają określony czas w konkursach sportowych lub którzy są członkami zespołów narodowych itd.]

Zawody: Seria indywidualnych konkursów organizowanych łącznie przez jeden organ (np. Igrzyska Olimpijskie, Mistrzostwa Świata FINA lub Igrzyska PanAmerykańskie).

Zawody krajowe: Zawody sportowe, w których uczestniczą sportowcy klasy międzynarodowej lub krajowej, które nie są zawodami międzynarodowymi.

Zawody międzynarodowe: Zawody, dla których organem decyzyjnym jest Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, federacja międzynarodowa, organizator ważnych zawodów lub inna międzynarodowa organizacja sportowa lub gdy organ decyzyjny powołuje oficjeli technicznych dla zawodów.

Znaczna pomoc: Dla celów Artykułu 10.5.3 osoba, która udziela znacznej pomocy musi: (1) w pełni ujawnić na piśmie wszystkie informacje, jakie posiada w związku z naruszeniami przepisów antydopingowych oraz (2) w pełni współpracować podczas śledztwa i podejmowania decyzji w każdej sprawie związanej z tymi informacjami, w tym, na przykład, zeznawać podczas przesłuchania, jeśli zostanie o to poproszona przez organizację antydopingową lub organ orzekający. Ponadto przekazane informacje muszą być wiarygodne i muszą stanowić istotną część każdej wszczętej sprawy, lub, jeśli żadnej sprawy nie wszczęto, muszą stanowić wystarczającą podstawę, na jakiej sprawę można wnieść.